

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

ศักรินทร์ ศิรินัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

พ.ศ. 2563

**Enhancing English Reading Comprehension Skills of
Mathayomsuksa 4 Students by Using Read Like a Detective Technique**

Sakkarin Sirinai

A Thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements

For the Degree of Master of Education

Department of Curriculum and Instruction

College of Education Science, Dhurakij Pundit University

2020

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

เสนอโดย นายศักรินทร์ ศิรินัย

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

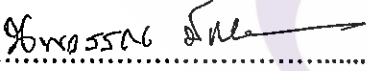
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สุตคนึง นฤพนธ์จิรกุล

ได้พิจารณาเห็นชอบ โดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองแถม)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.สุตคนึง นฤพนธ์จิรกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทรีพา ทัดภูธร)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.นพวรรณ ฉิมรอยตาก)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม้นโกศล)

วันที่ .. 31 .. เดือน .. กรกฎาคม .. พ.ศ. 2563.

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ นักสืบ
ชื่อผู้เขียน	ศักรินทร์ ศิริწყ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. สุกคนึง นฤพนธ์จิรกุล
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับเกณฑ์ที่กำหนด และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 34 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้การวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test แบบ Paired Sample และ ค่าสถิติ t-test แบบ One Sample

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.02, p = 0.005$) 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.34, p = 0.025$) และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09, S.D. = 0.84$)

Thesis Title	Enhancing English Reading Comprehension Skills of Mathayomsuksa 4 Students by Using Read Like a Detective Technique
Author	Sakkarin Sirinai
Thesis Advisor	Dr. Sudkanung Naruponjirakul
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2019

ABSTRACT

This research aimed to 1) study English reading comprehension ability of Mathayomsuksa 4 students by using Read Like a Detective technique, 2) compare English reading comprehension ability by using Read Like a Detective technique with the set criteria, and 3) study the students' satisfaction level towards Read Like a Detective technique. The samples were 34 Mathayomsuksa 4 students of Suankularb Wittayalai Nonthaburi School, studying in the second semester of the academic year 2019. A purposive sampling method was used. Research instruments were 1) English reading comprehension lesson plans using Read Like a Detective technique, 2) the English reading comprehension test, and 3) the questionnaire on the students' satisfaction towards Read Like a Detective technique. Statistics used in the research were percentage, mean scores, standard deviation, paired sample t-test and one sample t-test.

The research results showed that 1) the posttest scores of the students' English reading comprehension ability using Read Like a Detective technique were found to be significantly higher than the pretest scores at the level of .05 ($t = 3.02, p = 0.005$), 2) the posttest scores of the English reading comprehension ability by using Read Like a Detective technique were significantly higher than the set criteria at the level of .05 ($t = 2.34, p = 0.025$), and 3) the satisfaction level of Mathayomsuksa 4 students towards Read Like a Detective technique as a whole was at a high level ($\bar{X} = 4.09, S.D. = 0.84$)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาให้ความช่วยเหลือชี้แนะและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร. สุกคณี นฤพนธ์จิรกุล อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษาตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง ให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางในการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จลุล่วงและมีคุณค่าอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง นอกจากนั้นขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองแถม ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์พา ทัดภูธร และ อาจารย์ ดร.นพวรรณ ฉิมรอยลาก คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขและให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ที่มีส่วนทำให้งานวิจัยครั้งนี้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ไสว พักขาว ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมรา รักขมณี ดร.พรชนก สุขพันธ์ และครูจันทร์จิรา หัตถยาธิพล ที่ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือในด้านข้อมูล ช่วยตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร.สุรวุฒิ ชัยญญลักษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยจนทำให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และกัลยาณมิตรทั้งหลายที่ส่งเสริมสนับสนุนเป็นกำลังกายกำลังใจช่วยให้งานวิจัยในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ

ศศิกรินทร์ ศิรินัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๗
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญแผนภูมิ.....	๗
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.6 คำนิยามศัพท์.....	7
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 หลักสูตรแกนกลาง สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	9
2.2 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	25
2.3 การเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-based Learning).....	35
2.4 การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Learning).....	44
2.5 เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ (Read like a Detective Technique).....	52
2.6 เนื้อหาสาระท้องถิ่น.....	56
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
2.8 กรอบแนวในการวิจัย.....	61
3. วิธีการดำเนินวิจัย.....	62
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	62
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	62
3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	63

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
4. ผลการศึกษา.....	76
4.1 ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ.....	77
4.2 ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด.....	80
4.3 ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ.....	82
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	85
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	88
5.2 อภิปรายผล.....	89
5.3 ข้อค้นพบจากการวิจัย.....	92
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	92
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก.....	101
ก ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	102
ข แผนการจัดการเรียนรู้.....	104
ค แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	116
ง แบบสอบถามความพึงพอใจ.....	127
จ ตารางแสดงการหาค่า IOC ของเครื่องมือ.....	130
ฉ ภาพกิจกรรมในห้องเรียน.....	138
ประวัติผู้เขียน.....	140

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	13
2.1 ตารางแสดงความแตกต่างระหว่างลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบสืบสอบ และการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ.....	53
2.2 ตารางแสดงความแตกต่างระหว่างวิธีการเรียนรู้แบบสืบสอบและการเรียนรู้ แบบร่วมแรงร่วมใจ.....	54
3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
4.1 คะแนน และค่าร้อยละของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	77
4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ.....	79
4.3 คะแนน/ร้อยละความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ.....	80
4.4 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับเกณฑ์ที่กำหนด.....	81
4.5 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ.....	82

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1.1 คะแนนสอบ O-net ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	1
1.2 คะแนนสอบ O-net ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	2

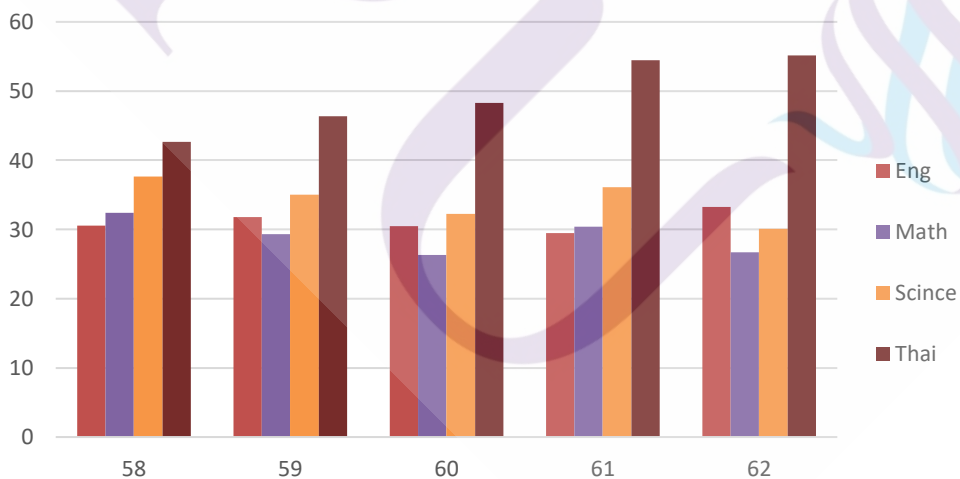

บทที่ 1

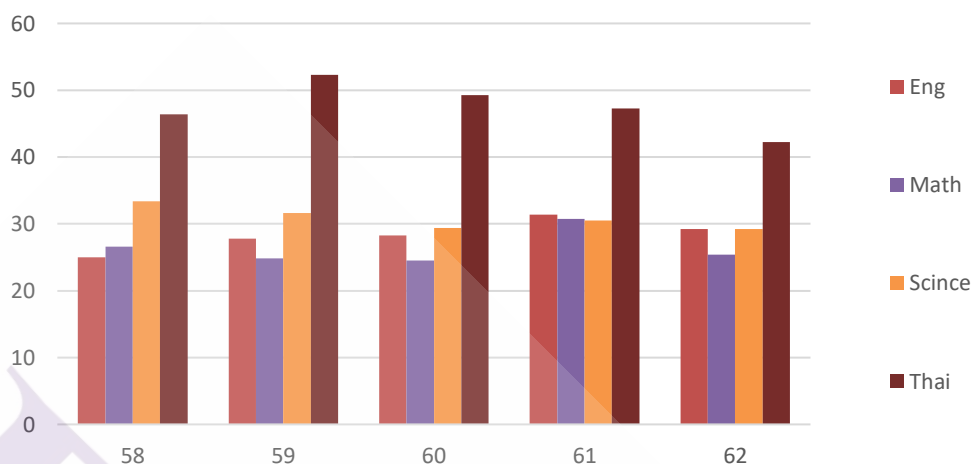
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ด้วยเทคโนโลยียุคปัจจุบันช่วยให้ผู้คนจากทุกมุมโลกติดต่อสื่อสารกันง่ายขึ้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างมากในการเป็นเครื่องมือที่ผู้คนในโลกใช้ติดต่อสื่อสารกัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในหลายๆ ประเทศ รวมถึงยังเป็นภาษาทางการหรือภาษากลางในภูมิภาคอาเซียนอีกด้วย ทั้งนี้ ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษนั้นจะเน้นพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ซึ่งในแต่ละด้านนั้นมีลักษณะการเรียนรู้ที่เฉพาะทางและแตกต่างกันออกไป จึงเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับผู้สอนต้องเตรียมความพร้อมในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน ทั้งนี้เป้าหมายและหัวใจหลักของการเรียนภาษาอังกฤษนั้นคือมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา รวมถึงสังคมและวัฒนธรรมของประชาคมโลกด้วย

ภาพที่ 1.1 คะแนนสอบ O-net ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาพที่ 1.2 คะแนนสอบ O-net ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (โอเน็ต) ปีการศึกษา 2562 พบว่า ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2562 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนเฉลี่ย 34.42 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนเฉลี่ย 33.25 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนเฉลี่ย 29.20 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าผลโอเน็ตปีการศึกษา 2561 ที่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนเฉลี่ย 39.24 และ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนเฉลี่ย 31.41 คะแนน ส่วนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนเฉลี่ย 29.45 ต่ำกว่าปี 2563 เมื่อมองภาพรวมคะแนนการสอบโอเน็ตย้อนหลัง 5 ปีล่าสุด ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558-2562 พบว่า ในกลุ่มวิชาหลักได้แก่ ภาษาไทย อังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ นั้น รายวิชาที่อยู่ใน 2 อันดับสุดท้าย ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ โดยคะแนนเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลังวิชาภาษาอังกฤษนั้น ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 36.98 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 31.10 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 28.33 ขณะที่คะแนนเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลังวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 38.29 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 29.03 และ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 26.43 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563) จากที่ข้อมูลข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่า วิชาภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ เป็น 2 วิชาที่นักเรียนไทยยังอ่อนอยู่ และเป็นปัญหาที่ยังแก้ไขไม่ได้ จากผลการสอบโอเน็ตชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่นักเรียนไทยมีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับค่อนข้างต่ำ ดังนั้นสิ่งที่ควรพัฒนาอย่างเร่งด่วนคือความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ เพื่อระดับความเข้าใจในการศึกษาหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ อันจะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ ของการใช้ภาษาอังกฤษต่อไป

สำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นเป็นเป้าหมายสูงสุดของผู้เขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสาร (Friedman & Rowls , อ้างอิงใน พูลทรัพย์ นาคานาคา, 2539)

เพื่อให้ นักเรียน หรือ ผู้อ่าน ได้ เข้าใจ ใน จุด นั้น ผู้ สอน นั้น จึง ต้อง จำ เป็น ที่ จะ สร้าง ให้ เกิด การ เชื่อม โยง ระหว่าง ความ หมาย ของ เนื้อ หา ที่ อ่าน กับ ประ สภา การณ์ ของ ผู้อ่าน ให้ ได้ เนื่อง จาก ความ เข้าใจ ใน การ อ่าน เป็น การ เชื่อม โยง ความ รู้ เดิม ของ ผู้อ่าน ซึ่ง มี ลักษณะ เป็น กระบวนการ เชิง ปฏิ สัม พัน ธ์ ระหว่าง ความ รู้ เดิม กับ ความ รู้ ใหม่ ที่ พบ ใน การ เขียน ความ หมาย ที่ ผู้อ่าน สร้าง ขึ้น อาจ คล้าย คลึง กับ ความ หมาย ใน ความ คิด ของ ผู้ เขียน ซึ่ง ใน การ อ่าน ของ ผู้อ่าน แต่ละ คน ย่อม สร้าง ความ หมาย ใน การ อ่าน แຕกต่าง กัน และ ใน การ อ่าน นอก จาก จะ ต้อง มี ปฏิ สัม พัน ธ์ กับ เรื่อง ที่ อ่าน แล้ว ยัง ต้อง มี ปฏิ สัม พัน ธ์ กับ องค์ ประกอบ อื่น ที่ อยู่ นอก เหนือ เรื่อง ที่ อ่าน การ อ่าน เพื่อ ความ เข้าใจ จึง เป็น เรื่อง ที่ ผู้อ่าน เกิด ความ รู้ สึก หลาก หลาย ประการ ตาม ความ เข้าใจ ที่ มี ต่อ บท อ่าน นั้น (นพมณี ฤทธิกุล สิริ ธิชัย, 2554)

เพื่อ ให้ เกิด การ เชื่อม โยง ที่ ย่าง ขึ้น ระหว่าง เนื้อ หา บท ความ กับ ประ สภา การณ์ ของ นักเรียน การ นำเอา ความ รู้ รอบ โลก สัก ตัว ที่ สุด เข้า มา ใน การ เรียน การ สอน การ เลือ ก บท อ่าน ภาษาอังกฤษ โดยอิง เนื้อ หา ที่ อิง ถิ่น จึง เป็น การ นำเอา บท ความ หรือ เนื้อ หา (Content) มา ใช้ ประกอบ การ เรียน การ อ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อ ความ เข้าใจ ซึ่งเป็น หนึ่ง ใน กลวิธี ใน การ สร้าง สภาพ แวด ล้อม ให้ นักเรียน ได้ นำ ประ สภา การณ์ จริง ของ ตน เอง มา ใช้ ใน อ่าน บท ความ ภาษาอังกฤษ มี ผล ให้ นักเรียน พัฒนา ความ สามารถ ใน การ อ่าน ได้ คี ยิ่ง ขึ้น (สุพรรณษา ศรี ประ เสริฐ, 2558) ทั้งนี้ ใน ราย วิชา ภาษาอังกฤษ รอบ รู้ ของ นักเรียน ชั้น มัธยม ศึกษา ที่ 4 เป็น ราย วิชา ที่ จัด การ เรียน การ สอน ตาม สาร ะ การ เรียน รู้ ทั้ง 4 สาร ะ ประกอบ ด้วย สาร ะ ที่ 1 ภาษา เพื่อ การ สื่อ สาร สาร ะ ที่ 2 ภาษา และ วัฒนธรรม สาร ะ ที่ 3 ภาษา กับ ความ สัม พัน ธ์ กับ กลุ่ม สาร ะ การ เรียน รู้ อื่น และ สาร ะ ที่ 4 ภาษา กับ ความ สัม พัน ธ์ กับ ชุม ชน และ โลก

เทคนิค การ อ่าน แบบ นัก สืบ เป็น วิธี การ เรียน รู้ ที่ ดึง ลักษณะ สำคัญ ของ รูป แบบ การ เรียน รู้ แบบ สืบ สอบ (Inquiry-based Learning) มา ผสม กับ รูป แบบ การ เรียน รู้ แบบ ร่วม แรง ร่วมใจ (Collaborative Learning) โดย ลักษณะ สำคัญ ของ รูป แบบ การ เรียน รู้ แบบ สืบ สอบ (Inquiry-based Learning) นั้น 5 ลักษณะ ดัง นี้

1. นักเรียน มี ส่วน ร่วม ใน ประ เค้น คำถาม ซึ่ง คำถาม ใน ที่ นี้ จะ นำ ไป สู่ การ สำร วจ ตรวจสอบ และ รวบรวม ข้อมูล หลักฐาน โดย คำถาม ที่ ใช้ จะ ใช้ คำว่า “อย่าง ไร” มากกว่า “ทำไม” เนื่อง จาก หาก ใช้ คำถาม ว่า “อย่าง ไร” ก็ จะ นำ ไป สู่ การ สำร วจ ตรวจสอบ ทาง วิ ท ยา ศาสตร์ ต่อ ไป ทั้งนี้ คำถาม ที่ ดี ควร เป็น คำถาม ที่ นักเรียน สามารถ หา ข้อมูล หรือ หลักฐาน เพื่อ ตอบ คำถาม นั้น ๆ ได้ รวมถึง เป็น คำถาม ที่ นำ มา ซึ่ง การ สำร วจ ตรวจสอบ อาจ มา ได้ หลาย ทาง

2. นักเรียน ให้ ความ สำคัญ กับ ข้อมูล หลักฐาน ใน การ อธิบาย และ ประ เหม น คำอธิบาย ที่ ตอบ ของ คำถาม โดยการ ตอบ คำถาม นักเรียน จะ ใช้ ข้อมูล ที่ ได้ มา จาก หลักฐาน แหล่ง ต่าง ๆ มา ใช้ อธิบาย ตอบ คำถาม ทั้งนี้ ผู้ สอน ต้อง ทำ ความ เข้าใจ ต่อ นักเรียน ว่า การ อธิบาย สิ่ง ต่าง ที่ เกิด ขึ้น โดยใช้ ความ เชื้อ

ส่วนตัว ความเข้าใจผิด การคาดเดา ความเชื่อทางศาสนาสามารถเกิดขึ้นได้ แต่จะเป็นคำตอบทางสังคม ไม่ใช่คำตอบเชิงวิทยาศาสตร์

3. นักเรียนมีการอธิบายตอบคำถามโดยมีหลักฐาน หรือข้อมูลเชิงประจักษ์สนับสนุน

4. นักเรียนเชื่อมโยงคำอธิบายกับองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ หรือก็หลังจากที่นักเรียนได้คำตอบหรือคำอธิบายแล้ว จะต้องตรวจสอบแหล่งข้อมูลอื่น ๆ และเชื่อมโยงกับคำตอบหรือคำอธิบายที่สร้างไว้เพื่อเปรียบเทียบความถูกต้อง

5. นักเรียนสื่อสารและให้เหตุผลเกี่ยวกับการค้นพบของตนเอง โดยการนำเสนอผลงานต้องประกอบด้วยคำถาม วิธีการหาข้อมูลเชิงประจักษ์ คำอธิบายและตรวจสอบคำอธิบายอื่น ๆ การให้นักเรียนได้นำเสนอผลการสำรวจตรวจสอบและเปิดโอกาสให้ได้มีการซักและตอบคำถาม ตรวจสอบข้อมูล ให้เหตุผลวิจารณ์ รวมถึงรับคำวิจารณ์และได้แนวคิดหรือมุมมองอื่นในการปรับปรุงการอธิบาย หรือการสำรวจตรวจสอบ (กุศลิน มุสิกกุล, 2561)

ขณะที่ลักษณะสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Learning) นั้น เป็นรูปแบบของสถานการณ์การเรียนรู้ซึ่งนักเรียนหลาย ๆ คนมาพบปะกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสมาชิกในกลุ่มได้มีส่วนร่วมช่วยในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้ สมาชิกยังมีจุดประสงค์และเป้าหมายร่วมกัน มีความผูกพันที่จะพบปะทำงานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ตามเวลาสถานที่ที่กำหนดไว้เป็นช่วงเวลาที่แน่นอน และสมาชิกภาพในกลุ่มมีลักษณะค่อนข้างคงที่และองค์ประกอบในการสร้างความสัมพันธ์ภายในทีม (อังคินันท์ อินทรกำแหง, 2547)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผ่านบทความอันเกี่ยวเนื่องกับภาษา วัฒนธรรม ความสัมพันธ์กับชุมชนและสังคมโลก ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบนักสืบ (Read Like a Detective) เป็นเทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษโดยนักเรียนจะเป็นผู้ที่ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ผ่านวิธีการเรียนรู้ 3 ขั้นตอนได้แก่

1. ขั้นวางแผน ผู้สอนอธิบายขั้นตอนวิธีการเรียนการสอนต่อนักเรียนให้เข้าใจอย่างชัดเจน พร้อมแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน โดยแบ่งกลุ่มละความสามารถ

2. ขั้นปฏิบัติการนักสืบ นักเรียนนั่งตามกลุ่มของตนเองโดยผู้สอนจะมอบหมายภาระงานหรือหัวข้อบทความให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ศึกษา โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติการศึกษาย่อยอีก 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 สืบหาข้อมูล นักเรียนช่วยกันอ่านและแปลความหมายบทความ หรือหัวข้อบทความที่ได้รับมอบหมายให้เข้าใจ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนสามารถแบ่งหน้าที่กันอ่าน แปลความหมาย ทำความเข้าใจเนื้อหาบทความคนละส่วน ก่อนจะนำมาสรุปเป็นเรื่องเดียวกัน

2.2 ตั้งข้อสงสัย นักเรียนช่วยกันตั้งคำถาม หรือข้อสงสัยต่อเรื่องที่ได้อ่าน ในขั้นนี้ ผู้สอนสามารถเข้าไปช่วยเหลือ หรือให้คำแนะนำเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัย หรือสามารถตั้งคำถามได้ด้วยตัวเอง

2.3 สืบหาหลักฐาน นักเรียนหาคำตอบของคำถามหรือข้อสงสัยของตนเอง โดยการกลับไปอ่านบทความที่ทำการศึกษาไว้ หรือค้นหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งอื่น

2.4 ตรวจสอบหลักฐาน นักเรียนนำหลักฐานที่ได้กลับมาตรวจสอบร่วมกับนักเรียนในกลุ่มอีกครั้ง โดยในขั้นนี้ นักเรียนจะต้องระบุว่า คำตอบหรือหลักฐานที่ได้มานั้น นำมาจากที่ไหน ส่วนใดของบทความ และมีข้อความเดิมว่าอย่างไร

3. ขั้นสรุปผลการสืบสวน นักเรียนนำความรู้ที่ได้ รวมทั้งคำถามและหลักฐานคำตอบ นำมาสรุปหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียนในกลุ่มอื่น ๆ เป็นการสรุปเนื้อหา และเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

จากแนวคิดที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด เพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับดี และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับเกณฑ์ที่กำหนด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

1.3 สมมติฐาน

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 70)
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบอยู่ในระดับมาก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขต ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 315 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 34 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบจำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยที่ 1 เรื่อง จังหวัดนนทบุรี มีจำนวน 2 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง จังหวัดนนทบุรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เกาะเกร็ด

หน่วยที่ 2 เรื่อง อาหารและสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี มีจำนวน 2 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง อาหารประจำจังหวัดนนทบุรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี

หน่วยที่ 3 เรื่อง นนทบุรียุคปัจจุบัน มีจำนวน 2 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ข่าวจังหวัดนนทบุรี 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ข่าวจังหวัดนนทบุรี 2

3. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ระยะเวลาในการทำวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาดาบเรียนปกติรวม 12 คาบ

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้

เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ ซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับนักเรียนที่ยังขาดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หรือไม่ชอบอ่านบทความภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหามากเกินไป

2. ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปพัฒนากับการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่เป็นปัญหามากที่สุดของนักเรียนไทยให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

1.6 นิยามศัพท์

เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ หมายถึง กระบวนการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ จนได้เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติการนักสืบ และขั้นสรุปผลการสืบสวน

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการตีความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร สามารถตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ โดยแสดงหลักฐานและผลการอ่านเชิงประจักษ์ มองเห็นความเชื่อมโยงของเรื่องที่อ่านทั้งในระดับตัวอักษรและระดับตีความ สามารถวัดได้จากแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

เกณฑ์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่กำหนด หมายถึง ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่วัดหลังจากที่เรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 70 จากคะแนนเต็ม

ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ห้อง 4/16 จำนวน 34 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอผลการศึกษาตามลำดับดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลาง สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.1 หลักสูตรแกนกลาง สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พ.ศ. 2551

2.1.2 ประมวลรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

2.2 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.2.1 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.2.3 ระดับของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2.4 กลวิธีการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2.5 การประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.3 การเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-based Learning)

2.3.1 ความหมายการเรียนรู้แบบสืบสอบ

2.3.2 ลักษณะสำคัญของการเรียนแบบสืบสอบ

2.3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ

2.3.4 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบสืบสอบ

2.3.5 การเรียนรู้แบบสืบสอบสำหรับการเรียนภาษา (Inquiry-Based Language Learning: IBLL)

2.4 การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Learning)

2.4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

2.4.2 ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

2.4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมแรงร่วมใจ

2.4.4 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

2.5 เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ (Read like a Detective Technique)

2.5.1 แนวคิดและที่มาของเทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

2.5.2 วิธีจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

2.6 เนื้อหาสาระท้องถิ่น

2.6.1 หลักสูตรท้องถิ่น

2.6.2 การเลือกบทอ่านภาษาอังกฤษโดยอิงเนื้อหาท้องถิ่น

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8 กรอบแนวในการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลาง สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พ.ศ. 2551

การเรียนการสอนในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างมาก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เนื่องจากภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2.1.1.1 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.1.3 คุณภาพนักเรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทหรือกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่อง ที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ จำนวน คำ พังเพย สุภาพิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือน และความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.1.1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-6	1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน	<p>คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เช่น ประกาศเตือนภัยต่างๆ ยาและการใช้ยา การใช้อุปกรณ์และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>- Modal verb : should/ ought to/ need/ have to/ must+ verb ที่เป็น infinitive without to เช่น You should have it after meal. (Active Voice)/The doses must be divided. (Passive Voice)</p> <p>- Direct/Indirect Speech</p> <p>- คำสันธาน)conjunction (and/ but/ or/ so/ not only...but also/ both...and/ as well as/ after/ because etc.</p> <p>- ตัวเชื่อม)connective words(เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Next,... Then,... Finally,... etc.</p>

ม. 4-6	<p>2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p>	<p>ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และ บทละครสั้น การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	<p>3. อธิบายและเขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน</p>	<p>ประโยคและข้อความ การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น ภาพ แผนผัง กราฟ แผนภูมิ ตาราง อักษรย่อ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ด้วยการพูดและการเขียนอธิบาย โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although, however, in spite of.../ Logical connectives เช่น caused by/ followed by/ consist of. etc.</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-6	<p>4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ ความสรุปความ ตีความ และ แสดงความคิดเห็นจากการฟังและ อ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิง คดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและ ยกตัวอย่างประกอบ</p>	<p>เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี</p> <p>การจับใจความสำคัญ การสรุปความ การ วิเคราะห์ความการตีความ</p> <p>การใช้ skimming/scanning/guessing/context clue</p> <p>ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้ เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I believe.../ I agree with... but.../ Well, I must say.../ What do you think of /about...?/I think/don't think...?/ What's your opinion about...?/ In my opinion.../</p> <ul style="list-style-type: none"> - if clauses - so...that/such...that - too to.../enough to... - on the other hand,... - other (s)/another/the other (s) - คำสันธาน)conjunctions(because/and/so/but/ however/because of/due to/owing to etc. - Infinitive pronouns : some, any, someone, anyone, everyone, one, ones etc. - Tenses : present simple/present continuous/ present perfect/past simple/future tense etc. - Simple sentence/Compound sentence/Complex sentence

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว / เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ต่างๆ ข่าวเหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม
	2. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายอย่างคล่องแคล่ว	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอนซับซ้อน
	3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และปฏิบัติเพื่อให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ เช่น Please.../..., please./ I'd like.../ I need.../ May/Can/Could...?/Would you please...?/Yes,../ Please do. /Certainly./ Yes, of course./Sure./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ If you like I could.../ What can I do to help?/ Would you like any help?/ Would you like me to help you?/ If you need anything, please.../ Is there anything I can do?/ I'll do it for you./ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	4. พุดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟัง และอ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยคและข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน
	5. พุดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./Well done!/Congratulations on... I like... because.../ I love... because.../ I feel... because.../I think.../I believe.../ I agree/disagree.../ I'm afraid I don't like.../ I don't believe.../I have no idea.../ Oh no! etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจของสังคม	การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การเลี้ยงสัตว์ การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
	2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ
	3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลประกอบ และยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และ กิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของ บุคคล โอกาส และสถานที่ ตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางใน การสนทนา ระดับของภาษา มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การ ขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้า ท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การ สัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความ รู้สึก ชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการ ต้อนรับหรือปฏิเสธ
	2. อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของ เจ้าของภาษา	วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม แนะนำ และจัด กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม อย่างเหมาะสม	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน/เรื่องจาก ภาพยนตร์ บทบาทสมมุติ ละครสัน วัน ขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์/การอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย การนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน	การค้นคว้า/การสืบค้น การบันทึก การสรุป การแสดงความคิดเห็น และนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองเสมือนจริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติ การทำแผ่นปลิว ป้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน สถานที่สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น/ประเทศชาติ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาอังกฤษ

2.1.2 ประมวลรายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

วิชาภาษาอังกฤษรอบรู้ เป็นวิชาเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนชั้นแผนการเรียนคณิตศาสตร์-อังกฤษ จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ หรือ 40 ชั่วโมง/ภาคเรียน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2.1 คำอธิบายรายวิชา

ใช้ภาษา น้ำเสียง กิริยา ท่าทาง และภาษาในการสื่อสาร โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในการเรียน การปฏิบัติงาน ขอและให้ข้อมูลการช่วยเหลือ ถ่ายโอนข้อมูลที่ได้ฟังและอ่าน คำ วลี สำนวน ประโยค บทความ คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบาย ข้อความที่ซับซ้อน ข้อมูลข่าว บทความต้น สัญลักษณ์ ป้ายประกาศ โฆษณา บทความทนา เรื่องราวสั้นๆ เพลง ทั้งที่เป็นความเรียง และความไม่เรียง จากสื่อสิ่งพิมพ์

และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แล้วถ่ายโอนเป็นถ้อยคำของคนในรูปแบบต่างๆ ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งเปรียบเทียบ งานประเพณี วันสำคัญของชาติ ศาสนา วัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมเจ้าของภาษา กับของไทยจนกระทั่งเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษแล้วเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา วัฒนธรรม แสวงหาความรู้และเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ โดยสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ เผยแพร่ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองทั้งในและนอกห้องเรียนสู่ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ โดยสาระที่เกี่ยวข้องหรือสอดคล้องกับสาระการบูรณาการ ได้แก่ สาระ ท้องถิ่น, เศรษฐกิจพอเพียง, สวนกุหลาบศึกษา, อาเซียนศึกษา และค่านิยม 12 ประการ

2.1.2.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชา (เพิ่มเติม)

1. อ่านออกเสียงข้อความถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ
2. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการ ฟังและอ่าน
3. เลือกและใช้คำหรือร้อง และให้คำแนะนำ พูดและเขียนเสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ
4. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็น พูดและเขียนนำเสนอข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ
5. เข้าใจตีความ และ/หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความ เรียงในรูปแบบต่างๆ
6. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ
7. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งใน ท้องถิ่น สังคมและโลก เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
8. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยวิธีการที่หลากหลาย
9. ใช้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านเพื่อการสื่อสาร การจัดการด้านการเรียน การศึกษาต่อ และ/หรือด้านอาชีพ
10. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ

2.1.2.3 วิธีการจัดการเรียนการสอนหรือวิธีสอน

1. การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ การวิเคราะห์ และการตีความ
2. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
3. การนำเสนอผลงาน

2.1.2.4 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามกำหนดเกณฑ์ตัดสินคุณภาพของ
ระเบียบการวัดและประเมินผล ฯ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณลักษณะอันพึง
ประสงค์ 8 ประการ ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

2.1.2.5 การประเมินอ่านคิดวิเคราะห์เขียน ตามกำหนดเกณฑ์ตัดสินคุณภาพของระเบียบ
การวัดและประเมินผล ฯ

1. ขอบเขตการประเมิน

การอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ข้อมูลสารสนเทศ ความรู้ ประสบการณ์ แนวคิดทฤษฎี แสดงความ
คิดเห็นโต้แย้งหรือสนับสนุน ตลอดจนประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและถ่ายทอดเป็น
ข้อเขียน รายงาน บทความทางวิชาการอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เช่น อ่านบทความวิชาการ

2. ตัวชี้วัดความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

1) สามารถอ่านเพื่อการศึกษา ค้นคว้า เพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์และการประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

2) สามารถวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน และให้ข้อเสนอแนะในแง่มุม
ต่างๆได้

3) สามารถประเมินแนวคิดที่ได้จากสิ่งที่อ่านอย่างหลากหลาย

4) สามารถเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง สรุป โดยมีข้อมูลอธิบายสนับสนุนอย่าง
เพียงพอและสมเหตุสมผล

2.2 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.2.1 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษ

การอ่านภาษาอังกฤษมีผู้รู้ให้ความหมายและแนวคิดไว้หลากหลายแนวทาง ดังนี้

Harris and Smith (1986) หมายถึง การอ่านเป็นรูปแบบการสื่อสารข้อมูลความคิดเห็น รูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้เขียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นบนกระดาษและผู้อ่านคือผู้แปลความหมายจากกระดาษนั้นๆ

Williams (1986) หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านมองและทำความเข้าใจข้อความหรือตัวอักษร สามารถเป็นได้ทั้งการอ่านออกเสียง การอ่านบอกความหมายทั้งหมดของทุกคำ รวมไปถึงการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาบางส่วนซึ่งไม่ใช่เนื้อหาทั้งหมด

Schmidt (1971) ให้คำจำกัดเกี่ยวกับการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนยุ่งยาก แม้บทอ่านมีความหมายที่แน่นอน แต่ด้วยการอ่านของแต่ละบุคคล จึงย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพของร่างกายสติปัญญาและอารมณ์ บุคคลสองคนจะมีความคิดต่างกันแม้จะอ่านบทอ่านเดียวกัน

Callahan and Clark (1988) กล่าวถึง การอ่านในหลากหลายระดับ โดยสามารถแบ่งตามความสามารถได้ 16 ระดับ ดังนี้ 1. การอ่านจับใจความสำคัญในเรื่องที่อ่าน (Getting the Central Idea) 2. การอ่านโดยเลือกอ่านเฉพาะส่วนที่สำคัญ (Selecting the Significant Details) 3. การอ่านเพื่อการทำความเข้าใจเนื้อหา (Understanding Words in Context) 4. การอ่านตามคำชี้แจง (following Directions) 5. การอ่านเพื่อตอบคำถาม (Answering Specific Questions) 6. การอ่านเพื่อหาความเชื่อมโยงกับเรื่อง (Determining Relationships) 7. การอ่านโดยร่างบทสรุป (Drawing Conclusions) 8. การอ่านทำนายผลลัพธ์สุดท้าย (Predicting Outcomes) 9. การอ่านเพื่อแยกแยะ โครงสร้างและบทสรุป (Outlining and Summarizing) 10. การอ่านเพื่อนพิจารณาเป้าหมายและจุดประสงค์ของผู้เขียน (Determining the Author's Purpose and Mood) 11. การอ่านเพื่อทำความเข้าใจสำนวนภาษา (Understanding Figurative Language) 12. การอ่านเพื่อประเมินแนวคิด (Evaluating Ideas) 13. การอ่านเพื่อความเข้าใจภาพสื่อ (Understanding Graphic Material) 14. การอ่านเพื่อเพิ่มความเร็วในการอ่าน (Increasing Speed) 15. การอ่านเพื่อปรับความเร็วตามจุดประสงค์และเนื้อหา (Adjusting Speed to Purpose and Content) 16. การอ่านเพื่อใช้เครื่องมืออ้างอิง (Using Reference Material)

พูลทรัพย์ นาคณา (2539) กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นกระบวนการสื่อความหมายที่ซับซ้อนระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้เขียนถ่ายทอดข้อมูล ความคิด หรืออารมณ์ผ่านทางตัวอักษรโดยผู้อ่านมีหน้าที่ถอดความหมายหรือตีความถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนจากสิ่งที่ได้อ่าน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า หมายถึง การอ่านตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดู เพื่อให้เข้าใจ การคิด การนับ

นพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย (2554) กล่าวถึงการอ่านภาษาอังกฤษไว้ว่าเป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้อ่านใช้สติปัญญาและปัญญาที่มีอยู่เดิมรับเอาข้อมูลความรู้ความคิดเห็นของผู้เขียนผ่านบทความตัวอักษร รวมถึงตีความรู้และเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อสาร

สุพรรณษา ศรีประเสริฐ (2558) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลที่เขียนสื่อความหมายผ่านข้อความตัวอักษร ซึ่งความสามารถในการอ่านจะเกิดขึ้นผ่านเนื้อหาของบทอ่านกับความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ดังนั้น การพัฒนาความสามารถในการอ่านคือต้องกระตุ้นความรู้เดิมหรือประสบการณ์ของผู้อ่านขึ้นมาเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในเรื่องที่อ่านได้

จากการศึกษาความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการอ่านคือกระบวนการการแปลความหมาย วิเคราะห์ทำความเข้าใจอารมณ์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารออกมากับตัวอักษร โดยการอ่านมีหลากหลายระดับทั้งการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อหาที่ผ่าน การอ่านเพื่อวิเคราะห์โครงสร้างงานเขียนของผู้เขียน หรืออารมณ์ที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ

2.2.2 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจมีผู้นิยามความหมายและแนวคิดไว้ดังนี้

Friedman and Rowls (อ้างอิงใน พูลทรัพย์ นาคนาคา 2539) กล่าวถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของผู้เขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสาร

Conley (1996) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ของความรู้เดิมที่หลากหลายเข้ากับข้อมูลจากปริบท

Nuttall (1996) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านคือ การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการจากงานเขียน เป็นการอ่านเพื่อให้ได้สารซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสนุกสนานได้แนวคิด หรือเกิดความรู้สึกอื่นร่วม

พรสวรรค์ ลีป้อ (2550) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการเข้าใจความหมายภาษา การแปลความหมาย และการใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินประเมินค่า จากนั้นจึงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำและความหมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อน จึงต้องทำความเข้าใจและตีความข้อความเรื่องที่อ่านและ เชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อสร้างความหมายในการอ่าน

นพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย (2554) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่ปรากฏในการเขียน โดยมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมของผู้อ่านซึ่งมีลักษณะเป็นกระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่พบในการเขียน ความหมายที่ผู้อ่านสร้างขึ้นอาจคล้ายคลึงกับความหมายในความคิดของผู้เขียน ซึ่งในการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนย่อมสร้างความหมายในการอ่านแตกต่างกัน และในการอ่านนอกจากจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่านแล้วยังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นที่อยู่นอกเหนือเรื่องที่อ่าน การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงเป็นเรื่องที่ผู้อ่านเกิดความรู้สึกหลากหลายประการตามความเข้าใจที่มีต่อบทอ่านนั้น

อลงกรณ์ สิมลา (2561) การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพต้องมีทักษะในการเข้าใจความหมายในบทอ่าน หรือการจดจำคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยเพื่อหาความหมาย รวมถึงการเข้าใจหน้าที่ของภาษากับบริบทที่ใช้ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจรายละเอียดในบทอ่านและสามารถเชื่อมโยงความหมายของบทอ่านได้ สามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง รวมถึงความสามารถในการวิเคราะห์และตีความเรื่องที่อ่านได้

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้น เป็นการเข้าใจความหมายในเรื่องที่อ่าน หมายคามของผู้เขียนต้องการจะสื่อ รวมไปถึงการนำสิ่งที่ได้จากอ่านนำไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมตามไปด้วยหรือสร้างความรู้สึกใหม่ที่หลากหลาย

2.2.3 ระดับของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ระดับของการอ่านมีผู้ให้รายละเอียดและอธิบายไว้เป็นข้อๆ ดังนี้

Burmeister (1974) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน โดยอาศัยพื้นฐานจากทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (Bloom's Taxonomy) โดยแบ่งเป็น 7 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้ เช่น จำเนื้อหาวันที่ ลำดับเหตุการณ์ ข้อเท็จจริงในเรื่อง เป็นต้น

2. ระดับการแปลความหมาย (Translation) เป็นระดับความเข้าใจที่เกิดจากการแปลความหมายจากข้อความ ที่ได้อ่านในรูปแบบอื่น เช่น การอ่านข้อความแปลจากอีกภาษาอื่น หรือข้อความจากรูปภาพแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับตีความ (Interpretation) เป็นระดับความเข้าใจความหมายโดยนัยของสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้โดยตรง

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งอื่น ๆ ได้

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์แยกแยะ ตลอดจนการลงความเห็นของสิ่งที่อ่าน

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นระดับความเข้าใจที่สามารถนำเอาความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านมารวบรวมและจัดเรียงใหม่

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นระดับความเข้าใจที่นำสิ่งที่ได้อ่านมาประเมินผลจากเกณฑ์ที่กำหนดหรือตั้งขึ้นจากประสบการณ์ของตนเอง

Strang (อ้างอิงใน Callahan and Clark 1988) กล่าวถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจสามารถแบ่งออกได้ 3 ระดับ ได้แก่

1. เข้าใจรายละเอียด (Reading the Lines) เป็นการอ่านทำความเข้าใจรายละเอียดเนื้อหา หรือความคิดเห็นของผู้เขียนที่อยู่เนื้อหา

2. เข้าใจความเชื่อมโยงของเนื้อหา (Reading between the Lines) เป็นการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาโดยใช้ประสบการณ์การของผู้อ่านในการทำความเข้าใจ

3. เข้าใจเนื้อหาโดยสรุป (Reading beyond the Lines) เป็นการอ่านโดยสรุปเนื้อหา โดยรวมที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุเอาไว้

Smith (1988) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการเข้าใจความหมายโดยตามตัวอักษรหรือคำ ไม่อาศัยการตีความของคำในวลีหรือในประโยค

2. ความเข้าใจโดยการตีความ (Interpretation) เป็นการเข้าใจความหมายโดยไม่อาศัยการแปลความหมายโดยตรงของตัวอักษรหรือคำ แต่ใช้การตีความระหว่างคำในวลีหรือในประโยค เพื่อหาความหมายที่แท้จริงที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร ในส่วนนี้ยังรวมถึงความเข้าใจที่มาจากการตีความระหว่างข้อความ โดยมีภาพประกอบ การเปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่าง การเรียงลำดับเหตุการณ์ของเนื้อหา การพยากรณ์ หรือการสรุปความร่วมด้วยได้เช่นเดียวกัน

3. ความเข้าใจจากการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading) เป็นความเข้าใจที่เกิดจากการคิดวิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริง และประเมินค่าในสิ่งที่ได้อ่าน ซึ่งในขั้นนี้ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของเนื้อหาในสิ่งที่ได้อ่าน

4. ความเข้าใจจากการอ่านอย่างสร้างสรรค์ (Creative Reading) ความเข้าใจขั้นนี้ผู้อ่านสามารถคิดวิเคราะห์แยกแยะประโยชน์ที่ได้จากสิ่งที่ได้อ่านและสามารถนำประโยชน์ที่ได้นำไปใช้ในโอกาสอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ผู้อ่านอาจไม่จำเป็นต้องนำประโยชน์ที่ได้ไปใช้ในทันที แต่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการดำรงชีวิตในอนาคตได้

สมุทร เช่นเขาวนิช (2542) ได้กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจ (Comprehension) ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการอ่าน เป็นสิ่งที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาและประสบการณ์ของแต่ละคน ซึ่งความเข้าใจในการอ่านนั้นมีความสามารถแบ่งเป็นระดับได้โดยสรุปดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องที่ได้อ่านได้
2. สามารถจับใจความสำคัญ หรือแยกแยะประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยของเรื่องที่อ่านได้
3. สามารถตีความ สรุปข้อคิดเห็น นัยสำคัญ หรือความลึกซึ้งของเรื่องที่ได้อ่านได้
4. สามารถออกความคิดเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านอย่างมีเหตุผล
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณหรือประสบการณ์วิเคราะห์คุณค่า ความถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะของเรื่องที่ได้อ่านได้

นพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย (2554) กล่าวว่า ระดับความเข้าใจในการอ่าน แบ่งได้เป็น 3 ระดับ

1. ความเข้าใจระดับตามตัวอักษร (Literal comprehension) หมายถึงความสามารถในการบอกรายละเอียดของเนื้อเรื่องที่ปรากฏตามที่ผู้เขียนเขียนไว้ ได้อย่างถูกต้อง การรู้ความหมายของคำ การบอกใจความสำคัญ การบอกรายละเอียดสำคัญ การหาความเป็นจริงจากเรื่อง

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretation comprehension) หมายถึงความสามารถในการอธิบายและให้เหตุผลของเนื้อเรื่องที่ไม่มีปรากฏไว้ ได้แก่ การเข้าใจสำนวนภาษา การสรุปความ การเปรียบเทียบ การคาดคะเน ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น

3. ความเข้าใจระดับวิเคราะห์หรือประเมินผล (Critical comprehension) หมายถึง ความสามารถในการจำแนกแยกแยะข้อมูลที่ได้ รวมทั้งการประเมินในสิ่งที่อ่านได้ ได้แก่ การแยกความจริงกับความคิดเห็น การพิจารณาข้อความโฆษณา การพิจารณาเหตุผลที่ทำให้เชื่อ

จากการศึกษาระดับความเข้าใจในการอ่าน สามารถสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน สามารถแบ่งได้ 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายของตามตัวอักษรของบทอ่าน หมายถึง ผู้อ่านเข้าใจ ความหมายของแต่ละคำที่ได้อ่าน

2. ระดับการตีความบทอ่าน หมายถึง ผู้อ่านสามารถบอกรายละเอียดของเนื้อหาบทอ่าน ว่ากำลังกล่าวถึงเรื่องอะไร มีใจความสำคัญอย่างไร สามารถเจาะประเด็นเนื้อหา แยกแยะได้ว่ามีสิ่งใดเกิดขึ้น เกิดขึ้นเมื่อไหร่ และเกิดขึ้นได้อย่างไร

3. ระดับการวิเคราะห์บทอ่าน หมายถึง ผู้อ่านสามารถใช้วิจารณ์และประสพการณ์ ส่วนตัวนำมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบ หรือประเมินค่าของเนื้อหาบทอ่าน รวมถึงสามารถแสดงความคิดเห็นส่วนตัวต่อเรื่องที่ได้อ่านได้

2.2.4 กลวิธีการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

กลวิธีการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีผู้เชี่ยวชาญได้รายละเอียดเอาไว้ดังนี้

Goodman (1971) นั้นกล่าวว่า กระบวนการสอนอ่าน (Reading Process) มี 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การจดจำตัวอักษร (Reading initiation) หมายถึงขั้นตอนที่สมองระลึก หรือจำ ตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่าคำนั้นแทนคำพูดอะไร และการอ่านก็จะเริ่มขึ้น เป็นการเริ่มการอ่านอีกแบบหนึ่งหรือการอ่านอาจจะเริ่มด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภพนั้นก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง เป็นต้น

2. การคาดคะเน (Prediction) เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด

3. การยืนยัน (Confirmation) เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์เอาไว้วันนั้น ถูกต้องหรือไม่ เป็นการหาคำเพื่อยืนยันความคิดของผู้อ่าน

4. การแก้ไข (Correction) เป็นการปรับหรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่งเมื่อผู้อ่าน พบว่า สิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้ไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ไขความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้องนั่นเอง

5. การสิ้นสุดการอ่าน (Termination) คนเราจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมด เรียบร้อยแล้ว ซึ่งอาจจะไม่ใช่การอ่านจบแล้ว แต่เป็นเพราะผู้อ่านทำความเข้าใจความหมายในการอ่านได้น้อย หรือผู้อ่านทราบเรื่องที่จะอ่านแล้วหรืออาจเป็นเพราะเรื่องที่น่าสนใจก็ได้

ขณะเดียวกัน หากการสอนภาษาอังกฤษเป็นการสอนในรูปแบบภาษาที่สอง Goodman (1982) กล่าวว่า หลักการสอนอ่านภาษาที่สองนั้นผู้สอนควรคำนึงถึงในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. การอ่านภาษาที่สอง สำหรับบางคนแล้ว จะรู้สึกง่ายขึ้นหากได้มีการเปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่เหมือนกัน และสิ่งที่แตกต่างกัน หรือกับภาษาของตนเอง

2. การอ่านจะทำให้นักเรียนรู้สึกยากหากเนื้อหาที่อ่านไม่มีการควบคุมโครงสร้างไวยากรณ์บ้าง คือหากโครงสร้างไวยากรณ์ยากเกินไปสำหรับผู้อ่าน เขาจะรู้สึกยาก และท้อแท้ใจเมื่อหน่วยที่จะอ่าน

3. การอ่านสิ่งที่มีความหมาย (Strong Semantic) ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ดีด้วย นั่นคือสิ่งที่แนะนำให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของนักเรียน สอดคล้องกับภูมิหลังประสบการณ์ของนักเรียนด้วย

4. สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกรู้จักอ่านควรหลีกเลี่ยงสื่อการอ่าน (Materials) ที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษเฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดี (literature) สื่อการอ่านที่จะให้นักเรียนอ่านควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น ป้ายต่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะเลือกสื่อการอ่านในลักษณะใดก็จะต้องแล้วแต่ภูมิหลังของนักเรียน

5. การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าเขาได้พูด (Speak) สิ่งที่จะอ่านเสียก่อน จากนั้นจึงให้นักเรียนอ่าน เช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูด เรื่องนั้น ๆ ก่อนจึงค่อยให้อ่านภายหลัง

6. สำหรับการสอนอ่าน ต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติมุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่าน หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อน โดยมุ่งเพียงกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

Aebersold and Field (1997) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนการอ่านดังนี้

1. ต้องทำให้การอ่านเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน

2. การสอนที่เป็นระบบฝึกทักษะเฉพาะอย่างเช่น ระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย ระดับมัธยมฝึกอ่านระดับประโยค การหาความเข้าใจตามตัวอักษร เป็นต้น

3. มีกิจกรรมหลาย ๆ อย่างในสัดส่วนที่เหมาะสม เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอ ๆ กับการฝึกอ่านในใจ ถ้ามีการฝึกอ่านโดยมีผู้สอนช่วย ก็ควรมีการฝึกให้อ่านด้วยตนเองในสัดส่วนที่เท่ากัน

4. จัดบทเรียนและกิจกรรมให้ตอบสนองด้านความแตกต่างระหว่าง บุคคลของนักเรียน ด้วย

5. การเอาใจใส่นักเรียนที่มีปัญหาควรวีใช้เวลาเป็นพิเศษ เพื่อช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียน

6. ควรมีการวางแผนเพื่อจัดเนื้อหาการอ่านของนักเรียน ให้สอดคล้องกับระดับของนักเรียน

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ดังนี้ กลวิธีการสอนภาษาอังกฤษนั้นต้องให้ผู้อ่านสามารถจดจำตัวอักษรที่ได้อ่าน รวมถึงของหมายของคำนั้นๆ จากนั้น ให้มีการเรียงลำดับเหตุการณ์ของสิ่งที่ได้อ่านหรือคาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าของเหตุการณ์ที่ได้อ่าน จากนั้นให้ผู้อ่านได้มีการตรวจสอบในสิ่งที่ได้คาดเดาเอาไว้ก่อนจะมีการแก้ไขในสิ่งที่ได้คาดเดาไว้ก่อนจะความรู้ันไปใช้ในโอกาสต่อไปในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ ในการสอนการอ่านนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศที่ดีต่อการฝึกการอ่าน บทอ่านต้องไม่ใช่เรื่องที่ยากเกินไปและง่ายเกินไป รวมไปถึงการที่มีแบบฝึกหัดในหลากหลายรูปแบบด้วยเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

2.2.5 การประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

การประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีผู้เชี่ยวชาญได้รายละเอียดเอาไว้ดังนี้

Johns (1986) กล่าวว่า การประเมินความเข้าใจในการอ่านไว้ 5 ประการดังนี้

1. การหาใจความสำคัญ (Main Ideas) การหาใจความสำคัญในเรื่องที่อ่านนั้นต้องใช้ทักษะหลายด้าน ผู้อ่านจำเป็นต้องหาใจความสำคัญด้วยตนเอง

2. การหาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียด (Facts or Details) การหาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดอาจเกี่ยวข้องกับการหาใจความสำคัญ การหาข้อเท็จจริงนี้ผู้อ่านจำเป็นต้องมีทักษะความเข้าใจตามตัวอักษรซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3. การจัดลำดับ (Sequence) การลำดับเหตุการณ์คือการเล่าเรื่องตามลำดับ ผู้อ่านเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ หรือทำนายว่าอะไรจะเกิดขึ้นก่อนหลังจากสถานการณ์นั้น ๆ

4. การสรุปและการสรุปอ้างอิง (Conclusions and Inferences) ผู้อ่านจะต้องหาใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ในบทอ่านได้ และหาข้อมูลสนับสนุนอย่างมีเหตุผล หรือเรียกว่าการสรุปอ้างอิง (Inferences)

5. การประเมินผลและการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ (Evaluation and reacting) เป็นความสามารถในการอ่านเพื่อวิเคราะห์ โดยผู้อ่านสามารถตัดสินใจวิเคราะห์หรือการประเมินสิ่งที่อ่าน เช่น การวิเคราะห์ทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น การประเมิน

ความลำเอียงของผู้เขียน (Author's bias) เป็นต้น ส่วนการแสดงผลปฏิบัติที่ได้ตอบนั้นเป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวซึ่งความคิดเห็นที่ได้นั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคน

Weir (1993) ได้เสนอวิธีการที่ใช้ในการประเมินความเข้าใจในการอ่านหลายวิธีดังต่อไปนี้

1. คำถามแบบหลายตัวเลือก (Multiple-choice Questions) มีลักษณะเป็นแบบทดสอบที่จัดให้ผู้เข้ารับการทดสอบเลือกคำตอบจากชุดคำตอบที่กำหนดให้ ซึ่งคำตอบมีตัวเลือกเดียว กระบวนการให้คะแนนนั้นมีความเป็นปรนัย เพราะผู้ตรวจไม่ต้องใช้การตัดสินใจในการให้คะแนน คำตอบของผู้สอบ มีการทำข้อตกลงเกี่ยวกับคำตอบที่ถูกต้องในทุกข้อคำถามไว้ชัดเจน บางทีการสร้างแบบสอบก็อาจมีลักษณะเป็นอ้อมนัยซึ่งผู้สร้างแบบสอบต้องตัดสินใจว่าข้อใดควรเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

ข้อดีของแบบสอบหลายตัวเลือก คือมีความเที่ยง (Reliability) ในการให้คะแนนของผู้สอบ สามารถทำประมาณค่าระดับความยากของแต่ละข้อและทั้งฉบับได้ล่วงหน้าเนื่องจากแบบสอบสามารถนำไปทดลองสอบได้โดยง่าย รูปแบบของแบบสอบหลายตัวเลือกมีความชัดเจนไม่กำกวม ต่างกับรูปแบบที่เป็นแบบปลายเปิด เช่น คำถามให้ตอบสั้น ๆ (Short Answer Questions) ผู้สอบจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียน ซึ่งสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อการวัด ก็คือไม่ได้วัดคุณสมบัติที่ต้องการวัด ซึ่งแบบสอบหลายตัวเลือกนี้สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าวได้

2. คำถามแบบตอบสั้น (Short Answer Questions) เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้สอบเขียนคำตอบเฉพาะในช่องว่างที่จัดให้ในคำถามเท่านั้น เทคนิคนี้มีประโยชน์อย่างมากสำหรับการทดสอบความเข้าใจในการอ่านและการฟังข้อดีของการวัดแบบตอบสั้น คือไม่มีการกำหนดคำตอบให้ผู้สอบ ดังเช่นในแบบเลือกตอบ ดังนั้นหากผู้สอบสามารถเขียนคำตอบที่ถูกต้องก็หมายความว่าผู้สอบมีความเข้าใจต่อบทอ่าน โดยไม่ได้เกิดจากเหตุผลอื่น การตอบสนองของผู้สอบจึงสามารถทำได้โดยย่อ ดังนั้นจึงสามารถใช้ข้อคำถามได้จำนวนมากในรูปแบบนี้ การเขียนคำถามทำได้ง่าย ครอบคลุมและมีความจำกัดเกี่ยวกับจำนวนของคำตอบซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ มีการให้แนวทางที่ชัดเจนแก่ผู้ตรวจให้คะแนน นอกจากนี้แล้วในการแสดงความคิดเห็น การจัดลำดับ การเปรียบเทียบ และการหาใจความสำคัญของบทอ่าน จำเป็นต้องใช้ความสัมพันธ์ของประโยคในบทอ่านกับข้อคำถามอื่น ๆ ซึ่งอาจจะอยู่นอกเหนือบทอ่าน กิจกรรมเหล่านี้สามารถใช้คำถามตอบสั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากต้องการคำตอบที่ต้องแสวงหาไม่ใช่เป็นคำตอบที่กำหนดให้ และที่สำคัญคือสามารถใช้ในบริบทเฉพาะได้เช่น การทดสอบภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (English for Academic Purpose: EAP) ใช้กับบทอ่านที่มีความยาวได้เนื่องจากรูปแบบตอบสั้นๆ นั้นอยู่บนพื้นฐานของการ

นำเสนอการอ่านในสถานการณ์เป้าหมาย วิธีทดสอบแบบนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของผู้สอบ โดยมีระดับความเที่ยง (Reliability) มากขึ้น

3. แบบโคลส (Cloze) ข้อสอบแบบโคลสใช้กระบวนการลบคำต่าง ๆ ในบทอ่านโดยคำเหล่านั้นจะถูกลบออกไปหลังจากประโยคเริ่มต้น โดยอัตราการลบคำนั้นเป็นการลบอย่างเป็นกลไก มักจะใช้ระหว่างทุก ๆ คำที่ 5 ถึง 11 ผู้สอบจำเป็นต้องเติมแต่ละช่องว่างด้วยคำที่คิดว่าเป็นคำที่ถูกลบไป

4. แบบเติมช่องว่างที่ลบออกอย่างเลือกสรร (Selective deletion gap filling) เป็นแบบสอบที่มีการลบคำจากบทอ่าน โดยยึดหลักความรู้ ทางภาษา ความยากของบทอ่าน และการปฏิบัติการทางภาษากับบทอ่านที่เฉพาะ จึงเป็นการดีที่สามารถระบุได้ว่ามุ่งหมายวัดอะไร วิธีทดสอบแบบนี้เน้นที่การเติมคำในช่องว่างที่เลือกลบคำ ซึ่งต่างจากวิธีการของแบบโคลส

5. แบบสอบซี (C - Tests) เป็นการพัฒนาจากแบบโคลส และแบบเติมคำในช่องว่างที่เลือกลบคำ โดยมีการลบคำทุก ๆ 2 คำในบทอ่าน และเพื่อแก้ปัญหาความหลากหลายของคำที่จะเติม ผู้สอบต้องเติมคำลงไปในกระดาษข้อสอบ

6. แบบสอบให้ตัดคำออกแบบโคลส (Cloze elide) เป็นเทคนิคที่มีการแทรกคำที่ไม่ถูกต้องหรือเกี่ยวข้องเข้ามาในอนุเจต ผู้สอบต้องพิจารณาว่าตรงไหนที่ถูกแทรกเข้ามาและตัดคำนั้นออกไป

7. แบบสอบถ่ายโอนข้อมูล (Information transfer) ในการทดสอบความเข้าใจในการอ่านมักพบว่ามีปัญหาความไม่ชัดเจนเนื่องจากการให้เขียนแสดงคำตอบนั้นอาจไม่ชัดเจน ในเรื่องการให้คะแนน ทำให้มีการพิจารณาลักษณะของการถ่ายโอนข้อมูล ที่ได้รับการอ่านมาเป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น การทำแผนผัง การเติมแผนภูมิหรือการให้หมายเลขตามลำดับเหตุการณ์ แต่ข้อควรคำนึงคือต้องระมัดระวังว่าการถ่ายโอนข้อมูลให้เป็นสัญลักษณ์นั้นไม่ซับซ้อนจนเกินไปซึ่งบางครั้งผู้สอบอาจเข้าใจบทอ่านแต่ไม่สามารถถ่ายโอนออกมาได้อย่างไรก็ตามแบบสอบประเภทนี้อาจมีข้อเสีย ถ้าผู้สอบที่เรียนในสาขาวิชาเฉพาะบางสาขาอาจเสียเปรียบ เช่น ผู้สอบที่เรียนที่ทางสังคมศาสตร์อาจไม่สามารถถ่ายโอนเป็นสัญลักษณ์ได้เมื่อพบเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนั้นสามารถกระทำได้ 2 วิธี นั่นคือ

1. การประเมินด้วยกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษผ่านกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การหาใจความสำคัญ (Main Ideas) การหาข้อเท็จจริงหรือการให้รายละเอียด (Facts or Details) การจัดลำดับความ (Sequence) การสรุปและการแสดงความคิดเห็น

2. การประเมินด้วยเครื่องมือทดสอบ หมายถึง การสร้างเครื่องมือในการประเมินทักษะการอ่าน โดยสามารถใช้เครื่องมือในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ ชุดคำถามแบบหลายตัวเลือก (Multiple-choice Questions) ชุดคำถามแบบตอบสั้น (Short Answer Questions) ข้อสอบแบบโคลส (Cloze) ข้อสอบแบบเติมช่องว่าง (Selective deletion gap filling) ข้อสอบแบบสอบซี (C - Tests) ข้อสอบแบบสอบให้ตัดคำออกแบบโคลส (Cloze elide) และ แบบสอบถ่ายโอนข้อมูล (Information transfer)

2.3 การเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-based Learning)

การเรียนรู้แบบสืบสอบเป็นกระบวนการสอนที่อยู่บนฐานของการสอนกลุ่ม Constructivist ซึ่งเป็นแนวคิดที่เน้นให้นักเรียนสร้างความรู้ใหม่ เพื่อให้เกิดความรู้ในระยะยาว ซึ่งผู้สอนไม่สามารถสร้างความรู้นี้ให้ได้ ผู้สอนมีหน้าที่เพียงจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนเท่านั้น

2.3.1 ความหมายการเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-based Learning)

Sund & Trowbridge (1967) ได้นิยามการเรียนการสอนแบบสืบสอบว่าเป็นการค้นคว้าหาความจริง โดยเน้นวิธีการความจริงมากกว่าอ้างความจริงซึ่งเป็นผลมาจากการค้นคว้า สิ่งสำคัญในการสอนรูปแบบนี้คือ ครูจะต้องบอกให้นักเรียนรู้จักวิธีการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่าการสอบแบบสืบสอบนี้ มีความสัมพันธ์ในรูปแบบการสอนเป็นการสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา มุ่งให้นักเรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งครูจะเป็นผู้เร้าเพื่อกระตุ้นให้เกิดความสงสัย ช่วยจัดสถานการณ์และอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับการแก้ปัญหา และอาจร่วมมืออภิปรายกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ข้อสรุปที่ถูกต้อง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบสืบสอบว่าเป็นกระบวนการตรวจสอบปัญหาหรือสถานการณ์อันหนึ่งอันใดในการค้นหาความจริง การสืบสอบเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาให้นักเรียนเกิดความสงสัย ทำให้นักเรียนต้องค้นหาสาเหตุเพื่ออธิบายปัญหานั้น โดยนักเรียนและผู้สอนเป็นผู้สืบสวนสอบสวนด้วยการตั้งคำถาม จุดหมายปลายทาง คือนักเรียนสามารถสรุปความรู้ด้วยตัวเอง

ทิสนา เขมมณี (2551) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการสืบสวนสอบสวน เป็นการดำเนินการเรียนการสอนโดยผู้สอนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดคำถาม เกิดความคิด และลงมือแสวงหาความรู้เพื่อนำมาประมวลหาคำตอบ หรือข้อหาสรุปด้วยตัวเอง โดยที่ผู้สอนช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ให้นักเรียน เช่น ในด้านการสืบค้นหาแหล่ง

ความรู้ การศึกษาข้อมูล การวิเคราะห์ การสรุปข้อมูล การอภิปรายโต้แย้งทางวิชาการและการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น

จินต์ จิระริยากุล (2556) กล่าวถึงการสอนแบบสืบสอบ ว่าเป็นการสอนที่เน้นการฝึกให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาโดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้สอนเป็นผู้ตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัย มีการตอบโต้กันระหว่างนักเรียนและผู้สอนจนกระทั่งนักเรียนค้นพบข้อสรุป หลักการหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ด้วยตนเองและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

สราวุธ สุธีวงศ์ (2554) กล่าวถึงการสอนแบบสืบสอบ ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีอิสระในการคิด ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ไขปัญหา และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปความหมายของการเรียนรู้แบบสืบสอบได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดทางวิทยาศาสตร์คือการตั้งคำถาม ตั้งสมมุติฐาน ตรวจสอบสมมุติฐาน และสรุป ทำให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถในการค้นคว้าความรู้ด้วยตัวเอง และตรวจสอบความรู้นั้นด้วยตนเอง ซึ่งจะกลายเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.3.2 ลักษณะสำคัญของการเรียนแบบสืบสอบ

กมลวรรณ กันยาประสิทธิ์ (2558) กล่าวถึงคุณลักษณะสำคัญของการเรียนแบบสืบสอบไว้ 3 ประการดังนี้

1. การเรียนแบบสืบสอบผู้สอนกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นการฝึกกระบวนการเรียนที่จะทำได้มาซึ่งองค์ความรู้
2. การเรียนแบบสืบสอบจะเน้นการเรียนที่ให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้มากกว่าเป็นผู้รับองค์ความรู้
3. การเรียนแบบสืบสอบมักมีความเชื่อว่าผู้สอนต้องรับผิดชอบ ให้ความสนใจติดตามรูปแบบวิธีการคิดและการเปลี่ยนแปลงการคิดของนักเรียนในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้

กุศลสิน มุสิกกุล (2561) กล่าวถึงคุณลักษณะสำคัญในการเรียนแบบการสืบสอบไว้ 5 ลักษณะดังนี้

1. นักเรียนมีส่วนร่วมในประเด็นคำถาม ซึ่งคำถามในที่นี้จะนำไปสู่การสำรวจตรวจสอบและรวบรวมข้อมูลหลักฐาน โดยคำถามที่ใช้จะใช่คำว่า “อย่างไร” มากกว่า “ทำไม” เนื่องจาก หากใช้คำถามว่า “อย่างไร” ก็จะนำไปสู่การสำรวจตรวจสอบทางวิทยาศาสตร์ต่อไป ทั้งนี้

คำถามที่ดีควรเป็นคำถามที่นักเรียนสามารถหาข้อมูลหรือหลักฐานเพื่อตอบคำถามนั้นๆ ได้ รวมถึงเป็นคำถามที่นำมาซึ่งการสำรวจตรวจสอบอาจมาได้หลายทาง

2. นักเรียนให้ความสำคัญกับข้อมูลหลักฐานในการอธิบายและประเมินคำอธิบายที่ตอบของคำถาม โดยการตอบคำถามนักเรียนจะใช้ข้อมูลที่ได้มาจากหลักฐานแหล่งต่างๆ มาใช้อธิบายตอบคำถาม ทั้งนี้ผู้สอนต้องทำความเข้าใจต่อนักเรียน ว่าการอธิบายสิ่งต่างที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชื่อส่วนตัว ความเข้าใจผิด การคาดเดา ความเชื่อทางศาสนาสามารถเกิดขึ้นได้ แต่จะเป็นคำตอบทางสังคม ไม่ใช่คำตอบเชิงวิทยาศาสตร์

3. นักเรียนมีการอธิบายตอบคำถามโดยมีหลักฐาน หรือข้อมูลเชิงประจักษ์สนับสนุน

4. นักเรียนเชื่อมโยงคำอธิบายกับองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ หรือก็หลังจากที่นักเรียนได้คำตอบหรือคำอธิบายแล้ว จะต้องตรวจสอบแหล่งข้อมูลอื่นๆ และเชื่อมโยงกับคำตอบหรือคำอธิบายที่สร้างไว้เพื่อเปรียบเทียบความถูกต้อง

5. นักเรียนสื่อสารและให้เหตุผลเกี่ยวกับการค้นพบของตนเอง โดยการนำเสนอผลงานต้องประกอบด้วยคำถาม วิธีการหาข้อมูลเชิงประจักษ์ คำอธิบายและตรวจสอบคำอธิบายอื่น ๆ การให้นักเรียนได้นำเสนอผลการสำรวจตรวจสอบและเปิดโอกาสให้ได้มีการซักและตอบคำถาม ตรวจสอบข้อมูล ให้เหตุผลวิจารณ์ รวมถึงรับคำวิจารณ์และได้แนวคิดหรือมุมมองอื่นในการปรับปรุงการอธิบาย หรือการสำรวจตรวจสอบ

จรรยา โทษะนาบุตร (2560) กล่าวถึง คุณลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบสืบสอบ 5 ประการ ดังนี้

1. นักเรียนตั้งคำถาม โดยส่วนใหญ่คนเราจะตั้งคำถามต่าง ๆ ได้ก็ต่อเมื่อ เกิดการสังเกต เกิดปัญหา หรือข้อสงสัยต่าง ๆ ขึ้นในตนเอง แม้ว่าผู้สอนจะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะและฝึกกระบวนการการสร้างคำถาม แต่จะพบได้ว่า ในสถานการณ์จริงเราอาจไม่สามารถตอบคำถามได้ทุกเรื่องในช่วงเวลานั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อจำกัดของความรู้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะมาช่วยในการตอบคำถามที่สงสัย ดังนั้นผู้สอนควรจะเป็นผู้ช่วย เป็นผู้แนะนำให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด หรือปรับข้อคำถามให้เป็นคำถามที่สามารถสำรวจตรวจสอบ (Testable question) หรือสามารถตั้งสมมติฐานที่ตรวจสอบได้ผ่านกระบวนการทำงานทางวิทยาศาสตร์ได้

2. นักเรียนให้ความสำคัญกับหลักฐาน หรือประจักษ์พยานของคำถามที่ตั้งขึ้น ซึ่งจากคำถามที่ตั้งขึ้นนักเรียนจะทำการปฏิบัติเพื่อหาคำตอบ

3. นักเรียนสร้างคำอธิบายจากข้อมูลและหลักฐานที่มีซึ่งเมื่อนักเรียนได้เก็บข้อมูลต่าง ๆ ด้วยความละเอียดแล้ว ข้อมูลดิบที่ได้มาจะถูกนำมาวิเคราะห์และใช้เป็นหลักฐานในการใช้สร้าง

คำอธิบาย ดังนั้นนักเรียนจึงจำเป็นต้องใช้เหตุผลในการคิดวิเคราะห์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม อย่าง ชัดชัดและสอดคล้องกับคำถามหรือปัญหาที่ตั้งไว้

4. นักเรียนเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่ได้สู่องค์ความรู้จากแหล่งอื่นๆ เช่น ทฤษฎี หลักการที่มีอยู่แล้ว กับคำอธิบายหลักฐานที่นักเรียน ได้มา

5. นักเรียนสื่อสารและประเมินองค์ความรู้อย่างมีเหตุผล การที่นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้จากการลงมือปฏิบัติและสืบเสาะด้วยตนเอง ความรู้ใหม่ที่ได้จะช่วยให้ นักเรียนได้รู้สึกเห็นคุณค่าของการทำงาน โดยการสื่อสารนั้นเป็นอีกคุณลักษณะหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้วิพากษ์วิจารณ์ผลงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน เป็นการช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกการให้และรับข้อเสนอแนะจากผู้อื่น ทั้งยังเป็นการช่วยเติมเต็มความรู้ในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ให้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบสืบสอบนั้น มี 5 ลักษณะด้วยกัน นั่นคือ

1. นักเรียนตั้งคำถามหรือมีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม ซึ่งเป็นคำถามจะมีลักษณะให้สามารถนำไปสู่การสำรวจตรวจสอบได้

2. นักเรียนให้ความสำคัญกับการหาหลักฐานเพื่อนำมาอธิบายคำตอบ

3. นักเรียนใช้หลักฐานที่ได้มาในการตอบคำถามหรืออธิบายคำตอบ

4. นักเรียนสามารถเชื่อมโยงคำตอบหรือคำอธิบายของตนเองกับข้อมูลหลักฐานจากแหล่งความรู้ที่มีอยู่เดิมแล้วได้

5. นักเรียนสื่อสารความรู้อย่างมีเหตุผล เปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดกับบุคคลอื่นๆ เพื่อให้ได้ความรู้ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ

สำหรับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอบนั้น หากกล่าวโดยภาพรวมแล้วจะเป็นการที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์หรือปัญหาให้กับนักเรียน อาจจะใช้วิธีการพูดหรือใช้คำถามเพื่อสร้างความสนใจให้กับนักเรียนให้นักเรียนได้ร่วมกันคิด สังเกต คาดคะเนแนวทางในการแก้ปัญหา ลงมือปฏิบัติการแก้ไขปัญหา การสรุปผลการแก้ไขปัญหาและนำความรู้ใหม่ที่ได้ไปใช้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวคาดกับหลักการคิดทางวิทยาศาสตร์ที่จะเริ่มต้นด้วยการระบุปัญหา ตั้งสมมุติฐาน ทดลอง และสรุปผลเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้ กรมวิชาการ (2544) กล่าวถึง ขั้นตอนการสอนแบบสืบสอบไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการสังเกตเป้าหมาย คือการที่ผู้สอนเตรียมความพร้อมด้านความรู้ให้แก่ นักเรียน

2. ขั้นสังเกต คือ ผู้สอนกำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาหรือยกตัวอย่างเหตุการณ์ใดๆ ขึ้นมาเพื่อให้นักเรียนสังเกตสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น โดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนต้องคอยควบคุมส่งเสริม

ให้นักเรียนฝึกคิดวิเคราะห์ ทำความเข้าใจ แปลความหมาย และจัดโครงสร้างความคิดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความอยากรู้เสาะแสวงหาความจริง

3. ขั้นอธิบาย เป็นขั้นที่ผู้สอนกระตุ้นให้นักเรียนหาคำอธิบายหรือหาสาเหตุของปัญหา ขั้นนี้เป็นการฝึกการตั้งสมมุติฐานของปัญหานั้น ๆ

4. ขั้นทำนาย เป็นขั้นที่ให้นักเรียนรู้จักหาแนวทางหรือวิธีที่จะพิสูจน์ทำนายผลหรือพยากรณ์ได้ได้ว่าผลลัพธ์ของปัญหานั้นจะเป็นอย่างไร เป็นการทดสอบสมมุติฐานหรือพิสูจน์ทฤษฎีที่ตั้งขึ้น

5. ขั้นควบคุมและสร้างสรรค์ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนนำหลักการ กฎเกณฑ์และวิธีการแก้ปัญหามาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมในสภาพการณ์ต่างๆ ได้อย่างกว้างขวางนั่นเอง

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545) ได้จัดรูปแบบกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบสอบออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ผู้สอนสร้างสถานการณ์หรือปัญหาจากเนื้อหาในหลักสูตรให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยปัญหาเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดและแก้ปัญหา ผู้สอนจะต้องเลือก หรือปรับวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่การออกแบบการค้นคว้าหาความรู้หรือการทดลองเพื่อหาคำตอบด้วยตนเอง

2. ขั้นใช้คำถามในการอภิปรายเพื่อนำไปสู่แนวทางในการหาคำตอบ การใช้คำถามนี้จะตองอาศัยสถานการณ์หรือปัญหาที่กำหนดขึ้น โดยใช้คำถามเป็นชุดต่อเนื่องสัมพันธ์กันชุดของคำถามต้องสามารถนำนักเรียนไปสู่การตั้งสมมุติฐานเพื่อคาดคะเนคำตอบที่อาจเป็นไปได้ซึ่งควรเป็นแนวทางของการกำหนดวิธีการศึกษาค้นคว้าหรือทำการทดลอง

3. ขั้นใช้คำถามเพื่อนำไปสู่การออกแบบกำหนดวิธีการศึกษา การทดลองเพื่อหาคำตอบ ในขั้นนี้เป็นคำถามเพื่อนำไปสู่การอธิบายวิธีการหาความรู้หรือคำตอบในแต่ละขั้นตอนสิ่งจำเป็นอุปกรณ์เครื่องมือหรือข้อมูลสารสนเทศที่จะใช้ในการศึกษาหาความรู้้อาจออกแบบวิธีการศึกษาค้นคว้าหลายวิธีแล้วเลือกวิธีที่ดีที่สุด

4. ดำเนินการศึกษาค้นคว้าสืบสอบ ผู้สอนจะต้องใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมตามวิธีการที่ได้เลือกไว้ให้ชัดเจนจัดบันทึกข้อมูล

5. ขั้นอภิปรายเพื่อสรุปผล ในขั้นนี้เป็นการใช้คำถามโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและการตอบคำถามเป็นหลักเพื่อนำไปสู่การสรุปหาคำตอบของปัญหาผู้สอนควรใช้คำถาม

เพื่อฝึกให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวันหรือเรื่องที่จะเรียนต่อไป

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2545) ได้ระบุขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ไว้ ดังนี้

1. สร้างความสนใจ

1.1 จัดสถานการณ์หรือเรื่องราวที่น่าสนใจเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสังเกต สงสัยในเหตุการณ์หรือเรื่องราว

1.2 กระตุ้นให้นักเรียนสร้างคำถาม กำหนดประเด็นที่จะศึกษา

2. สำรวจและค้นหา

2.1 นักเรียนวางแผนกำหนดแนวทางการสำรวจตรวจสอบตั้งสมมติฐานและกำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้

2.2 นักเรียนลงมือปฏิบัติเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลข้อสนเทศหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ วิธีการตรวจสอบอาจทำได้หลายวิธีเช่น การทดลองการทำกิจกรรมภาคสนาม การศึกษาหาข้อมูลจากแหล่งเอกสารอ้างอิงหรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาอย่างเพียงพอสรุปสิ่งที่คาดว่าจะ เป็นคำตอบของปัญหานั้น

3. อธิบายและลงข้อสรุป

3.1 นักเรียนนำข้อมูลข้อสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์แปลผล สรุปผลและนำเสนอผลในรูปแบบต่าง ๆ

3.2 การค้นพบในขั้นนี้อาจสนับสนุน หรือโต้แย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ตั้งไว้แต่ไม่ว่าผลจะอยู่ในรูปใดก็สามารถสร้างความรู้และช่วยให้เกิดการ เรียนรู้ได้

4. ขยายความรู้ นักเรียนนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือแนวคิดที่ได้ ค้นคว้าเพิ่มเติมหรือนำข้อสรุปที่ได้ไปอธิบายเหตุการณ์อื่น ๆ

5. ประเมิน เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่านักเรียนมีความรู้อะไรบ้าง อย่างไรและมากน้อยเพียงใด จากขั้นนี้จะนำไปสู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ

จากการศึกษาค้นคว้าข้างต้น สามารถสรุปการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ได้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. สร้างความสนใจ ขั้นนี้ผู้สอนจะจัดสถานการณ์ หรือกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความ สนใจ และตั้งคำถามขึ้นด้วยตัวเอง

2. สำรวจ ขั้นนี้ นักเรียนทำการทดลอง หรือค้นคว้าหาคำตอบของคำถาม

3. ขั้นสรุปผล ขั้นนี้นักเรียนนำเอาผลการทดลอง หรือข้อมูลที่ได้ที่ได้จากการค้นคว้ามาตอบคำถาม

4. ขั้นเชื่อมโยง ขั้นนี้นักเรียนนำคำตอบหรือคำอธิบายที่ได้ไปเชื่อมโยงกับทฤษฎี หรือองค์ความรู้เดิมที่มีผู้อื่น ได้ทำการค้นคว้าไว้แล้ว

5. ขั้นอภิปรายเพื่อสรุปผล ในขั้นนี้นักเรียนจะนำเสนอคำอธิบายที่ได้ต่อนักเรียนคนอื่นก่อนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนคนอื่นถามคำถาม หรือแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อให้เกิดเป็นความรู้ที่สมบูรณ์ของนักเรียน

2.3.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ

การจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบนั้น โดยส่วนใหญ่จะถูกนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบสืบสอบนั้นมีหลักการคล้ายคลึงกับรูปแบบการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์นั่นเอง ทั้งนี้ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545: 148-150) กล่าวถึงข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนแบบสืบเสาะไว้ ดังนี้

1. นักเรียนได้วิธีค้นหาความรู้และการแก้ปัญหาด้วยตนเอง
 2. ความรู้ที่ได้มีคุณค่ามีความหมายสำหรับนักเรียน เป็นประโยชน์และจดจำได้นาน สามารถเชื่อมโยงความรู้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
 3. เป็นวิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ มีความอิสระมีชีวิตชีวา และสนุกสนานกับการเรียนรู้
 4. ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิธีและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2544) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบไว้ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาศักยภาพด้านสติปัญญาที่ฉลาดขึ้น เป็นนักเรียนเริ่มสร้างสรรค์และนักจัดระเบียบ
2. การค้นพบด้วยตนเอง ทำให้เกิดแรงจูงใจภายในมากกว่าการเรียนแบบท่องจำ
3. ฝึกให้นักเรียนรู้วิธีค้นหาความรู้แก้ปัญหาด้วยตนเอง
4. ช่วยให้อัจฉริยะได้งาน และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้
5. นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน จะทำให้การเรียนมีความหมายเป็นการเรียนที่มีชีวิตชีวา
6. ช่วยพัฒนาอึดทน โนทนั่นแก่นักเรียน
7. พัฒนาให้นักเรียนมีเจตคติทางวิทยาศาสตร์

8. ช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นว่าจะทำการสิ่งใดๆ จะสำเร็จด้วยตนเองสามารถคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเองไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

9. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์

10. ได้ประสบการณ์ตรงฝึกทักษะการแก้ปัญหาและทักษะการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์

11. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สุคนธ์ สนิทพานนท์ และคณะ (2545) ได้กล่าวถึงข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ไว้ดังนี้

1. เป็นการสอนที่ช่วยพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียน โดยการตั้งคำถาม
2. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดเวลาโดยเป็นผู้คิดและตอบคำถามหรือฝึกตั้งคำถามในกระบวนการเรียนรู้

3. ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก เป็นผู้นำในการแก้ปัญหา

4. ส่งเสริมและปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย

5. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่ได้ค้นพบคำตอบด้วยตนเองเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

จากการค้นคว้าข้างต้นสามารถสรุปประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนรู้จักการตั้งคำถาม ช่วยพัฒนาความคิดของนักเรียน
2. ช่วยให้นักเรียนรู้จักการหาความรู้ด้วยตัวเอง เป็นการฝึกนิสัยการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักเรียนทางหนึ่ง

3. ช่วยสร้างความมีเหตุผลให้กับนักเรียน

4. ช่วยให้นักเรียนรู้จักหาข้อมูลจากแหล่งความรู้อื่นๆ มาตรวจสอบ

5. ช่วยให้นักเรียนรู้จักการสื่อสาร การพูดอย่างมีเหตุมีผล

6. ช่วยให้นักเรียนรู้จักการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และรู้จักปรับปรุงความคิดของตนเอง

2.3.5 การเรียนรู้แบบสืบสอบสำหรับการเรียนภาษา (Inquiry-Based Language Learning: IBLL)

การเรียนรู้แบบสืบสอบสำหรับการเรียนภาษา (Inquiry-Based Language Learning: IBLL) เป็นการเรียนที่นำเอากระบวนการการเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-Based Learning) มาประยุกต์ใช้กับการเรียนภาษาหรือวิชาภาษาต่างประเทศ Bruce and Bishop (2001) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบสืบสอบสำหรับการเรียนภาษา ว่าเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากในสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้การเรียนรู้ยุคเก่าที่ผู้สอนมีหน้าที่สอนความรู้และนักเรียนมีหน้าที่จด

บันทึกและท่องจำความรู้นั้นให้มากที่สุดนั้นไม่สามารถตอบสนองการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบันได้ นักเรียนจำเป็นต้องมีทักษะการคิดวิเคราะห์ที่เกิดขึ้นจากการร่วมมือกันคิดแก้ไขปัญหาหรือคำถามร่วมกันนักเรียนอื่น ๆ มีทักษะในการค้นหาความรู้จากแหล่งอื่นเพื่อใช้ยืนยันคำตอบของตนเอง ซึ่งทั้งหมดนั้นก็คือรูปแบบการเรียนรู้แบบสืบสอบ ดังนั้น การนำกระบวนการการเรียนรู้แบบสืบสอบที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้เรียนรู้เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ มาประยุกต์ใช้กับการเรียนภาษา จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ซึ่งเป็นความรู้ของตนเอง นำมาซึ่งการพัฒนาทั้งทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน

ขณะเดียวกันได้มีนักวิชาการคนอื่น ๆ ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบสืบสอบสำหรับการเรียนภาษาไว้ดังนี้

Singman (2017) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบสืบสอบสำหรับการเรียนภาษา เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ใช้สถานการณ์ทางที่เกิดขึ้นมาใช้ในการพัฒนาระดับความคิดผ่านกระบวนการการเรียนรู้แบบสืบสอบ เปลี่ยนบทบาทหน้าที่โดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนจะได้เรียนรู้ผ่านการตั้งคำถาม ทำกิจกรรมหาคำตอบ ที่ซึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีระดับทางภาษาไม่เท่ากัน ดังนั้นแล้ว ความรู้ ความคิด หรือข้อคิดเห็นที่นักเรียนแต่ละคนจะได้รับจากบทเรียนเดียวกันนั้นจึงมีโอกาสที่จะคิดเห็นไม่เหมือนกัน

Rejeki (2017) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบสืบสอบสำหรับการเรียนภาษา ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ได้ค้นหาความจริง ข้อมูลข่าวสาร หรือความรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบสืบสอบ ทั้งนี้ การเรียนรู้แบบสืบสอบสำหรับการเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ที่รวมเอารูปแบบการเรียนรู้อื่น ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เช่น การเรียนรู้โดยมีคำถามเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) การเรียนรู้โดยมีโครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) การสอนโดยมีสถานการณ์ตัวอย่างเป็นฐาน (Case-Based Teaching) และกระบวนการเรียนรู้แบบค้นพบ (Discovery Learning) ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้ นักเรียนจำเป็นต้องมีทั้งทักษะในการตั้งคำถาม หาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ จดจำข้อมูลที่ได้มาสรุปเพื่อหาคำตอบ ผู้สอนจึงมีหน้าที่ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเกิดทักษะดังกล่าวทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

จากการศึกษาเบื้องต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบสืบสอบสำหรับการเรียนภาษา (Inquiry-Based Language Learning: IBLL) เป็นการเรียนรู้ภาษาผ่านการเรียนรู้แบบสืบสอบ โดยผู้สอนมีหน้าที่ช่วยเหลือให้นักเรียนนำสถานการณ์ เหตุการณ์ ข้อมูลข่าวสารรอบตัว หรือปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาตั้งข้อสังเกตหรือคำถาม กระตุ้นให้นักเรียนแสดงข้อคิดเห็นเชิงวิเคราะห์จากการอ้างอิงจากการหาความรู้เพิ่มเติมจากตำราเรียน หรือแหล่งความรู้อื่นๆ ดังนั้นนักเรียนจะได้ความรู้เป็นของตัวเอง และอาจไม่เหมือนกับนักเรียนคนอื่น

2.4 การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Learning)

2.4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

Johnson & Johnson (1986) กล่าวว่า การเรียนรู้มือ เป็นการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดในกลุ่มเล็ก ไม่ใช่การเพิ่มความน่าสนใจของผู้มีส่วนร่วม แต่จะสนับสนุนการคิดวิเคราะห์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียนเป็น ซึ่งนับเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองอีกทางหนึ่งด้วย

Smith & MacGregor (1992) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจนี้ว่า เป็นแนวทางที่เกี่ยวข้องกับความร่วมกันทางปัญญาของนักเรียนด้วยตนเอง หรือนักเรียนกับครูผู้สอน โดยอาจเริ่มต้นจากการทำงานเป็นกลุ่มสองคนเพื่อร่วมมือกันค้นหา แก้ไขปัญหา หรือสร้างผลงานชิ้นหนึ่งขึ้นมา ดังนั้นการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจจึงเป็นการสอนที่เน้นไปที่การเรียนรู้ที่เน้นการทำงานของนักเรียน ไม่ใช่กับเรียนที่ครูมาเป็นผู้อธิบาย

Vygotsky (1980) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจว่า เป็นการเรียนรู้แบบเดียวกันกับการใช้ชีวิตในสังคม มีการมีปฏิสัมพันธ์ การร่วมมือกันทำงานเพื่อผลลัพธ์ต่างๆ ดังนั้น จึงนับได้ว่าการเรียนรู้นั้นแยกออกจากการใช้ชีวิตในสังคมไม่ได้ ซึ่งทั้งหมดนี้นับเป็นรากฐานของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

Dewey (2009) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เน้นความร่วมมือของนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของการทำงานของนักเรียนเป็นหลัก

ทิสนา เขมมณี (2551) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจนี้ว่า เป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อย ที่มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันระหว่างจำนวน 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

อรพรรณ พรสีมา (2540) ได้อธิบายการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจว่าเป็นวิธีการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน แต่ละคนต้องร่วมมือกันอย่างแท้จริงเพื่อทำงานไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ โดยวิธีการทำงานนักเรียนจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เก่งกว่าจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่มความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือความสำเร็จของกลุ่ม

รัตนา เต็มทับ (2557) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจคือศาสตร์การสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนและคณะสามารถทำงานร่วมกันในสภาพแวดล้อมทางการเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยสมาชิกกลุ่มจะต้องช่วยเหลือพึ่งพาศักยภาพในการเรียนรู้หรือสร้างผลงานชิ้นหนึ่งขึ้นมา ซึ่งในการพูดคุยกันภายในกลุ่มนับเป็นการปลูกฝังให้เกิดการอภิปราย สร้างไปสู่การมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ของตนเองด้วย

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจคือรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการทำงานการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนกลุ่มเล็กๆ ที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยในการทำงานจะต้องมีการพูดคุยหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อจุดมุ่งหมายในการแก้ไขปัญหา ตอบคำถาม หรือสร้างผลงานชิ้นหนึ่งๆ ขึ้นมา เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างให้นักเรียนมีทักษะการอยู่ร่วมในสังคม ไปจนถึงการปลูกฝังความรับผิดชอบในการทำงานของแต่ละคนอีกด้วย

2.4.2 ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

Johnson & Johnson (1986) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. มีโครงสร้างที่เป็นความสัมพันธ์ ทางบวก และมีความรู้สึกร่วมกัน
 2. มีการปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว เช่น การพูด การอภิปราย การสอนงานตัวต่อตัว เป็นต้น
 3. การวางแผนและสร้างข้อตกลงร่วมกันรับผิดชอบ
 4. ใช้ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล และ ทักษะการสื่อสารที่ใช้ในกลุ่มย่อย
 5. ควรมีการสะท้อนกลับของโครงสร้างและการมีผลย้อนกลับ
- ทั้งนี้ Johnson & Johnson ยังกล่าวว่า ปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ประกอบด้วย

1. ความพึงพอใจในทีมงาน เปิดกว้างทางความคิด
2. บรรยากาศในการทำงานในทีมทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะแสวงหาความรู้
3. องค์กร หรือหน่วยงานส่งเสริมให้มีการพูดคุยถกเถียง ชักถามอย่างกว้างขวาง เปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงความคิดเห็น แสดงวิสัยทัศน์ร่วมกัน แสดงความคิดเห็นลงไปในพื้นที่ปฏิบัติงาน เป้าหมาย และกระบวนการทำงาน

อังศินันท์ อินทรกำแหง (2547) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ว่าเป็นรูปแบบของสถานการณ์การเรียนรู้ซึ่งนักเรียนหลายๆ คนมาพบปะกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสมาชิกในกลุ่มได้มีส่วนช่วยในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มเพื่อให้เกิดการเรียนรู้

นอกจากนี้ สมาชิกยังมีจุดประสงค์และเป้าหมายร่วมกัน มีความผูกพันที่จะพบปะทำงานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ตามเวลาสถานที่ที่กำหนดไว้เป็นช่วงเวลาที่แน่นอน และสมาชิกภายในกลุ่มมีลักษณะค่อนข้างคงที่และองค์ประกอบในการสร้างความสัมพันธ์ภายในทีม

Tinzmann et al (อ้างถึงใน สุเทพ อ่วมเจริญ, 2547) ได้กล่าวว่าชั้นเรียนการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจมีลักษณะตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและนักเรียนดังนี้

1. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สอนและนักเรียน ในชั้นเรียนปกติผู้สอนทำหน้าที่ป้อนความรู้ให้แก่ นักเรียน โดยที่นักเรียนได้รับการถ่ายทอดความรู้แต่เพียงฝ่ายเดียว แต่ในชั้นเรียนการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจจะเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้สอนและนักเรียน ผู้สอนมีความรู้ในวิชาชีพครูเช่น ความรู้ในเนื้อหา ทักษะการสอนและให้สารสนเทศแก่นักเรียน อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ผู้สอนก็ยังมีคุณค่าและให้ความรู้ ประสบการณ์ส่วนบุคคลภาษา ยุทธศาสตร์ และวัฒนธรรมแก่นักเรียนในสถานการณ์การเรียนรู้

2. การแบ่งอำนาจระหว่างผู้สอนและนักเรียน ในชั้นเรียนปกติผู้สอนจะเป็นใหญ่แต่เพียงผู้เดียว และเป็นผู้กำหนดเป้าหมายออกแบบภาระงานในการเรียนรู้ และการประเมินผล แต่ในชั้นเรียนการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ผู้สอนแบ่งอำนาจให้กับนักเรียนได้หลายแนวทาง เช่น ผู้สอนขอให้นักเรียนตั้งเป้าหมายเฉพาะในการเรียนรู้ของตนเองภายใต้กรอบของงานที่นักเรียนจะต้องได้รับ การสอนผู้สอนให้ทางเลือกกิจกรรมและมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสนใจและเป้าหมายของแต่ละบุคคล และสนับสนุนนักเรียนในการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง อย่างไรก็ตาม ใน การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ของตนเอง ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ และกลยุทธ์ในการเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชนอีกทั้งผู้สอนยังช่วยให้นักเรียนเปิดใจรับฟังความคิดเห็น ที่หลากหลาย สนับสนุนความรู้ที่มีหลักฐานอ้างอิง ผู้สอนเข้าร่วมแสดงความคิดแบบมีวิจารณ์ญาณ และคิดสร้างสรรค์ และผู้สอนมีส่วนร่วมการเปิดประเด็นการสนทนาที่มีความหมาย

3. ผู้สอนมีบทบาทเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ กล่าวคือ บทบาทของผู้สอนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแบ่งอำนาจให้นักเรียนจะเพิ่มมากขึ้น เมื่อผู้สอนทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ ซึ่งความสำเร็จของผู้ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ คือช่วยนักเรียนในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์ของนักเรียนและการเรียนรู้ในวิชาใหม่ ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการในการเรียนรู้ ผู้สอนที่เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้จะช่วยเชื่อมโยงให้นักเรียน ได้เรียนรู้ ซึ่งคุณสมบัตินี้เป็นสิ่งจำเป็นมากในการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

4. ความหลากหลายของนักเรียนกล่าวคือทัศนคติ ประสบการณ์ และพื้นฐานของนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ซึ่งการเรียนรู้จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเมื่อ

นักเรียนมี ความเข้าใจในทัศนคติที่หลากหลาย นักเรียนทุกคนเรียนรู้จากกันและกัน ดังนั้น คุณลักษณะของชั้นเรียนการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจนี้ นักเรียนจะต้องไม่ถูกคัดแยกตามความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ หรือคุณลักษณะอื่น ๆ ซึ่งการคัดแยกนักเรียนเป็นจุดอ่อนที่สำคัญในการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ และยิ่งค้อยคุณค่าลงมากเมื่อมีการตัดโอกาสนักเรียนที่จะเรียนรู้ร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจได้ ดังนี้

1. การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนที่ไม่มี การแบ่งแยกความสามารถ
2. การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจสร้างทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และความ รับผิดชอบต่องานส่วนบุคคล
3. การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจให้โอกาสนักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่ง กันและกัน
4. การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจเป็นเรียนที่นักเรียนต้องช่วยกันหาความรู้ด้วยตัวเอง ผู้สอนมีบทบาทเป็นสื่อกลางในการช่วยเหลือ แนะนำ ด้วยประสบการณ์ที่มากกว่า

2.4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative learning) มีเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่ สามารถนำมาใช้หลายวิธี ดังนี้

สมพงษ์ สิงหะพล (2542) ได้แบ่งวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจไว้ 3 กลุ่ม ใหญ่ ดังนี้

1. วิธีให้เรียนรู้เป็นกลุ่ม ได้แก่

1.1 แบบทีมสัมฤทธิ์ (Student Team Achievement Divisions) วิธีนี้เป็นเทคนิคขั้นต้น ที่นำไปใช้ได้สะดวก โดยให้นักเรียนเรียนเป็นทีม ทีมละ 4 คน ช่วยกันเรียน แต่เวลาสอบไม่ให้ ช่วยกันทำ ขณะที่เวลาเรียนไปประมาณ 5-6 สัปดาห์ก็เปลี่ยนกลุ่มหนึ่งครั้ง และจะเปลี่ยนกลุ่มไป เรื่อยๆ จนกว่าจะจบเทอม ส่วนเวลาทดสอบจะนำคะแนนของแต่ละคนและของทุกคนในกลุ่ม มาทำ เป็นคะแนนความก้าวหน้าของตนเองและของกลุ่ม

1.2 แบบทีมแข่งขัน (Team Games Tournament) วิธีนี้ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่ม ศึกษาการทำงาน ทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบต่าง ๆ ตามบทเรียน จากนั้นให้นักเรียนแยกเข้า กลุ่ม แล้วแข่งขันตอบปัญหา ซึ่งแต่ละกลุ่มจะแยกระดับความยากง่ายต่างกัน มีการลดระดับและ เลื่อนระดับตามผลการทดสอบของตนและนำคะแนนมาคิดเป็นคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม

1.3 แบบทีมรายบุคคล (Team Assisted Individualization) วิธีนี้เน้นการเรียนรู้เป็นทีม เล็ก ๆ และให้เรียนเป็นรายบุคคลด้วย เพื่อให้ให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเอง และนำคะแนนของแต่ละคนมาคิดเป็นคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม

1.4 แบบทีมภาษา (Cooperative Integrated Reading and Composition) วิธีนี้เป็นการเรียนรู้เป็นทีม แต่จุดเน้นอยู่ที่ใช้เรียนภาษา ได้แก่ ทักษะการอ่าน การเขียน และการเขียน ภาษาในระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่จะให้นักเรียนจับคู่กันในทีมของตน แล้วทำงานอ่าน เขียน ช่วยเหลือคู่ของตนเองจาก นั้นให้ไปจับคู่เรียนกลุ่มอื่นในทีมอื่น อีก 2-3 ทีม แล้วนำคะแนนของแต่ละคนที่ทำข้อสอบได้มาคิดเป็นคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม

2. วิธีให้เรียนรู้ร่วมกันแต่แบ่งงานกันศึกษาเฉพาะเรื่อง

2.1 แบบกลุ่มสืบสอบ (Group Investigation) วิธีนี้เป็นการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม มอบหมายงานและแบ่งกัน ไปค้นคว้า กำหนดงานในชั้นแล้วให้นักเรียนเลือกศึกษาหัวข้อประเด็นย่อยที่ตนเองสนใจ คนที่สนใจร่วมกันให้ไปสืบสวนหาความรู้ด้วยกันจากนั้นนำมาเสนอต่อชั้น

2.2 แบบร่วมมือร่วมกลุ่ม (Co-op Co-op) วิธีนี้เป็นการเรียนรู้ร่วมมือปรึกษากัน มอบหมายและแบ่งงานกันทำ จัดกลุ่มนักเรียนแบบ 1:1 ให้แต่ละกลุ่มรับงาน ไปทำจาก นั้นในกลุ่ม กำหนดงานย่อยให้ทุกคนไปทำ นำเสนอต่อกลุ่ม แล้วบูรณาการนำเสนอต่อชั้นต่อไป

2.3 แบบทีมสะสมความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ (Jigsaw II) วิธีนี้เป็นการเรียนรู้เป็นทีม โดยเน้นสาระที่สะสมความรู้จากสมาชิกในกลุ่ม และคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม แบ่งเป็นทีมแล้วให้แต่ละคนเลือกไปศึกษาเรื่องที่สนใจร่วมกับคนอื่น (จากทีมที่สนใจเรื่องเดียวกัน) แล้วนำกลับมาเสนอในกลุ่มของตน เหมือนกับคนเป็นผู้เชี่ยวชาญที่กลับมาถ่ายทอดความรู้ให้ทีมฟัง เวลาทดสอบก็นำคะแนนแต่ละคนมาคิดเป็นคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม

3. วิธีเรียนรู้ร่วมกันแบบอื่น ๆ เช่น

3.1 แบบเรียนด้วยกัน (Learning Together) วิธีนี้เป็นการเรียนแบบช่วยเหลือปรึกษาหารือกัน ทำงานไปด้วยกันแบบ 1:1 ไม่เน้นคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม แต่เน้นคะแนนกลุ่ม

3.2 แบบกลุ่ม 4 คน (Group of Four) วิธีนี้เป็นการเรียนรู้ในกลุ่ม 4 คน เน้นการเรียนแก้โจทย์คณิตศาสตร์

3.3 แบบอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) วิธีนี้เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์โดยเน้นบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกคนด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง เช่น ให้ทุกคนในกลุ่มเขียนความคิดเห็นของตน แล้วจึงอภิปราย

3.4 แบบโครงการกลุ่ม (Group Projects) วิธีนี้เป็นการทำงานร่วมกันให้สำเร็จโดยมอบบทบาทหน้าที่แต่ละคนในกลุ่มให้ชัดเจน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นเตรียมการ ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของบทเรียน พร้อมทำการแบ่งกลุ่มผู้และอธิบายหน้าที่และสิ่งที่ต้องรับผิดชอบ ทำความเข้าใจกับนักเรียนอย่างชัดเจน
2. ขั้นสอน ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน และมอบหมายภาระงาน ทั้งนี้ผู้สอนต้องแนะนำแหล่งข้อมูล ค้นคว้า หรือให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคิดวิเคราะห์อย่างชัดเจน
3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ โดยมีครูเป็นผู้คอยเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้
4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นนี้นักเรียนจะรายงานผลการทำงานกลุ่ม โดยผู้สอนและเพื่อนกลุ่มอื่นอาจซักถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจน
5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ขั้นนี้ผู้สอนและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ผู้สอนควรช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ ช่วยคิดให้ครบตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปกลวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจได้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ ในขั้นนี้ผู้สอนจะดำเนินการอธิบายวิธีการจัดการเรียนการสอนต่อนักเรียนให้เข้าใจอย่างชัดเจน ก่อนจะให้ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยไม่คัดแยกตามความสามารถหรือความสนใจของแต่ละคน
2. ขั้นมอบหมายงาน ในขั้นนี้ผู้สอนจะมอบหมายภาระงานให้ผู้เขียนแต่ละกลุ่มได้ช่วยกันแบ่งหน้าที่กันศึกษาหาความรู้ก่อนจะนำมาสรุปในช่วยท้าย
3. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ในขั้นนี้นักเรียนจะดำเนินการศึกษาหาความรู้ตามหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมายจากกลุ่ม ซึ่งขั้นนี้ ลักษณะการทำกิจกรรมจะแตกต่างกันไปตามลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ว่านักเรียนจะต้องรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายมาเพียงคนเดียว หรือจะต้องไปร่วมกลุ่มเพียงศึกษาเรื่องที่ได้รับมากับเพื่อนกลุ่มอื่นที่ได้รับหัวข้อให้ศึกษาเรื่องเดียวกัน
4. ขั้นตรวจสอบ ในขั้นนี้นักเรียนจะนำความรู้ที่ศึกษามาได้กลับไปสรุปร่วมกับนักเรียนคนอื่นๆ ภายในกลุ่ม ก่อนจะสรุปออกมาให้ออกมาเป็นผลงานของกลุ่มเพียงชิ้นเดียว
5. ขั้นสรุปและอภิปรายผล ในขั้นนี้นักเรียนแต่ละกลุ่มจะออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนกลุ่มอื่นๆ ได้เข้าใจ หรือซักถามเพื่อให้ความรู้ที่ถูกต้องในท้ายที่สุด

2.4.4 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

มนต์ชัน เทียนทอง (2549) กล่าวถึง ข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจไว้ 3 หัวข้อ ดังนี้

1. มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (Greater Efforts to Achieve) การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจช่วยให้นักเรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น (Long-term Retention) มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ให้เหตุดีขึ้นและคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนดีขึ้น (More Positive Relationships Among Students) การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจช่วยให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม มีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater Psychological Health) การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่าง ๆ

วันเพ็ญ จันเจริญ (2542) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน

2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสดู พูดแสดงออก แสดงความคิดเห็นลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กที่ไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาก และวิเคราะห์และตัดสินใจเลือก

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกัน และกัน อีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

พิชัย ทองดีเลิศ (2547) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจไว้ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศระหว่างผู้เรียนที่ทำงานร่วมกัน

2. นักเรียนได้สร้างกระบวนการภายในกลุ่ม และจัดระบบภายในกลุ่มเอง โดยร่วมกันวางแผนในการพบกัน การปรึกษากัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสร้างข้อตกลงร่วมกัน การแบ่งงานกันทำการรับผิดชอบงานในส่วนของตน เป็นการส่งเสริมการสร้างระเบียบวินัยภายในกลุ่ม

3. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดคนเดียวจากงานที่ตนเองรับผิดชอบ คิดเป็นกลุ่มจากการที่แต่ละคนเสนองานที่เป็นผลจากการคิดของตนเองเพื่อขอความคิดเห็นจากกลุ่ม

4. เป็นการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย จากการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกศึกษาในสิ่งที่ตนเองสนใจ

5. เป็นการสร้างสมรรถภาพของความร่วมมือร่วมใจกัน และเป็นการพัฒนาทักษะการร่วมมือระหว่างบุคคล

6. ส่งเสริมให้นักเรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยที่นักเรียนต้องเป็นผู้ตัดสินใจในการแบ่งความรับผิดชอบหน้าที่และวิธีการทุกอย่างที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการสร้างความรู้และชิ้นงาน

7. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้พหุปัญญาของตนเอง จากการแบ่งงานกันทำตาม ความถนัดและความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

8. มีการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

9. ทำให้เกิดทักษะต่าง ๆ อันได้แก่ ทักษะการคิดวิจารณ์ญาณ ทักษะการสื่อความหมาย (ฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสะท้อนความคิด) ทักษะสังคม (มีความเป็นผู้นำ รู้จักตัดสินใจ สร้างความไว้วางใจ สามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกัน การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน รู้จักติดต่อสื่อสาร) ทักษะในการสร้างวินัยในตนเอง ทักษะในการปกครองตนเอง ทักษะในการบริหารเวลาและทักษะความร่วมมือในการทำงาน

คำริ บุญชู (2543) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจไว้ว่า

1. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เนื้อหาวิชาการต่าง ๆ ซึ่งกันและกัน อันก่อให้เกิดการสร้างสรรคผลงานให้ดียิ่งขึ้น

2. ทำให้เกิดการเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น โดยการปรับความคิดให้เป็นที่ยอมรับซึ่งกันและกัน เข้าใจกัน อีกทั้งมีการช่วยเหลือกัน อันเป็นการปลูกฝังคุณธรรมที่ดีงาม

3. ทำให้เกิดการเรียนรู้วิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดของกันและกัน รวมทั้งได้ฝึกฝนวิธีการถ่ายทอดและวิธีการรับความรู้ความคิด

4. ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางสังคมและทักษะของการทำงานที่ดีในการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง บุคคล ทำให้รู้จักการช่วยเหลือกัน

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจได้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. สร้างทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น สามารถทำงาน แลกเปลี่ยนพูดคุยกับบุคคลอื่นภายในกลุ่มได้
2. สร้างความเป็นประชาธิปไตย ในการรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นๆ ภายในกลุ่ม แม้จะเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อความคิดเห็นเหล่านั้น
3. สร้างให้เกิดความรับผิดชอบต่อตนเอง จากภาระงานที่ได้รับมอบหมาย
4. ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ในการเรียนลักษณะของการร่วมแรงร่วมใจ นักเรียนเป็นผู้ทำหน้าที่หาความรู้ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ไม่ใช่หน้าที่ของครูผู้สอนเป็นคนมอบความรู้ให้

2.5 เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ (Read Like a Detective Technique)

2.5.1 แนวคิดและที่มาของเทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยผสมผสานเทคนิคการเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-based Learning) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดทางวิทยาศาสตร์คือการตั้งคำถาม ตั้งสมมุติฐาน ตรวจสอบสมมุติฐาน และสรุป ทำให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถในการค้นคว้าความรู้ด้วยตัวเอง และตรวจสอบความรู้ที่ตนได้มาด้วยตนเอง ซึ่งจะกลายเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ มารวมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Learning) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำงานการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนกลุ่มเล็กๆ ที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยในการทำงานจะต้องมีการพูดคุยหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อจุดมุ่งหมายในการแก้ไขปัญหา ตอบคำถาม หรือสร้างผลงานชิ้นหนึ่ง ๆ ขึ้นมา เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างให้นักเรียนมีทักษะการอยู่ร่วมในสังคม ไปจนถึงการปลูกฝังความรับผิดชอบในการทำงานของแต่ละคน

หากสังเคราะห์ลักษณะเด่นจากรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 2 แบบที่ได้ศึกษามาข้างต้นจะแสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ความแตกต่างระหว่างลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบสืบสอบและการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบสืบสอบ	ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ	ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบสืบสอบและการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
<p>1. นักเรียนตั้งคำถามหรือมีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม ซึ่งคำถามจะมีลักษณะที่สามารถนำไปสู่การสำรวจตรวจสอบได้</p> <p>2. นักเรียนให้ความสำคัญกับการหาหลักฐานเพื่อนำมาอธิบายคำตอบ</p> <p>3. นักเรียนใช้หลักฐานที่ได้มาในการตอบคำถามหรืออธิบายคำตอบ</p> <p>4. นักเรียนสามารถเชื่อมโยงคำตอบหรือคำอธิบายคำตอบของตนเองกับข้อมูลหลักฐานจากแหล่งความรู้ที่มีอยู่เดิมแล้วได้</p> <p>5. นักเรียนสื่อสารความรู้อย่างมีเหตุผล เปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดกับบุคคลอื่นๆ เพื่อให้ได้ความรู้ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น</p>	<p>1. นักเรียนได้อยู่ในบรรยากาศการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจโดยไม่มีการแข่งขันแบ่งแยกความสามารถ</p> <p>2. การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจสร้างทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และความรับผิดชอบต่องานส่วนบุคคล</p> <p>3. การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจให้โอกาสนักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน</p> <p>4. การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจเป็นการเรียนที่นักเรียนต้องช่วยกันหาความรู้ด้วยตัวเอง ผู้สอนมีบทบาทเป็นสื่อกลางในการช่วยเหลือ แนะนำ ด้วยประสบการณ์ที่มากกว่า</p>	<p>ความแตกต่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเรียนรู้แบบสืบสอบ จะเน้นไปที่การตั้งคำถามและค้นหาคำตอบของนักเรียนเอง ดังนั้นผลดีที่เกิดขึ้นจึงมีผลกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความคิดของนักเรียนเท่านั้น - การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจนั้นจะเน้นไปที่การร่วมมือกันทำงานของนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ดังนั้นผลดีที่ได้คือประสิทธิภาพและความสัมพันธ์ในการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียน <p>ความเหมือนกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบนักเรียนจะเป็นผู้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง - นักเรียนรู้จักแสวงหาและสร้างความรู้ด้วยตนเอง - ผู้สอนมีหน้าที่แนะนำ ไม่ได้เป็นผู้มอบความรู้เพียงฝ่ายเดียว

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า หากนำข้อดีของทั้ง 2 รูปแบบมารวมกันเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนจะได้ทั้งทักษะทางความคิดแก้ไขปัญหา และรู้จักการตรวจสอบคำตอบหรือความเข้าใจของตนเองจากวิธีการเรียนรู้แบบสืบสอบ พร้อมทั้งจะได้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ทำงานในสภาพแวดล้อมทางสังคมจากวิธีการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น จึงสังเคราะห์มาเป็นเทคนิคการอ่านแบบนักสืบ ซึ่งจะมีวิธีการเรียนการสอนที่จะกล่าวในหัวข้อต่อไป

2.5.2 วิธีการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

วิธีการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการอ่านแบบนักสืบนั้น เป็นการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-based Learning) มารวมเข้ากับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Learning) ซึ่งสามารถแสดงลักษณะเด่นของวิธีการจัดการเรียนรู้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 ความแตกต่างระหว่างวิธีการเรียนรู้แบบสืบสอบและการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

วิธีการเรียนรู้แบบสืบสอบ	วิธีการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ	ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบสืบสอบและการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ
<p>1. ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นนี้ผู้สอนจะจัดสถานการณ์หรือกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และตั้งคำถามขึ้นด้วยตัวเอง</p> <p>2. ขั้นสำรวจ ขั้นนี้ นักเรียนทำการทดลอง หรือค้นคว้าหาคำตอบของคำถาม</p>	<p>1. ขั้นเตรียมการ ในขั้นนี้ผู้สอนจะดำเนินการอธิบายวิธีการจัดการเรียนการสอนต่อนักเรียนให้เข้าใจอย่างชัดเจน ก่อนจะให้ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยไม่คัดแยกตามความสามารถหรือความสนใจของแต่ละคน</p> <p>2. ขั้นมอบหมายงาน ในขั้นนี้ผู้สอนจะมอบหมายภาระงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ช่วยกันแบ่งหน้าที่กันศึกษาหาความรู้ก่อนจะนำมาสรุปในช่วยท้าย</p>	<p>- การจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ จะเริ่มต้นการอธิบายมอบความรู้ให้กับนักเรียน ก่อนจะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัย จนกระทั่งคิดตั้งคำถามขึ้นมาด้วยตนเอง จากนั้นจึงมอบหมายให้นักเรียนสืบค้นหาความรู้หรือทดลองเพื่อหาคำตอบ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก แนะนำแหล่งความรู้ให้นักเรียนได้สืบค้นเองเป็นต้นก่อนจะมาถึงขั้นตอนการสรุปผลและอภิปรายในส่วนท้าย</p>

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

วิธีการเรียนรู้แบบ สืบสอบ	วิธีการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วม ใจ	ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้ แบบสืบสอบและการเรียนรู้แบบ ร่วมแรงร่วมใจ
<p>3. ชั้นสรุปผล ชั้นนี้นักเรียนนำเอาผลการทดลอง หรือ ข้อมูลที่ได้ที่ได้จากการค้นคว้ามาตอบคำถาม</p> <p>4. ชั้นเชื่อมโยง ชั้นนี้นักเรียนนำคำตอบหรือคำอธิบายที่ได้ไปเชื่อมโยงกับทฤษฎี หรือ องค์ความรู้เดิมที่มีผู้อื่นได้ทำการค้นคว้าไว้แล้ว</p> <p>5. ชั้นอภิปรายเพื่อสรุปผล ในชั้นนี้นักเรียนจะนำเสนอคำอธิบายที่ได้ต่อนักเรียนคนอื่นก่อนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนคนอื่นถามคำถาม หรือ แลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อให้เกิดเป็นความรู้ที่สมบูรณ์ของนักเรียน</p>	<p>3. ชั้นกิจกรรมกลุ่ม ในชั้นนี้นักเรียนจะดำเนินการศึกษาหาความรู้ตามหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมายจากกลุ่ม ซึ่งชั้นนี้ลักษณะการทำกิจกรรมจะแตกต่างกันไปตามลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจว่านักเรียนจะต้องรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายมาเพียงคนเดียว หรือจะต้องไปร่วมกลุ่มเพื่อศึกษาเรื่องที่ได้รับมากับเพื่อนกลุ่มอื่นที่ได้รับหัวข้อให้ศึกษาเรื่องเดียวกัน</p> <p>4. ชั้นตรวจสอบ ในชั้นนี้นักเรียนจะนำความรู้ที่ศึกษามาได้กลับไปสรุปร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ ภายในกลุ่มก่อนจะสรุปออกมาให้ออกมาเป็นผลงานของกลุ่มเพียงชิ้นเดียว</p> <p>5. ชั้นสรุปและอภิปรายผล ในชั้นนี้นักเรียนแต่ละกลุ่มจะออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ได้เข้าใจ หรือซักถามเพื่อให้ความรู้ที่ถูกต้องในท้ายที่สุด</p>	<p>- การเรียนรู้แบบร่วมมือมีอนันต์ผู้สอนจะเริ่มต้นด้วยการอธิบายหรือบรรยายเนื้อหาในบทเรียนรวมถึงอธิบายขั้นตอนวิธีการจัดการเรียนการสอนตลอดคาบเรียนให้กับนักเรียนได้ทราบอย่างชัดเจน จากนั้นจึงมีการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ และดำเนินการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และสรุปผลโดยการออกมาอภิปรายหน้าชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ และครูผู้สอนได้ทำความเข้าใจและตั้งคำถามเพื่อให้ได้ความรู้ที่กระจ่างมากยิ่งขึ้น</p>

ด้วยกระบวนการที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบมาสังเคราะห์รวมกัน พร้อมกำหนดชื่อว่า “เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ” ซึ่งจะมีวิธีการเรียนรู้ดังนี้

1. **ขั้นวางแผน** ผู้สอนอธิบายขั้นตอนวิธีการเรียนการสอนต่อนักเรียนให้เข้าใจอย่างชัดเจน พร้อมแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน โดยแบ่งกลุ่มละความสามารถ

2. **ขั้นปฏิบัติการนักสืบ** นักเรียนนั่งตามกลุ่มของตนเอง โดยผู้สอนจะมอบหมายภาระงานหรือหัวข้อบทความให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ศึกษา โดยมีขั้นตอนการในการปฏิบัติการศึกษาย่อยอีก 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 **สืบหาข้อมูล** นักเรียนช่วยกันอ่านและแปลความหมายบทความ หรือหัวข้อบทความที่ได้รับมอบหมายให้เข้าใจ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนสามารถแบ่งหน้าที่กันอ่าน แปลความหมาย ทำความเข้าใจเนื้อหาบทความคนละส่วน ก่อนจะนำมาสรุปเป็นเรื่องเดียวกัน

2.2 **ตั้งข้อสงสัย** นักเรียนช่วยกันตั้งคำถาม หรือข้อสงสัยต่อเรื่องที่ได้อ่าน ในขั้นนี้ผู้สอนสามารถเข้าไปช่วยเหลือ หรือให้คำแนะนำเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัย หรือสามารถตั้งคำถามได้ด้วยตัวเอง

2.3 **สืบหาหลักฐาน** นักเรียนหาคำตอบของคำถามหรือข้อสงสัยของตนเอง โดยการกลับไปอ่านบทความที่ทำการศึกษาไว้ หรือค้นหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งอื่น

2.4 **ตรวจสอบหลักฐาน** นักเรียนนำหลักฐานที่ได้กลับมาตรวจสอบร่วมกับนักเรียนในกลุ่มอีกครั้ง โดยในขั้นนี้ นักเรียนจะต้องระบุว่า คำตอบหรือหลักฐานที่ได้มานั้น นำมาจากที่ไหน ส่วนใดของบทความ และมีข้อความเดิมว่าอย่างไร

3. **ขั้นสรุปผลการสืบสวน** นักเรียนนำความรู้ที่ได้ รวมทั้งคำถามและหลักฐานคำตอบ นำมาสรุปหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียนในกลุ่มอื่นๆ เป็นการสรุปเนื้อหา และเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

2.6 เนื้อหาสาระท้องถิ่น

2.6.1 หลักสูตรท้องถิ่น

หลักสูตรท้องถิ่นเป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ทั้งด้านเศรษฐกิจและสภาพสังคม เป็นมวลประสบการณ์ที่จัดขึ้นทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และคุณภาพการดำรงชีวิต โดยพยายามใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้นักเรียนได้เรียนรู้บนพื้นฐานของสภาพ

ชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ของตนเอง ตลอดจนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของชาติ บ้านเมือง (กรมวิชาการ, 2545)

2.6.1.1 ความหมายหลักสูตรท้องถิ่น

ขณะเดียวกันนักวิชาหลายท่านได้ให้ความหมายของ หลักสูตรท้องถิ่น ไว้ดังนี้

นิคม ชมพูหลง (2545) กล่าวว่า หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง การที่ท้องถิ่นปรับปรุงขยาย หรือเพิ่มรายละเอียดเนื้อหา สาระ แผนการสอน สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะท้องถิ่น โดยยึดหลักสูตรแกนกลางหรือหลักสูตรแม่บทไม่ขัดต่อเจตนารมณ์ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลาง เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของท้องถิ่น

พลชาติ ตันศิริกุล (2552) กล่าวว่า หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง มวลประสบการณ์ที่สถานศึกษาหรือหน่วยงานและบุคคลในท้องถิ่นจัดให้แก่แก่นักเรียนตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ

บานเย็น แก้วศรีสุข (2553) หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง มวลประสบการณ์ต่างๆ ที่จัดให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการและปัญหาของนักเรียน ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ พัฒนาชุมชน และสังคมต่อไป แต่เนื่องจากสภาพสังคม และเศรษฐกิจในแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน ดังนั้นหลักสูตรท้องถิ่นของแต่ละชุมชนจึงแตกต่างกัน และความเหมาะสมกับท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งความแตกต่างขึ้นอยู่กับปัจจัยบางประการเป็นตัวกำหนด เช่น สภาพทางภูมิศาสตร์เป็นที่ตั้ง อาจใช้ในการแบ่งเขตการศึกษา และความแตกต่างกันของสภาพวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจของคนในแต่ละพื้นที่

เกษมศรี สมสาร (2553) กล่าวว่า หลักสูตรท้องถิ่น เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจากสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน ซึ่งอาจจะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงจากหลักสูตรแกนกลาง เพื่อให้เข้ากับสภาพชีวิตจริงของนักเรียนในท้องถิ่นถิ่นต่างๆ หลักสูตรท้องถิ่นจะสอดคล้อง เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจสังคมของท้องถิ่นนั้นๆ โดยครู บุคลากร นักเรียนและผู้ปกครอง ช่วยกันสร้างหรือปรับเปลี่ยนเนื้อหาสาระการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ต่างๆ ให้เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนจะได้เรียนรู้ตามสภาพชีวิตจริงของตนเอง

นฤตล จิตสกุล (2554) กล่าวว่า หลักสูตรท้องถิ่น คือ การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ และการกำหนดเนื้อหาสาระให้กับนักเรียนในท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพชีวิตจริงทางสังคม วัฒนธรรมและตอบสนองความต้องการของนักเรียนและของท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งยังตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาต่างๆ ภายในท้องถิ่น หรือชุมชน หรือสร้างเสริมวิถีชีวิตให้คนในชุมชนดีขึ้น หลักสูตรท้องถิ่นมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็น

หลักสูตรที่ส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพของท้องถิ่น สร้างเสริมความรักและผูกพันต่อท้องถิ่นของตนเอง นำความรู้ความสามารถไปสร้างประโยชน์และพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้มีความเจริญมากยิ่งขึ้น

อัมพิกา แสงปิ่น (2554) หลักสูตรท้องถิ่น เป็นหลักสูตรที่มีวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ และแผนการสอนที่ตรงตามความเหมาะสมของชุมชน และความต้องการของนักเรียน โดยปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งสังคมของท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อให้บรรลุการเรียนการสอน และการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรท้องถิ่น คือหลักสูตรที่มีรายละเอียดเนื้อหา สาระ ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นของนักเรียน ทั้งทางด้านภูมิปัญญา ปัญหา หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะต่างๆ บนพื้นฐานความรู้ท้องถิ่น เป็นการสร้างความรักและผูกพันต่อท้องถิ่นของตนเองนำไปสู่การนำความรู้ที่ได้ไปแก้ไขปัญหาภายในท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาที่ดีขึ้นต่อไป

2.6.2 การเลือกบทอ่านภาษาอังกฤษโดยอิงเนื้อหาท้องถิ่น

การเลือกบทอ่านภาษาอังกฤษโดยอิงเนื้อหาท้องถิ่น เป็นการนำเอาบทความหรือเนื้อหา (Content) มาใช้ประกอบการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นหนึ่งในกลวิธีในการสร้างสภาพแวดล้อมให้นักเรียนได้นำประสบการณ์จริงของตนเองมาใช้อ่านบทความภาษาอังกฤษ มีผลให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ตามที่สุพรรณษา ศรประเสริฐ (2558) ได้กล่าวเอาไว้ว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านนั้น จะต้องกระตุ้นความรู้เดิมหรือประสบการณ์ของผู้อ่านขึ้นมาเพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านได้

ขณะเดียวกัน การนำเนื้อหาท้องถิ่นเข้ามาประกอบในการเรียนยังทำให้นักเรียนได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนหรือสังคมที่นักเรียนอยู่อาศัย รวมไปถึงเข้าใจวัฒนธรรม สภาพความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่ได้นอกเหนือจากความสามารถทางการอ่าน ไปปรับใช้ในการดำรงชีวิต หรือแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ในชุมชนท้องถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่ได้ต่อไป ดังที่ ไชรัตน์ ปราณี (2545) ได้กล่าวถึงการนำความรู้และประสบการณ์หรือปัญหาของชุมชนหรือท้องถิ่นเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียนตามหลักการของหลักสูตรท้องถิ่น นั้นนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง อาชีพ ชุมชนและสังคมของตนเองได้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐธิดา กลางประชา (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) พบว่า 1. การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading – Thinking Activity) ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เฉลี่ยร้อยละ 78 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ 2. นักเรียนมีความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA เฉลี่ยร้อยละ 4.79 ซึ่งอยู่ในระดับ มากที่สุด

ถิรวัฒน์ ตันทนิส (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับตัวอักษรและระดับตีความ ผลวิจัยพบว่า 1. นักศึกษากลุ่มที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน มีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับตัวอักษร และระดับตีความสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนแบบรายบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2. นักศึกษา มีทัศนคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือและมีพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือในระดับดี

รินดา รัชดิษฐ์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลวิจัยพบว่า 1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.49/82.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 3. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีค่าเท่ากับ 0.6542 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.6542 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.42 4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

Kai (2011) ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจสืบสอบหาความรู้โดยมีโครงการเป็นฐานซึ่งมีผลต่อความสามารถในการอ่านและทัศนคติ (Collaborative inquiry project-based learning: Effects on reading ability and interests) การวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและทัศนคติ โดยจากผลการวิจัยของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ในประเทศฮ่องกง ได้ทำการทดสอบความสามารถในการอ่านจากแบบทดสอบ การอ่านเพื่ออ่านความรู้นานาชาติ (Progress in International Reading Literacy Study) และแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียน ผลปรากฏว่า คะแนนความสามารถในการอ่านและข้อมูลทัศนคติของนักเรียนนั้นมีผลในเชิงบวก ทั้งยังเห็นได้ว่าทัศนคติของนักเรียนและความสามารถในการรับรู้ตนเองจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่าน นักเรียนสามารถเรียนรู้เข้าใจจากการอ่านได้เร็วยิ่งขึ้นด้วย

Drummond (2012) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Developing reading comprehension through collaborative learning) ในโรงเรียนประถมศึกษา ประเทศเม็กซิโก พบว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจมีคะแนนทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้งในกระบวนการกลุ่มและรายบุคคลในระดับสูง ซึ่งมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบปกติ

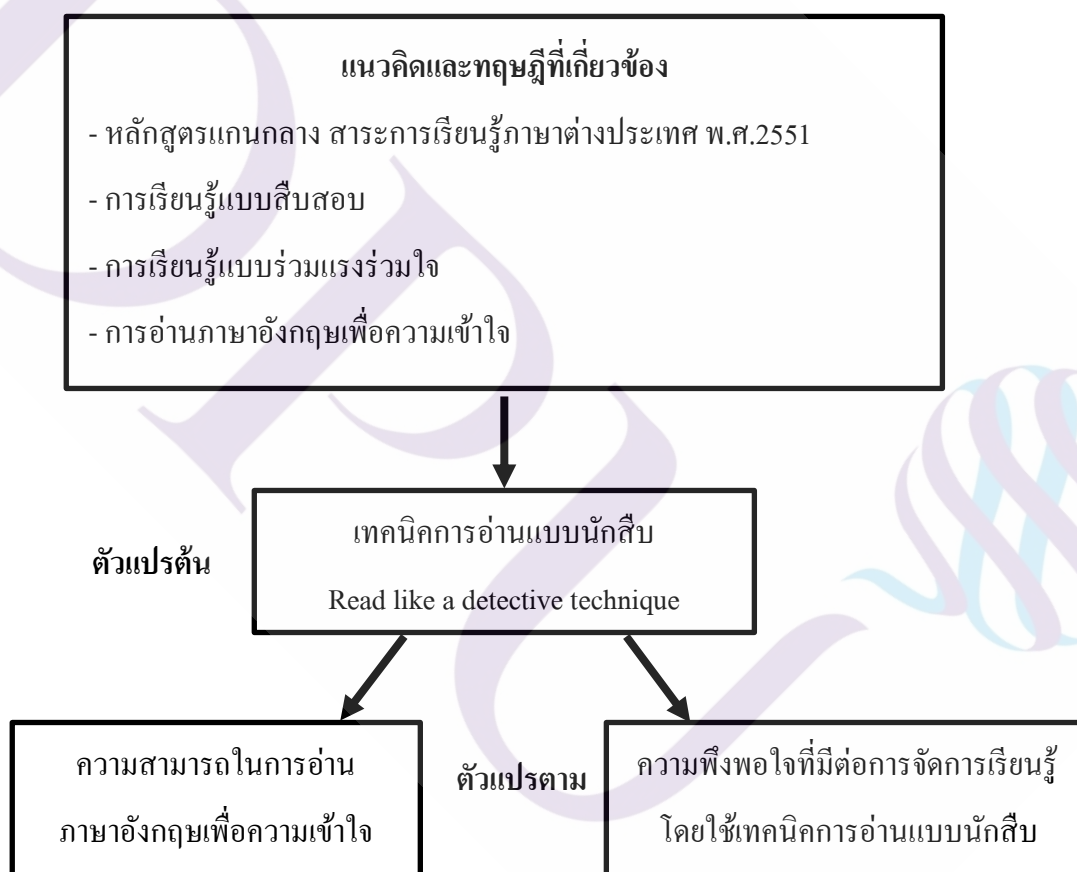
Hong-Yi Lee (2014) ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนรู้แบบสืบสอบในการเรียนวิชาภาษาที่ 2 และภาษาต่างประเทศ (Inquiry-based Teaching in Second and Foreign Language Pedagogy) พบว่าการเรียนรู้แบบสืบสอบช่วยกระตุ้นให้นักเรียนวิชาภาษาที่ 2 และภาษาต่างประเทศ อายุตั้งแต่ 19-22 ปี มีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น นักเรียนรู้จักการสอบถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หากความรู้เพิ่มเติม และนักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาความรู้เพิ่มขึ้น สำหรับ การเรียนรู้แบบสืบสอบนั้นใช้ได้ดีกับการเรียนด้วยบทความหรือบทอ่านตามหัวข้อสาระสำคัญต่างๆ (Theme-Based Text)

Hulo (2018) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Improving students' reading comprehension on recount text through collaborative learning) ของนักเรียนเกรด 10 ในเมืองปอนติยานัก ประเทศอินโดนีเซีย พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้น นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สามารถทำความเข้าใจคำศัพท์ หาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

Singman (2017) ศึกษาเรื่อง วิกีสามารถใช้ได้กับการเรียนรู้ภาษาโดยใช้การเรียนรู้แบบสืบสอบสำหรับการเรียนภาษาหรือไม่ (Towards an inquiry-based language learning: can a Wiki

help?) โดยการศึกษาค้นคว้าได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 25 คน กับกลุ่มนักเรียนด้วยวิกิพีเดียและการเรียนรู้แบบสืบสอบ จำนวน 24 คน พบว่า 1. นักเรียนสามารถสะท้อนถึงพฤติกรรมเดิมในการอ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุดและอ่านเพื่อหาคำตอบเท่านั้น นักเรียนรู้จักการหาข้อมูลเพิ่มเติมมาเพื่อมาวิเคราะห์หาคำตอบเพิ่มมากขึ้น 2. จากการสำรวจพบว่า วิกิพีเดียสามารถเป็นแหล่งข้อมูลให้กับนักเรียนในการใช้การเรียนรู้แบบสืบสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการการสืบสอบของนักเรียนให้มากขึ้นอีกด้วย

2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 315 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 34 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้

2. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ทำการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.3.1.2 ศึกษาหลักการและวิธีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การสอนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.1.3 วิเคราะห์และเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีจุดมุ่งหมายตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนจะใช้เวลา 2 คาบเรียน ดังนี้

หน่วยที่ 1 เรื่อง จังหวัดนนทบุรี มีจำนวน 2 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง จังหวัดนนทบุรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เกาะเกร็ด

หน่วยที่ 2 เรื่อง อาหารและสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี มีจำนวน 2 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง อาหารประจำจังหวัดนนทบุรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี

หน่วยที่ 3 เรื่อง นนทบุรียุคปัจจุบัน มีจำนวน 2 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ข้าวจังหวัดนนทบุรี 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ข้าวจังหวัดนนทบุรี 2

โดยแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน มีดังนี้

1. **ขั้นวางแผน** ผู้สอนอธิบายขั้นตอนวิธีการเรียนการสอนต่อนักเรียนให้เข้าใจอย่างชัดเจน พร้อมแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน โดยแบ่งกลุ่มละความสามารถ

2. **ขั้นปฏิบัติการ** นักสืบ นักเรียนนั่งตามกลุ่มของตนเองโดยผู้สอนจะมอบหมายภาระงานหรือหัวข้อบทความให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ศึกษา โดยมีขั้นตอนการในการปฏิบัติการศึกษาย่อยอีก 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 **สืบหาข้อมูล** นักเรียนช่วยกันอ่านและแปลความหมายบทความ หรือหัวข้อบทความที่ได้รับมอบหมายให้เข้าใจ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนสามารถแบ่งหน้าที่กันอ่าน แปลความหมาย ทำความเข้าใจเนื้อหาของบทความคนละส่วน ก่อนจะนำมาสรุปเป็นเรื่องเดียวกัน

2.2 **ตั้งข้อสงสัย** นักเรียนช่วยกันตั้งคำถาม หรือข้อสงสัยต่อเรื่องที่ได้อ่าน ในขั้นนี้ผู้สอนสามารถเข้าไปช่วยเหลือ หรือให้คำแนะนำเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัย หรือสามารถตั้งคำถามได้ด้วยตัวเอง โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มควรได้คำถามอย่างน้อยคนละ 1-2 คำถาม

2.3 **สืบหาหลักฐาน** นักเรียนหาคำตอบของคำถามหรือข้อสงสัยของตนเอง โดยการกลับไปอ่านบทความที่ทำการศึกษาไว้ หรือค้นหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งอื่น

2.4 **ตรวจสอบหลักฐาน** นักเรียนนำหลักฐานที่ได้กลับมาตรวจสอบร่วมกับนักเรียนในกลุ่มอีกครั้ง โดยในขั้นนี้ นักเรียนจะต้องระบุว่า คำตอบหรือหลักฐานที่ได้มานั้น นำมาจากที่ไหน ส่วนใดของบทความ และมีข้อความเดิมว่าอย่างไร

3. **ขั้นสรุปผลการสืบสวน** นักเรียนนำความรู้ที่ได้ รวมทั้งคำถามและหลักฐานคำตอบ นำมาสรุปหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียนในกลุ่มอื่นๆ เป็นการสรุปเนื้อหา และเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

3.3.1.4 **นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดประเมินผล จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา**

3.3.1.5 **นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ด้านภาษา และความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของ**

ผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) (Rovinelli & Hambleton, 1977, pp. 49-60) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้

3.3.1.6 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผลเพื่อหาค่าความสอดคล้อง ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทุกแผนมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

3.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

3.3.2 แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ได้ทำการสร้างโดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

3.3.2.2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อวิเคราะห์และวัดความสามารถด้านต่างๆ เช่น ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ และสร้างตารางกำหนดรายละเอียดข้อสอบ (Table of Test Specification) ให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

3.3.2.3 สร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ

3.3.2.4 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถามและความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.3.2.5 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item- Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

โดยแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้

3.3.2.6 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผลเพื่อหาค่าความสอดคล้อง ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้

3.3.2.7 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

3.3.2.8 ตรวจสอบคะแนนของนักเรียน และนำคะแนนมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัดฯ โดยตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นหาความเชื่อมั่นของแบบวัดฯ โดยใช้วิธีของ Kuder Richardson สูตรที่ 20 (KR20)

3.3.2.9 วิเคราะห์ค่าความยากง่ายของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจพบว่าทุกข้อมีค่าระหว่าง 0.43-0.80 และอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.20-0.67 จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.81 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง สามารถนำไปใช้เป็นแบบทดสอบได้

3.3.2.10 จัดทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจฉบับสมบูรณ์ และนำไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.3.3.2 กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถาม และรายการที่จะประเมิน เพื่อให้ได้ข้อมูลของนักเรียนอย่างครบถ้วน

3.3.3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยสอบถามใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ ด้านผู้สอน และด้านนักเรียน ลักษณะของรูปแบบการวัดเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert (Likert Scale) โดยมีระดับคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับมาก
- 3 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 105 -106)

- ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของข้อความ ความถูกต้องด้านภาษา และให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.3.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบให้คะแนนคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อความมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

โดยแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้

3.3.3.6 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผลเพื่อหาค่าความสอดคล้อง ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินเท่ากับ 1.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้

3.3.3.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้	ลักษณะ	การหาคุณภาพ	ผลที่ได้
1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผนประกอบด้วย - แผนที่ 1 เรื่อง จังหวัดนนทบุรี - แผนที่ 2 เรื่อง เกาะเกร็ด - แผนที่ 3 เรื่อง อาหารประจำจังหวัดนนทบุรี - แผนที่ 4 เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี - แผนที่ 5 เรื่อง ข้าวจังหวัดนนทบุรี 1 - แผนที่ 6 เรื่อง ข้าวจังหวัดนนทบุรี 2	ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน	ค่า IOC - แผนที่ 1 = 0.67 - 1 - แผนที่ 2 = 1 - แผนที่ 3 = 1 - แผนที่ 4 = 1 - แผนที่ 5 = 0.67 - 1 - แผนที่ 6 = 0.67 - 1
2. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ	1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน 2. ความยากง่าย 3. อำนาจจำแนก 4. ความเชื่อมั่น	1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) = 0.67-1.00 2. ความยากง่าย = 0.43-0.80 3. อำนาจจำแนก = 0.20-0.67 4. ความเชื่อมั่น = 0.81

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

เครื่องมือที่ใช้	ลักษณะ	การหาคุณภาพ	ผลที่ได้
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ	- แบบประมาณค่า 5 ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด - ประเด็น ในแบบสอบถาม 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ 2) ด้านผู้สอน 3) ด้านนักเรียน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน	ค่า IOC = 1.00

3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี โดยได้ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pretest) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2. ผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงวัตถุประสงค์ พร้อมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบให้นักเรียนเข้าใจ

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผน แผนละ 2

คาบเรียน รวมเวลา 12 คาบเรียน

4. เมื่อเสร็จสิ้นการสอนให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Posttest) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับ Pretest เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

6. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ผลการวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test แบบ Paired Sample

3. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติ t-test แบบ One Sample

4. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. สรุปผลและอภิปรายผลโดยใช้ตารางและการพรรณนา

ตารางที่ 3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล	สถิติที่ใช้
1. นักเรียนทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pretest)	แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (ก่อนเรียน)	- ร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ชี้แจงวัตถุประสงค์พร้อมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบให้นักเรียนเข้าใจ	-	-	-
3. ครูดำเนินการสอนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ	แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	-	-
4. นักเรียนทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Posttest)	แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	1. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (หลังเรียน) 2. เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน 3. เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด	- ร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน - t-test แบบ Paired Sample - t-test แบบ One Sample

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล	สถิติที่ใช้
5. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ	แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ	คะแนนความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ	- ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน คะแนนที่ต้องการแปลงร้อยละ
N แทน คะแนนทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 123)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 126)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

ΣX แทน ผลรวม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) (สมนึก กัททิษณี, 2551, น. 221)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้
 ΣR แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 105)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 n_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
 n_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

3. ค่าความยาก โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 97)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของแบบทดสอบ
 R แทน จำนวนคนตอบถูกทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

4. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 112)

$$r_{cc} = \frac{1 - K \Sigma Xi - \Sigma Xi^2}{(K - 1) \Sigma (Xi - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบทั้งหมด

X_i	แทน	คะแนนสอบของแต่ละคน
C	แทน	คะแนนจัดตัดการผ่านเกณฑ์
$\sum x_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกคน

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

1. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติ t-test แบบ One Sample

ใช้ Z-test สูตร
$$Z = \frac{\bar{X} - \mu_0}{\frac{\sigma}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ \bar{X} แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

μ_0 แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร หรือ เกณฑ์ที่ตั้งขึ้น

σ แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร

n แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test for Dependent) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, น.104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติทดสอบที่

D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนคู่

df แทน ความเป็นอิสระมีค่าเท่ากับ $N-1$

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับเกณฑ์ที่กำหนด
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและนำเสนอผลการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

ตารางที่ 4.1 คะแนน และค่าร้อยละของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (n = 34)

ลำดับ	ก่อนเรียน (30)	ร้อยละ	หลังเรียน (30)	ร้อยละ	ผลต่าง
1	26	86.67	28	93.33	+2
2	28	93.33	30	100.00	+2
3	26	86.67	27	90.00	+1
4	23	76.67	22	73.33	-1
5	23	76.67	25	83.33	+2
6	27	90.00	30	100.00	+3
7	25	83.33	30	100.00	+5
8	26	86.67	22	73.00	-4
9	23	76.67	24	80.00	+1
10	20	66.67	23	76.00	+3
11	25	83.33	28	93.00	+3
12	16	53.33	20	66.67	+4
13	15	50.00	17	56.67	+2
14	23	76.67	21	70.00	-2
15	21	70.00	17	56.67	-4
16	13	43.33	12	40.00	-1
17	23	76.67	24	80.00	+1

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับ	ก่อนเรียน(30)	ร้อยละ	หลังเรียน(30)	ร้อยละ	ผลต่าง
18	15	50.00	18	60.00	+3
19	23	76.67	23	76.67	0
20	26	86.67	29	96.67	+3
21	19	63.33	25	83.33	+6
22	17	56.67	21	70.00	+4
23	24	80.00	25	83.33	+1
24	22	73.33	25	83.33	+3
25	23	76.67	26	86.67	+3
26	15	50.00	19	63.33	+4
27	19	63.33	23	76.67	+4
28	23	76.67	20	66.67	-3
29	17	56.67	16	53.33	-1
30	22	73.33	20	66.67	-2
31	22	73.33	21	70.00	-1
32	15	50.00	18	60.00	+3
33	23	76.67	25	83.33	+2
34	21	70.00	20	66.67	-1
ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน	21.44 คะแนน (ร้อยละ 71.47)				
ค่าเฉลี่ยหลังเรียน	22.76 คะแนน (ร้อยละ 75.84)				
ค่าเฉลี่ยผลต่าง	เพิ่มขึ้น 1.32 คะแนน (ร้อยละ 4.37)				

จากตาราง 4.1 แสดงค่าร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบจำนวน 34 คน พบว่าคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 21.44 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.47 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 22.76 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.84

นักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 67.65 นักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนต่ำกว่าคะแนนก่อนเรียนมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 และนักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนเท่ากับก่อนเรียนมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ (n = 34)

ความสามารถในการอ่าน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)	df	t	p
ก่อนเรียน	30	21.44	4.02	33	3.02*	0.005
หลังเรียน	30	22.76	4.39			

*p < .05

จากตาราง 4.2 แสดงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ จำนวน 34 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 21.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.02 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 22.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.39 เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.02, p = 0.005$)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 4.3 คะแนน/ร้อยละความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ (n = 34)

ลำดับ	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ผ่าน (ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70)	ลำดับ	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ผ่าน (ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70)
1	28	93.33	ผ่าน	18	18	60.00	ไม่ผ่าน
2	30	100.00	ผ่าน	19	23	76.67	ผ่าน
3	27	90.00	ผ่าน	20	29	96.67	ผ่าน
4	22	73.33	ผ่าน	21	25	83.33	ผ่าน
5	25	83.33	ผ่าน	22	21	70.00	ผ่าน
6	30	100.00	ผ่าน	23	25	83.33	ผ่าน
7	30	100.00	ผ่าน	24	25	83.33	ผ่าน
8	22	73.00	ผ่าน	25	26	86.67	ผ่าน
9	24	80.00	ผ่าน	26	19	63.33	ไม่ผ่าน
10	23	76.00	ผ่าน	27	23	76.67	ผ่าน
11	28	93.00	ผ่าน	28	20	66.67	ไม่ผ่าน
12	20	66.67	ไม่ผ่าน	29	16	53.33	ไม่ผ่าน
13	17	56.67	ไม่ผ่าน	30	20	66.67	ไม่ผ่าน
14	21	70.00	ผ่าน	31	21	70.00	ผ่าน
15	17	56.67	ไม่ผ่าน	32	18	60.00	ไม่ผ่าน
16	12	40.00	ไม่ผ่าน	33	25	83.33	ผ่าน
17	24	80.00	ผ่าน	34	20	66.67	ไม่ผ่าน

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลคะแนน และร้อยละของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ จำนวน 34 คน พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีจำนวน 23 คน คิดเป็น ร้อยละ 67.65 และมีนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับเกณฑ์ที่กำหนด (n = 34)

ความสามารถในการอ่าน	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ (ร้อยละ 70)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)	df	t	p
หลังเรียน	30	21	22.76	4.39	33	2.34*	0.025

*p < .05

จากตาราง 4.4 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 (คิดเป็น 21 คะแนน) พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t = 2.34, p = 0.025)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

ตารางที่ 4.5 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ (n = 34)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ	4.15	0.82	มาก
1.1 ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านอย่างเป็นระบบ	4.24	0.73	มาก
1.2 ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการการคิดตั้งคำถามหรือข้อสงสัย	4.29	0.82	มาก
1.3 ส่งเสริมให้นักเรียนการหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ	4.03	0.86	มาก
1.4 ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการแสวงหาและตรวจสอบข้อเท็จจริง	4.06	0.84	มาก
1.5 ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม	4.12	0.83	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.04	0.77	มาก
2.1 ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถามเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน	4.03	0.75	มาก
2.2 ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น	4.03	0.75	มาก
2.3 ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน	4.06	0.84	มาก
2.4 ผู้สอนใช้การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม	4.06	0.76	มาก
3. ด้านนักเรียน	4.06	0.93	มาก
3.1 นักเรียนรู้จักการวางแผนในการทำงานร่วมกัน	4.12	0.96	มาก
3.2 นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.03	0.98	มาก
3.3 นักเรียนสามารถประยุกต์เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับการอ่านภาษาอังกฤษได้	4.03	0.92	มาก
3.4 เทคนิคการอ่านแบบนักสืบช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน	4.06	0.84	มาก
เฉลี่ยรวม	4.09	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการศึกษาคำพิงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนจำนวน 34 คน พบว่าโดยรวมมีความพึงพอใจในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.82) ตามมาด้วยด้านนักเรียน ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.93) และด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.77) ตามลำดับ

รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกได้แก่ข้อ 1.2 ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการคิดตั้งคำถามหรือข้อสงสัย ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.82) ข้อ 1.1 ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.73) ข้อ 1.5 ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.83) และข้อ 3.1 นักเรียนรู้จักการวางแผนในการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.96) ส่วนรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด มีจำนวน 5 ข้อที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ได้แก่ข้อ 1.3 ส่งเสริมให้นักเรียนการหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ข้อ 2.1 ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถามเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน ข้อ 2.2 ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ข้อ 3.2 นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และข้อ 3.3 นักเรียนสามารถประยุกต์เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับการอ่านภาษาอังกฤษได้

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านจะพบว่าด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.82) คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยเป็นดังนี้ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการการคิดตั้งคำถามหรือข้อสงสัย ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.82), ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.73), ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.83), ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการแสวงหาและตรวจสอบข้อเท็จจริง ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.84) และส่งเสริมให้นักเรียนการหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.86)

ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.77) คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยเป็นดังนี้ ผู้สอนใช้การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.76), ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.84), ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถามเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.75) และผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.75)

ด้านนักเรียนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.93) คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยเป็นดังนี้ นักเรียนรู้จักการวางแผนในการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.96), เทคนิคการอ่านแบบนักสืบช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ของนักเรียน ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.84), นักเรียนสามารถประยุกต์เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับการอ่านภาษาอังกฤษได้ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.92) และนักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.98)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ สรุปผลการศึกษาลำดับได้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับเกณฑ์ที่กำหนด
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 70)
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขต ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 315 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 34 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบจำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยที่ 1 เรื่อง จังหวัดนนทบุรี มีจำนวน 2 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง จังหวัดนนทบุรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เกาะเกร็ด

หน่วยที่ 2 เรื่อง อาหารและสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี มีจำนวน 2 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง อาหารประจำจังหวัดนนทบุรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี

หน่วยที่ 3 เรื่อง นนทบุรียุคปัจจุบัน มีจำนวน 2 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ข่าวจังหวัดนนทบุรี 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ข่าวจังหวัดนนทบุรี 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้

2. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี โดยได้ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Pretest) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
2. ผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงวัตถุประสงค์ พร้อมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบให้นักเรียนเข้าใจ
3. ผู้วิจัยดำเนินการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 คาบเรียน รวมเวลา 12 คาบเรียน
4. เมื่อเสร็จสิ้นการสอนให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Posttest) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับ Pretest เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
5. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
6. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ Paired Sample
3. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติ t-test แบบ One Sample
4. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. สรุปผลและอภิปรายผลโดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

5.1.1.1 ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ พบว่า คะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 21.44 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.47 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 22.76 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.84 นักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 67.65 นักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนต่ำกว่าคะแนนก่อนเรียนมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 และนักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนเท่ากับก่อนเรียนมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94

5.1.1.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.02, p = 0.005$)

5.1.2 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

5.1.2.1 นักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 67.65 และมีนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35

5.1.2.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 (คิดเป็น 21 คะแนน) พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.34, p = 0.025$)

5.1.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ พบว่า ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09, S.D. = 0.84$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงที่สุด ($\bar{X} =$

4.15, S.D. = 0.82) ตามมาด้วยด้านนักเรียน ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.93) และด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.77) ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์การทดสอบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 67.65 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35 เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้ว่า การที่นักเรียนมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มาจากเทคนิคการอ่านแบบนักสืบที่มีประสิทธิภาพ ด้วยรูปแบบการสอนที่ให้นักเรียนเรียนรู้แบบร่วมมือรวมพลัง ร่วมกันคิดตั้งคำถามจากเรื่องที่ได้อ่าน ก่อนจะเริ่มดำเนินการหาคำตอบจากแหล่งความรู้ทั้งบทอ่านหรือแหล่งความรู้อื่น ๆ หลังจากนั้นนักเรียนต้องหาหลักฐานจากแหล่งที่มาต่าง ๆ เพื่อมาใช้ตรวจสอบและยืนยันคำตอบของตนเอง ก่อนจะมีการอภิปรายสรุปความรู้ในตอนท้าย ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับรูปแบบการเรียนแบบสืบสวนสอบสวน ซึ่งเป็นการดำเนินการเรียนการสอนโดยผู้สอนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดคำถาม เกิดความคิด และลงมือแสวงหาความรู้เพื่อนำมาประมวลหาคำตอบ หรือข้อสรุปด้วยตัวเอง โดยที่ผู้สอนช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน เช่น ในด้านการสืบค้นหาแหล่งความรู้ การศึกษาข้อมูล การวิเคราะห์ การสรุปข้อมูล การอภิปรายโต้แย้งทางวิชาการและการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น (ทิสนา แจมมณี, 2551) นักเรียนจึงมีระดับมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และยังทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านเร็วขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของฉวีธิดา กลางประชา (2556) ที่พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) ซึ่งรูปแบบการอ่านที่นำประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาเชื่อมโยง แล้วตั้งข้อสงสัยไว้ จากนั้นจึงอ่านเนื้อหาบทความเพื่อหาข้อมูลมาตอบข้อสงสัยของตนเอง และจึงสรุปความคิดของตนเองเชื่อมโยงกับสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ซึ่งเป็นการใช้เทคนิคการตั้งคำถามแล้วแสวงหาคำตอบ จึงทำให้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

สูงขึ้น ซึ่งคล้ายคลึงกับเทคนิคการอ่านแบบนักสืบที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัย ขณะเดียวกันยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kai (2011) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจสืบสอบหาความรู้โดยมีโครงการเป็นฐานซึ่งมีผลต่อความสามารถในการอ่านและทัศนคติ (Collaborative inquiry project-based learning: Effects on reading ability and interests) ที่พบว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมแรงร่วมใจกันส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนจากทดสอบวัดความสามารถในการอ่านดีขึ้น และนักเรียนยังมีทัศนคติในการอ่านภาษาอังกฤษในเชิงบวกอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35 นั้น อภิปรายได้ว่า การที่นักเรียนบางส่วนยังมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจต่ำกว่าเกณฑ์นั้น อาจเป็นผลมาจากความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน กิจกรรมการอ่านแบบนักสืบเป็นการจัดกลุ่มละความสามารถ นักเรียนบางคนอาจมีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษที่ต่ำกว่าเพื่อนในกลุ่ม วงความรู้ด้านคำศัพท์แคบเกินไป และความรู้ทั่วไปอาจไม่เพียงพอ หรืออาจจะมีความคิดเห็นที่แตกต่าง จึงเป็นผลให้มีนักเรียนจำนวนหนึ่งมีระดับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Singman (2017) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบสืบสอบสำหรับการเรียนภาษา (Inquiry-Based Language Learning) นั้นเป็นปกติที่นักเรียนมีระดับทางภาษาไม่เท่ากัน ดังนั้นแล้ว ความรู้ ความคิด หรือข้อคิดเห็นที่นักเรียนแต่ละคนจะได้รับจากบทเรียนเดียวกันนั้นจึงมีโอกาที่จะคิดเห็นไม่เหมือนกัน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้ว่า การที่นักเรียนมีผลการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนั้น เป็นผลมาจากแผนการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจผ่านบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นของนักเรียน ซึ่งการนำบทอ่านลักษณะนี้มานำใช้นั้นทำให้นักเรียนได้นำประสบการณ์จริงของตนเองมาใช้อ่านบทความภาษาอังกฤษ มีผลให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สุพรรณษา ศรีประเสริฐ (2558) นอกจากนี้การได้ทำแบบฝึกหัดการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ การหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ฝึกการหาความจริงหรือเท็จ หาความหมายโดยนัย การสรุปความ รวมถึงการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ทำให้นักเรียนทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านได้

เร็วขึ้น แบบฝึกหัดที่หลากหลายยังทำให้นักเรียนไม่รู้สึกรู้สึกระหว่างเรียนอีกด้วย นอกจากนี้ การนำการที่นักเรียนมีผลการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนั้น ยังมีผลมาจากการที่นักเรียนสามารถปรับตัว และนำเทคนิคการอ่านแบบนักสืบไปใช้ในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่าแบบการอ่านแบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรินดา รั้งดิษฐ์ (2561) ที่แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มความเข้าใจสูงขึ้น เนื่องจากแบบฝึกทักษะที่ใช้มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเรียนยิ่งขึ้น เพราะผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะโดยมีรูปแบบที่หลากหลาย มีภาพประกอบและเนื้อเรื่องที่มีความเหมาะสมกับนักเรียน มีเนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะกับวัยของนักเรียน โดยแบบฝึกทักษะช่วยเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเอง ช่วยให้นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Horng-Yi Lee (2014) ที่ศึกษาเรื่องการเรียนรู้แบบสืบสอบในการเรียนวิชาภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ (Inquiry-based Teaching in Second and Foreign Language Pedagogy) พบว่า การเรียนรู้แบบสืบสอบช่วยกระตุ้นให้นักเรียนวิชาภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ อายุตั้งแต่ 19-22 ปี มีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น นักเรียนรู้จักการสอบถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หากความรู้เพิ่มเติม และนักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาความรู้เพิ่มขึ้น รวมถึงยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hulo (2018) ที่พบว่านักเรียนเกรด 10 ในเมืองปณตียานัก ประเทศอินโดนีเซีย ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนสามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สามารถทำความเข้าใจคำศัพท์ หากความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ พบว่าความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจาก เทคนิคการอ่านแบบนักสืบที่ทำให้กิจกรรมการเรียนในห้องเรียนมีพลวัต แตกต่างจากชั้นเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปที่นักเรียนเคยเรียนมา นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ไม่ถูกจำกัดความคิด และไม่จำเป็นต้องเรียนรู้เฉพาะแต่ในตำราเรียน ทั้งยังได้ทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม ทำให้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการแบ่งภาระงาน เพื่อไม่ให้นักเรียนแต่ละคนมีงานรับผิดชอบมากเกินไป แต่ขณะเดียวกันนักเรียนยังสามารถฝึกความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้อย่างเต็มประสิทธิภาพเท่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรินดา รั้งดิษฐ์ (2561) ที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก นักเรียนชื่นชอบในการทำแบบฝึกหัด และการได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่ม ได้มีการช่วยเหลือกันของ

สมาชิกในกลุ่มทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและประสบความสำเร็จ รวมทั้งยังสอดคล้องกับ Kai (2011) พบว่า ทักษะคตินักเรียนและความสามารถในการรับรู้ตนเองจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่าน นักเรียนสามารถเรียนรู้เข้าใจจากการอ่านได้เร็วยิ่งขึ้นด้วย จึงมีความพึงพอใจในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้งานวิจัยของ Singman (2017) ยังแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจจากการเรียนรู้แบบสืบสอบ เนื่องจากนักเรียนมีความสนใจร่วมกิจกรรมสามารถละทิ้งพฤติกรรมเดิมในการอ่านเพื่อพยายามรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุด นักเรียนเลิกพฤติกรรมการอ่านเพื่อหาคำตอบเท่านั้น มาเป็นการรู้จักการหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อมาวิเคราะห์หาคำตอบเพิ่มมากขึ้น

5.3 ข้อค้นพบจากการวิจัย

นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่ยาก ที่นักเรียนเปลี่ยนเจตคติเพราะ การจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเอง ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจมากขึ้น สนใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้น เจตคติและแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้การเรียนสำเร็จผล

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1) เทคนิคการอ่านแบบนักสืบมีจุดเด่นในการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเป็นระบบที่ให้นักเรียนเป็นผู้ตั้งคำถามต่อเรื่องที่อ่าน หาคำตอบ และหาแหล่งอ้างอิงเพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบที่ได้ ซึ่งในกระบวนการนี้ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในการเรียนเริ่มต้น ทำให้การเรียนโดยรวมเป็นไปอย่างล่าช้า ผู้สอนต้องคอยให้การสนับสนุนชี้แนะให้นักเรียนรู้จักการตั้งคำถาม สอนเทคนิคการอ่านรูปแบบต่าง ๆ เพื่อคำตอบ และแนะนำวิธีการหาแหล่งอ้างอิงทั้งจากตำราเรียนและแหล่งความรู้อื่น ๆ นอกห้องเรียน ซึ่งหลังจากนักเรียนเริ่มคุ้นชินกับเทคนิคการอ่านแบบนักสืบนี้แล้ว จะพบว่า การอ่านของนักเรียนมีความรวดเร็วมากขึ้น

2) ผู้สอนควรรู้จักการตั้งคำถามอย่างสร้างสรรค์เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทอ่านได้มากยิ่งขึ้น เพราะในการเรียนการสอนปกติ หากผู้สอนหรือนักเรียนตั้งคำถามเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน นักเรียนจะเกิดอาการเบื่อที่จะต้องทำตามระบบเหมือนเดิมทุกครั้ง ดังนั้น หากผู้สอนลองตั้งคำถามเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการวิเคราะห์ กระทั่งจำเป็นต้องหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้อื่น จะเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีได้อีกทางหนึ่งเช่นเดียวกัน

3) ในการนำเทคนิคการอ่านแบบนักสืบ ผู้สอนจำเป็นต้องมีการวางแผนการสอนเป็นอย่างดี ทั้งด้านเนื้อหา และเวลา ไม่ควรให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านบทความที่ยากตั้งแต่ต้น ควรเริ่มต้นจากเริ่มที่อ่านง่าย และนักเรียนสนใจ ทั้งนี้เพื่อเป็นผลดีต่อการปรับตัวของนักเรียน ไม่ให้เกิดความสับสน เป็นเหตุให้การเรียนล่าช้า นอกจากนี้ บทอ่านที่ผู้สอนจะนำมาให้นักเรียนได้อ่านควรเป็นเนื้อหาที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจ หรือมีประสบการณ์ใกล้เคียงตัวในช่วงเวลานั้น ๆ เพราะการอ่านที่นักเรียนมีประสบการณ์ร่วมมากจะยิ่งสร้างความเข้าใจในการอ่านได้มากยิ่งขึ้น

4) ผู้สอนสามารถอนุญาตให้นักเรียนให้โทรศัพท์มือถือช่วยในการเรียนได้ เพราะโทรศัพท์มือถือจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เข้าถึงแหล่งความรู้เพิ่มเติม เช่น พจนานุกรม เว็บไซต์ต่าง ๆ ที่ง่ายและสะดวกที่สุดสำหรับนักเรียน

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1) เทคนิคการอ่านแบบนักสืบเหมาะสมกับการนำไปใช้สอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีบทอ่านที่มีเนื้อหาสาระตามแต่ละหัวข้อนั้น ๆ ตัวอย่างหัวข้อเช่น จังหวัดพังงา อ่าวไทย โควิด19 ฯลฯ

2) เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ สามารถใช้ได้กับบทอ่านประเภทอื่น ๆ เช่น นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย ฯลฯ

3) ผู้สนใจอาจทำการวิจัยโดยใช้บทอ่านที่แตกต่างกัน และสามารถศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติม เช่น ความคงทนในการอ่าน กลวิธีในการอ่าน การแทรกแซงของภาษาที่หนึ่ง เป็นต้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมลวรรณ กันยาประสิทธิ์ (2558). 5 คุณลักษณะสำคัญของการสืบเสาะหาความรู้ (5 Essential features of inquiry). สืบค้น 4 ตุลาคม 2562, จาก [http://sciedcenter.swu.ac.th/Portals/25/Documents/News/5 Essential features of inquiry_Kamonwan.pdf?timestamp=1434440007462](http://sciedcenter.swu.ac.th/Portals/25/Documents/News/5%20Essential%20features%20of%20inquiry_Kamonwan.pdf?timestamp=1434440007462).
- กรมวิชาการ. (2544). รายงานการวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์วิธีการสอนวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษากกรมฯ.
- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กุศลิน มุสิกกุล. (2561). การสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (SCIENTIFIC INQUIRY). สืบค้น 8 ตุลาคม 2562, จาก <http://smt.ipst.ac.th/index.php/smt-media/item/163-การสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์-scientific-inquiry>.
- เกษมศรี สมสาร. (2553). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องแหล่งท่องเที่ยวเมืองพิบูลมังสาหารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จรรยา โทษนาบุตร. (2560). รูปแบบการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E ในศตวรรษที่ 21. สืบค้น 6 ตุลาคม 2562, จาก <https://www.kroobannok.com/83399>.
- จินต์ จิระริยากุล. (2556). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบสอบ โดยใช้โปรแกรม Thinker Plots เรื่อง สถิติ ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และความสามารถในการแก้ปัญหา คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพรัตน์ ปรานี. (2545). การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น โดยการใช้มีส่วนร่วมของชุมชน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ณัฐธิดา กลางประชา. (2556). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA (*Directed Reading-Thinking Activity*) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คำริ บุญชู. (2543). เรียนร่วมกัน รู้ร่วมกัน : การเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น. *วารสารวิชาการ*, 3(2), 68-72.
- ถิรวัฒน์ ตันทนิส. (2559). ผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับตัวอักษรและระดับตีความ. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 13(3), 19-34.
- ทิสนา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเน้นเนื้อหาและการปฏิบัติภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติภาระงานของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ (ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤตล จิตสกุล. (2554). แนวทางการจัดการเรียนการสอนศิลปะในหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เรือพนมพระ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิคม ชมพูหลง. (2545). วิธีการและขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- บานเย็น แก้วศรีสุข. (2553). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง อาหารจากกล้วย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สอดยอวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พลชาติ ตันตริกุล. (2552). แนวทางพัฒนาหลักสูตรแลทฤษฎี. กรุงเทพฯ: ไทย ควอลิตี้ ปริ้นติ้ง.
- พิชัย ทองดีเลิศ. (2547). การนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน (ปริญญาโทมหาบัณฑิตปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์. (2544). *การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิคการสอน*. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- พูลทรัพย์ นาคานาคา. (2539). *การพัฒนาสื่อการเรียนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ* (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิไล.
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2549). *การพัฒนาระบบจัดการเรียนการสอน : K-LMS. วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศ*, 2(3), 43-51.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2537). *ประมวลสาระชุดวิชา สารัตถะและวิทยวิธีการทางคณิตศาสตร์หน่วยที่ 8-11*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รัตนา เต็มทับ. (2557). *ทฤษฎีวงจรร่วมกันที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้และการเรียนรู้ร่วมกัน โมเดลการสร้างความรู้แบบไดนามิกส์สำหรับนักจัดการรายการวิทยุรุ่นใหม่* (สารนิพนธ์ปริญญาโท). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2531* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รินดา รังคิษฐ์. (2561). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. สืบค้น 8 ตุลาคม 2562, จาก <http://journalgrad.ssrui.ac.th/index.php/8thconference/article/view/1090>.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*(พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แอล ทีเพรส.
- วันเพ็ญ จันทร์เจริญ. (2542). *การเรียนการสอนปัจจุบัน*. สกลนคร: สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2563). *คำสถิติพื้นฐาน O-NET ปีการศึกษา 2555-2561*. สืบค้น 15 เมษายน 2563, จาก : https://www.niets.or.th/uploads/content_pdf/pdf_1560410109.pdf.
- สมนึก กัททิษฐี. (2551). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สมพงษ์ สิงหะพล. (2542). *เทคนิคการสอนของการเรียนแบบร่วมมือ*. สีมจารย: ม.ป.พ.
- สมุทร เชนะพานิช. (2542). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สราวุธ สุธีวงศ์. (2554). ผลการเรียนรู้เชิงนิรนัยแบบสืบเสาะหาความรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการสืบค้น วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มี ความสามารถด้านไอทีต่างกัน (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- สุคนธ์ สิ้นขวานนท์และคณะ. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุเทพ อ่วมเจริญ.(2547). การเรียนรู้ร่วมกัน. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 1(2), 115-122.
- สุพรรณษา ทรประเสริฐ. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎี โครงสร้างความรู้และแนวคิดการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ; และ อรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อรพรรณ พรสีมา. (2540). การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ. ในทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (หน้า 57-66). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อลงกรณ์ สิมลา. (2561). การใช้แผนผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อังคินันท์ อินทรกำแหง. (2547). การเรียนรู้ร่วมกันสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย. สืบค้น 5 ตุลาคม 2562, จาก : <http://bsris.swu.ac.th/journal/100947/file/11.pdf>.
- อัมพิกา แสงปิ่น. (2554). ผลของการจัดหลักสูตรท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์เพลงพื้นบ้านสำหรับนักศึกษา นอกระบบ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัด นนทบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง) (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โอ เดียนสโตร์.

ภาษาอังกฤษ

- Aebersold, J.A. & Field, M.L. (1997). *From reader to reading teacher: Issue and Strategise for second language classroom*. New York: Cambridge University Press.

- Bernard, I. S., Robert, C. & George, B. S. (1971). *Developing reading proficiency*. Ohio: Charles E. Merrill Publishing.
- Bertram, C. B. & Ann, P. B. (2001). *Using the web to support inquiry-based language learning*. Retrieved March 30 2020, from <https://www.ideals.illinois.edu/handle/2142/13342>.
- Burmeister, L.E. (1974). *Reading strategies for secondary school teachers*. Massachusetts: Addison Weley Publishing Company Inc.
- Callahan, J. F. & Clark, L. H. (1988). *Teaching in the middle and secondary schools: planning for competence*. New York: Macmillan Publishing Company.
- Conley, M. W. (1996). *Content reading instruction: A communication approach*. New York: McGraw Hill.
- Cooper Singman. (2017). *Towards an inquiry-based language learning: Can a wiki help?*. Retrieved October 8 2019, from <http://ijreeonline.com/article-1-58-en.pdf>.
- Dewey, J. (2009). *Democracy and education: An introduction to the philosophy of education*. New York: Cosimo Classics.
- Goodman, K.S. (1971). *The psychology of second language learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Goodman, K.S. (1982). *Language & literacy*. Boston: Routledge & Kogan Paul.
- Harris, L. A., and Smith, C. B. (1986). *Reading instruction* (4th ed). New York: Macamilan Publishing.
- Horng-Yi Lee. (2014). *Inquiry-based teaching in second and foreign language pedagogy*. Retrieved April 3 2020, from <http://www.academypublication.com/issues/past/jltr/vol05/06/jltr0506.pdf>.
- Johns, J. L. (1986). *Handbook for remediation of reading difficulties*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. (1994). *Leading the cooperative school*. (2nd Ed.) Minnesota: Interaction Book Company.
- Johnson, R. T., & Johnson, D. W. (1986). Action research: Cooperative learning in the science classroom. *Science and Children*, 24(2), 31–32.
- Nuttall, C. (1996). *Teaching reading skills in a foreign language*. Oxford: Heinemann.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.

- Samuel Kai WahChu. (2011). *Collaborative inquiry project-based learning: effects on reading ability and interests*. Retrieved October 8 2019, from <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0740818811000296>.
- Sepriana Hulo. (2018). *Improving students' reading comprehension on recount text through collaborative learning*. Retrieved October 6 2019, from <http://jurnal.untan.ac.id/index.php/jdpdp/article/view/25989>.
- Smith, B. L., & MacGregor, J. T. (1992). *What is collaborative learning? Olympia, WA: Washington Center for Improving the Quality of Undergraduate Education*. Retrieved October 6 2019, from [http:// learningcommons.evergreen.edu/pdf/collab.pdf](http://learningcommons.evergreen.edu/pdf/collab.pdf).
- Smith, F. (1988). *Understanding reading*. Hilldale: Lawrence Erlbaum Associates.
- Sri Rejeki. (2017). *Inquiry-based language learning (IBLL): Theoretical and practical views in english classroom*. Central Java: Sebelas Maret University.
- Sund, R. B. & Trowbridge, L. W. (1967). *Science : Study and teaching (Secondary)*. Ohio: C. E. Merrill Books.
- Sylvia, R. D. (2012). *Developing reading comprehension through collaborative learning*. Retrieved October 6 2019, from <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1467-9817.2011.01526.x>.
- Vygotsky, L. (1980). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Massachusetts: Harvard University Press.
- Weir, C. (1993), *Understanding & Developing Lanauage Tests*. New Jersey: Prentice Hall.
- Williams, E. (1986). *Reading in the language classroom*. London: Macmillian publishers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ไสว พักขาว
อดีตรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมรา รักษมณี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. ดร.พรชนก สุขพันธ์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
4. นางสาวจันทร์จีรา หัตถยาธิพล
หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ไสว พักขาว
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมรา รักษมณี
3. ดร.พรชนก สุขพันธ์

ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ไสว พักขาว
2. ดร.พรชนก สุขพันธ์
3. นางสาวจันทร์จีรา หัตถยาธิพล

ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ไสว พักขาว
2. ดร.พรชนก สุขพันธ์
3. นางสาวจันทร์จีรา หัตถยาธิพล

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค
การอ่านแบบนักสืบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง นนทบุรี	เวลา 3 คาบ (180 นาที)
หน่วยที่ 1	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ จังหวัดนนทบุรี	
รหัสวิชา ๐31210	รายวิชาภาษาอังกฤษรอบรู้	ภาคเรียนที่ 2
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 1	ปีการศึกษา 2562

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1: ต 1.1 ม.4-6/1, ต 1.1 ม.4-6/3, ต 1.1 ม.4-6/4

มาตรฐาน ต 2.1: ต 2.1 ม.4-6/1, ต 2.1 ม.4-6/3

มาตรฐาน ต 2.2: ต 2.2 ม.4-6/1

มาตรฐาน ต 3.1: ต 3.1 ม.4-6/1

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนตั้งคำถาม โดยใช้ WH-Questions และหาคำตอบได้ด้วยตัวเองจากเรื่องที่ได้อ่าน
2. นักเรียนระบุแนวคิดหลัก (Topic) และใจความสำคัญ (Main idea) ได้จากเรื่องที่อ่าน
3. นักเรียนใช้เทคนิค Scanning เพื่อหารายละเอียดปลีกย่อยจากเรื่องที่อ่าน
4. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน
5. นักเรียนสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้

3. สาระสำคัญ

นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถทำความเข้าใจบทความเกี่ยวกับจังหวัดนนทบุรี และอธิบายใจความสำคัญและสรุปความเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้

4. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูแจ้งหัวข้อเรื่องที่จะเรียนและอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ครูตั้งคำถามเรื่องทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับจังหวัดนนทบุรี เช่น
 - Who lives in Nonthaburi?
 - Where is Nonthaburi located?
 - What is the slogan of Nonthaburi?

3. ครูดำเนินกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบตามขั้นตอนย่อยต่อไปนี้

3.1 ชั้นวางแผน

3.1.1 ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน โดยละความสามารถ

3.1.2 นักเรียนแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเป็นหัวหน้ากลุ่ม 1 คน ผู้ช่วยหัวหน้ากลุ่ม 1 คน และสมาชิก 2-3 คน

3.1.3 ครูแจกบทอ่านให้นักเรียนทุกคน

3.1.4 ครูอธิบายลักษณะของกิจกรรมโดยในกิจกรรมที่ 1 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งคำถาม และหาคำตอบด้วยตนเองโดยใช้ WH-Questions จากเรื่องที่อ่าน กิจกรรมที่ 2 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3.2 ชั้นปฏิบัติการนักสืบ

กิจกรรมที่ 1

3.2.1 สืบหาข้อมูล: นักเรียนช่วยกันอ่านบทความที่ 1 เรื่อง Nonthaburi Province ในชั้นตอนนี้ นักเรียนสามารถแบ่งหน้าที่กันอ่าน และทำความเข้าใจ โดยขึ้นอยู่กับการวางแผนของแต่ละกลุ่ม

3.2.2 ตั้งข้อสงสัย: นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งคำถามโดยใช้ WH-Questions ตามข้อสงสัยจากเรื่องที่อ่าน เพื่อหาข้อสรุปและเพิ่มความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษาให้ได้มากที่สุด ในขั้นนี้ผู้สอนสามารถเข้าไปช่วยเหลือ หรือให้คำแนะนำเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย จนสามารถตั้งคำถามได้ด้วยตัวเอง

3.2.3 สืบหาหลักฐาน: หลังจากนักเรียนได้ตั้งคำถามด้วย WH-Questions แล้ว นักเรียนช่วยกันหาคำตอบจากเอกสาร โดยต้องระบุเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่แสดงว่าได้ค้นพบคำตอบมาจากตำแหน่งไหน หรือแสดงที่มาของแหล่งข้อมูลหากมาจากแหล่งข้อมูลอื่น

3.2.4 ตรวจสอบหลักฐาน: นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันตรวจสอบคำตอบที่ได้

3.3 ชั้นสรุปผลการสืบสวน

3.3.1 ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ รวมทั้งคำถามและหลักฐานคำตอบ นำสรุปเป็นเนื้อความเดียวกันกับเพื่อนในกลุ่ม

3.3.2 ครูสุ่มให้นักเรียนจำนวน 2 กลุ่ม ออกมาสรุปหน้าชั้นเรียน

3.3.3 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนกลุ่มอื่นถามคำถาม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นการสรุปเนื้อหาเพื่อให้ได้ความเข้าใจที่ถูกต้องที่สุด

4. ในกิจกรรมที่ 2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบฝึกหัดในกิจกรรมที่ 2 เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านได้แก่

4.1 Exercise A ให้นักเรียนจับคู่ระหว่างคำศัพท์และความหมาย

4.2 Exercise B ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ไปใส่ลงในช่องว่างในประโยคเพื่อให้ประโยคเหล่านั้นมีความหมายสมบูรณ์

4.3 Exercise C ให้นักเรียนอ่านประโยคที่กำหนดและเลือกตอบว่าประโยคดังกล่าวมีความหมายถูกต้องจากเรื่องที่ได้อ่านหรือไม่

5. ครูสุ่มให้นักเรียนจำนวน 1-2 กลุ่ม (ไม่ซ้ำกับข้อ 3.3.2) มาเฉลยคำตอบให้เพื่อน

6. นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหากไม่เข้าใจ หรือไม่สามารถแสวงหาคำตอบได้

7. ครูสรุปประเด็นสำคัญและเนื้อหาจากเรื่องที่ย่าน

5. สื่อประกอบการเรียนรู้

- บทอ่านเรื่อง Nonthaburi Province
- ใบงานกิจกรรมที่ 1 Questions about Nonthaburi
- ใบงานกิจกรรมที่ 2 Reading Comprehension Questions

6. การประเมิน

การประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์
1. ความสามารถในการตั้งคำถามจากสิ่งที่อ่าน	ใบงานกิจกรรมที่ 1	นักเรียนตั้งคำถามและตอบได้ถูกต้องตามเกณฑ์ทั้ง 5 ข้อ ครบทุกกลุ่ม
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Nonthaburi Province	ใบงานกิจกรรมที่ 2	นักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง มีคะแนนเกินกว่าร้อยละ 50
3. พฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม	แบบประเมินการทำงานกลุ่ม	คะแนนของแต่ละกลุ่มไม่น้อยกว่า 15 คะแนน

เอกสารประกอบการเรียนรู้

Nonthaburi Province

¹ Nonthaburi is a province in the Bangkok Metropolitan Region. Some areas of the province have been as well-urbanized as the capital city Bangkok. It ⁵is densely populated with condominiums, office buildings and housing estates.

Interestingly, travelers can still find many agricultural areas in Nonthaburi and some

communities still enjoy the simplicity of the local way of livings. The province possesses many tourist attractions. Nonthaburi is divided into 6 districts, ¹⁰ which are Mueang Nonthaburi, Pak Kret, Bang Kruai, Bang Yai, Bang Bua Thong, and Sai Noi.

Thanks to its proximity to Bangkok and conveniently accessible by road and River transportation, Nonthaburi is a province rich of interesting tourist attractions that should not be overlooked.

Nonthaburi has been inhabited for over 400 years, dating back to the time when Ayutthaya was the capital of the Kingdom. The town was originally located at Tambon Baan ¹⁵Talat Khwan, a famous fruit orchard through which the Chao Phraya River and various Canals pass. King Prasat Thong ordered the digging of a canal as a shortcut from the south of Wat Thai Muang to Wat Khema because the old waterway flowed into Om River to Bang Yai then to Bang Kruai Canal next to Wat Chalo before ending in front of Wat Khema.

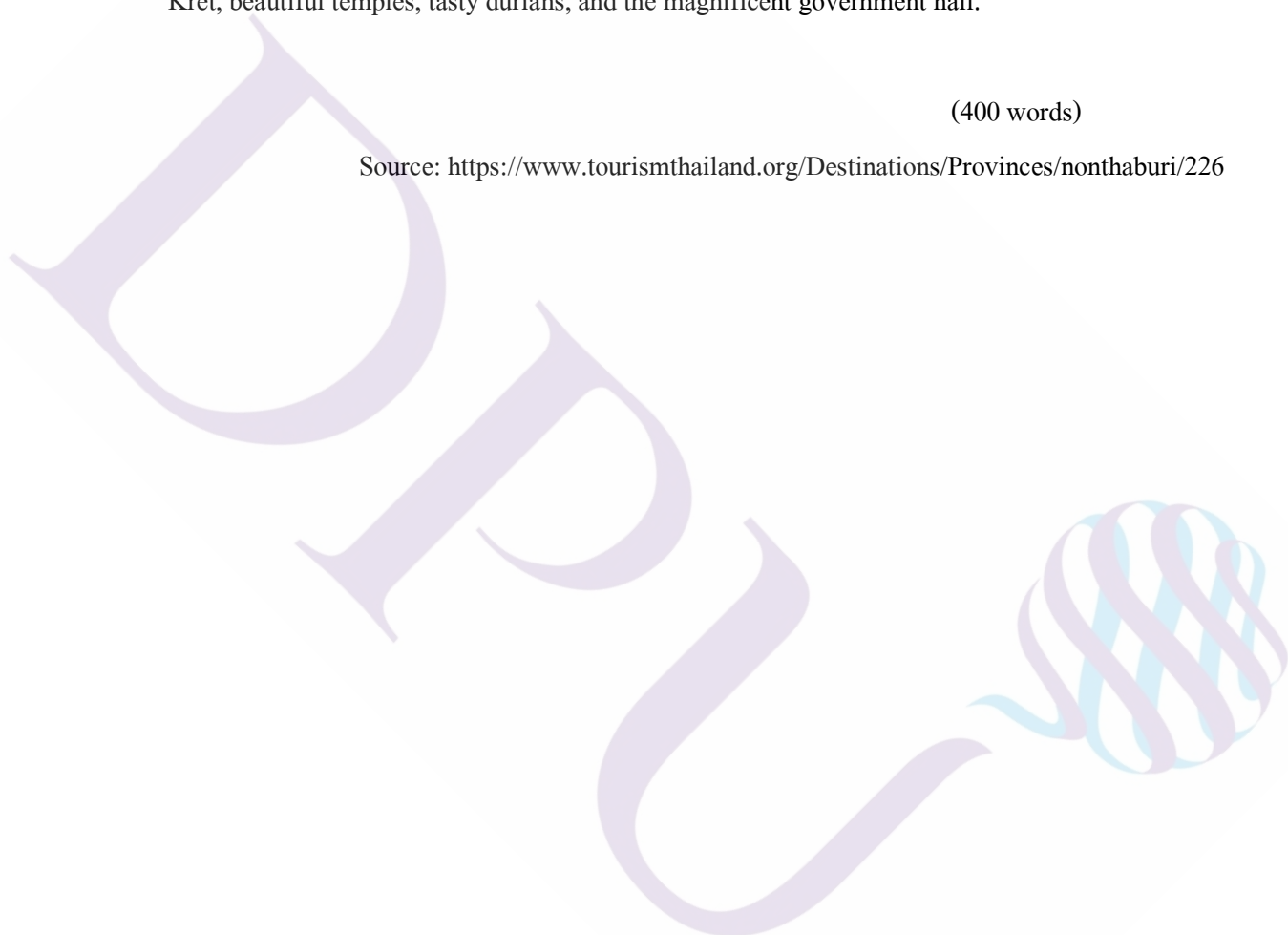
After the new shortcut was completed, the Chao Phraya River changed its flow into the ²⁰new route that it follows to this day. In 1665, King Narai the Great noticed that the new route gave enemies too much proximity to the capital. Therefore, he ordered that a fortress be built at the mouth of Om River and relocated Nonthaburi to this area. While the fortress was demolished during the reign of King Rama III so that the bricks could be used for the construction of Wat Chalerm Phra Kiat, a city shrine still stands on the site.

²⁵Nonthaburi is situated in a fertile basin on the bank of the Chao Phraya River, where many fruit and flower plantations are interspersed with a number of Historical temples. The town is only 20 km from Bangkok and is conveniently accessible by road or river.

The History of Nonthaburi dates back to the Ayutthaya Kingdom as it is strategically located along the Chao Phraya River. The provincial slogan sheds light on the attractions in ³⁰Nonthaburi, mentioning the Grand Royal Mansion, acclaimed Royal Garden, pottery of Koh Kret, beautiful temples, tasty durians, and the magnificent government hall.

(400 words)

Source: <https://www.tourismthailand.org/Destinations/Provinces/nonthaburi/226>

Activity 1 Questions about Nonthaburi

Directions

- With your team, read the passage given.
- Form 5 WH-Questions based on the passage and give the answers.
- Identify or give an evidence where you find the answers those 5 questions.

1. Q:

A:

Evidence:

2. Q:

A:

Evidence:

3. Q:

A:

Evidence:

4. Q:

A:

Evidence:

5. Q:

A:

Evidence:

Total____/15

Activity 2 Reading Comprehension Questions

Exercise A: Vocabulary (5 marks)

Directions: Match the words (1-5) with their correct meaning (A-F).

.....1. metropolitan (adj)	A) having many different features
.....2. relocate (v)	B) connected with a large or capital city
.....3. inhabited (adj)	C) to move or to move somebody/something to a new place to work or operate
.....4. divided (adj)	D) (of a group or an organization) split by disagreements or different opinions
.....5. proximity (n)	E) with people or animals living there
	F) the state of being near somebody/something in distance or time

Exercise B: Complete the sentence with the word or phrase in the box. (5 marks)

Bangkok, inhabited, the Chao Phraya River,
 agricultural, Bangkok Metropolitan Region

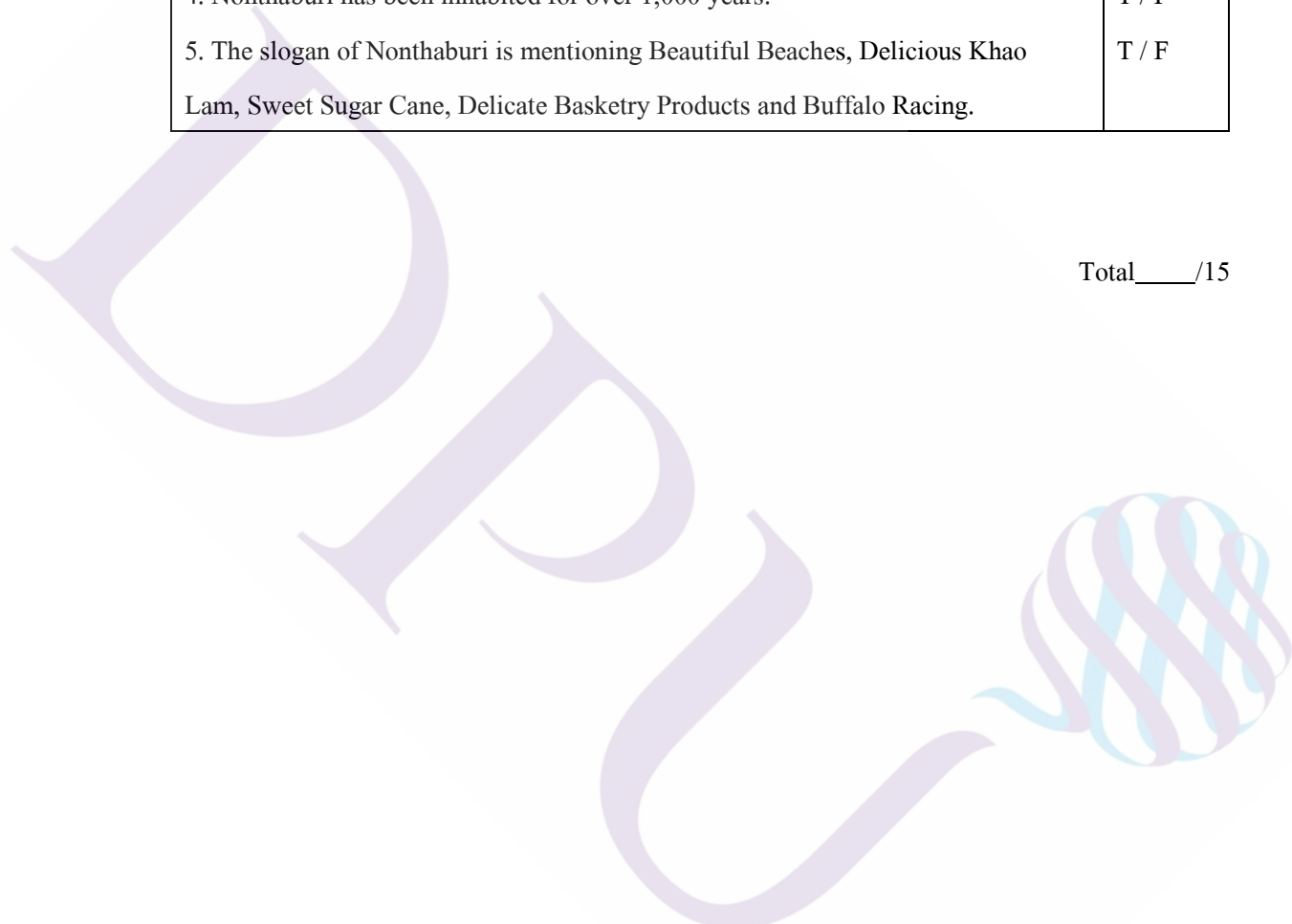
1. Nonthaburi is a province in the _____.
2. Travelers can still find many _____ areas in Nonthaburi
3. Nonthaburi has been _____ for over 400 years
4. Nonthaburi is situated in a fertile basin on the bank of _____.
5. Nonthaburi is only 20 km from _____ and is conveniently accessible by road or river.

Exercise C: Circle T for true or F for false for each of the following statements. (5 marks)

Statements

1. Nonthaburi is a province in the Bangkok Metropolitan Region.	T / F
2. Nonthaburi is divided into 7 districts, which are Mueang Nonthaburi, Pak Kret, Bang Rak, Bang Kruai, Bang Yai, Bang Bua Thong, and Sai Noi.	T / F
3. Nonthaburi was originally located at Tambon Baan Talat Khwan.	T / F
4. Nonthaburi has been inhabited for over 1,000 years.	T / F
5. The slogan of Nonthaburi is mentioning Beautiful Beaches, Delicious Khao Lam, Sweet Sugar Cane, Delicate Basketry Products and Buffalo Racing.	T / F

Total____/15

แบบประเมินการทำงานเป็นกลุ่ม
กลุ่ม.....ใบงานที่.....เรื่อง.....

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักเรียน โดยมีข้อความให้อ่าน แล้วพิจารณาว่านักเรียนมีการปฏิบัติเป็นอย่างไร

วิธีตอบ

เมื่ออ่านข้อความแต่ละข้อแล้วครูสังเกตว่า นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างไรให้ตอบในเรื่องที่ ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดคือ

- ไม่ปฏิบัติเลย ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน 1
 ปฏิบัติเพียงเล็กน้อย ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน 2
 ปฏิบัติเป็นครั้งคราว ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน 3
 ปฏิบัติบ่อย ๆ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน 4
 ปฏิบัติเป็นประจำ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน 5

พฤติกรรมที่ต้องประเมิน	5	4	3	2	1
1. การวางแผนการทำงานร่วมกัน					
2. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม					
3. การให้ความร่วมมือของสมาชิก					
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและการแสดงความคิดเห็น					
5. การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม					
รวม					
รวม					

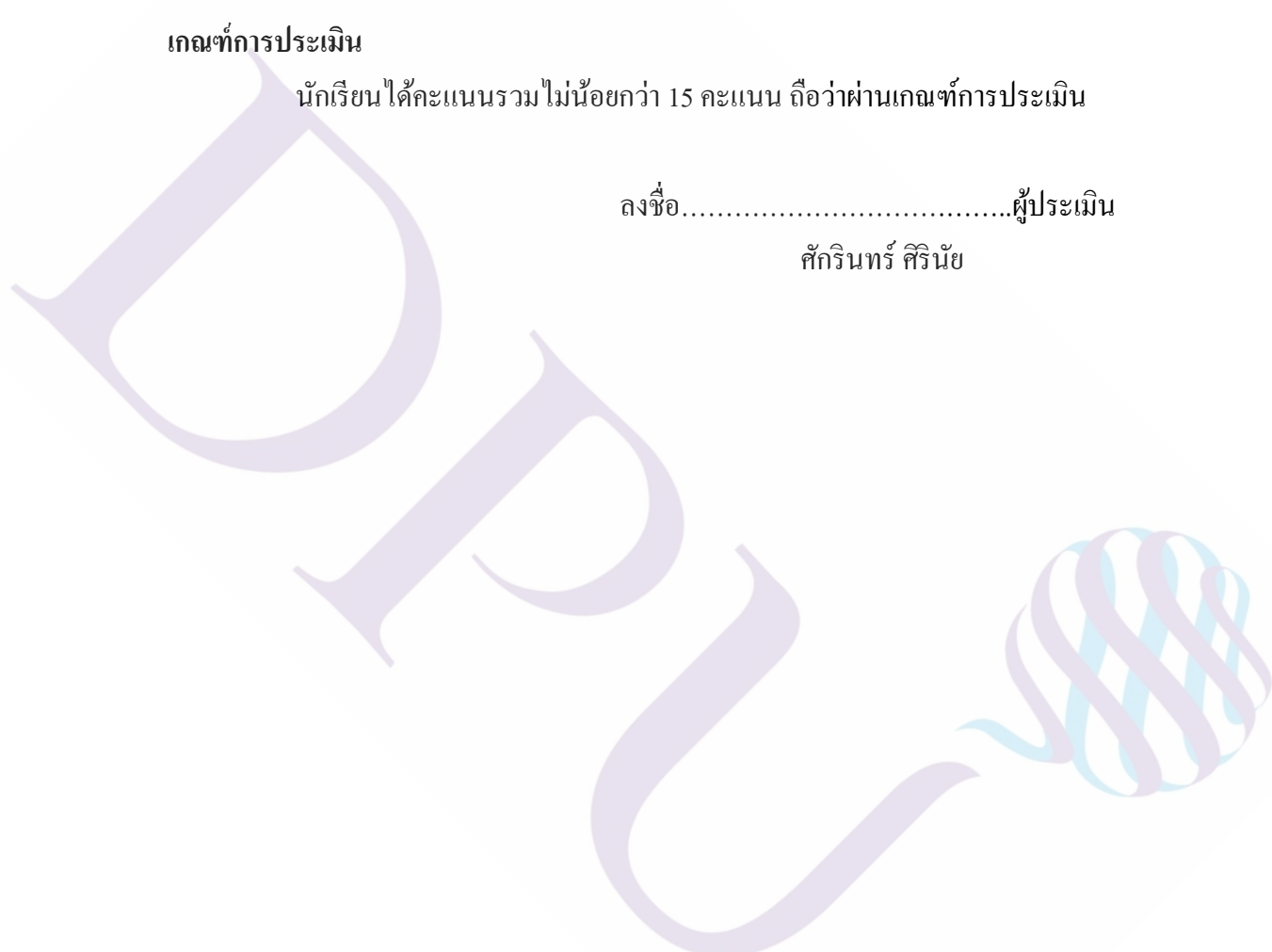
ข้อสังเกต

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่า 15 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ศักรินทร์ ศิรินัย

เฉลย

Activity 2 Reading Comprehension Questions

Exercise A: Vocabulary (10 marks)

1. B 2. C 3. E 4. D 5. F

Exercise B: Complete the sentence with the word or phrase in the box. (5 marks)

1. Nonthaburi is a province in the Bangkok Metropolitan Region.
2. travelers can still find many agricultural areas in Nonthaburi
3. Nonthaburi has been inhabited for over 400 years
4. Nonthaburi is situated in a fertile basin on the bank of the Chao Phraya River.
5. Nonthaburi is only 20 km from Bangkok and is conveniently accessible by road or river.

Exercise C: Circle T for true or F for false for each of the following statements. (5 marks)

1. T 2. F 3. T 4. F 5. F

FYI: In no.5, Beautiful Beaches, Delicious Khao Lam, Sweet Sugar Cane, Delicate Basketry Products and Buffalo Racing is the slogan of Chonburi.

ภาคผนวก ค

แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

Directions: Read the following passage and answer the questions that follow. (Items 1-9)

Nonthaburi Province is a cultural territory in Chao Phraya Basin and being one of the five provinces in perimeter of Bangkok (Pathumthani, Samutsakhon, Samutprakarn, Nakhon Pathom and Nonthaburi provinces) which has grown in all parts equally to Bangkok.

Among current growth of urbanization, Nonthaburi still has interesting tourist destinations as well as beautifully historical stories, culture, tradition and ancient Thai lifestyle and Thai combined lifestyle which unexpectedly attract tourists. They come to visit conveniently both by land and water transportations as its location is near the capital. As a result, Nonthaburi province became another significant tourist attraction and most well-known destinations are Koh Kret, Wat Chalerm Phrakiat Worawihan, and Wat Leng Noei Yi 2.

Koh Kret is an **islet** located in the middle of Chao Phraya River. It is a tourist destination which is near Bangkok. In Koh Kret, you can ride in a boat to see Mon's lifestyle, while admiring natural environment and tasting good food as well as buying souvenirs which is an enjoyable experience.

Wat Chalerm Phrakiat Worawihan is a royal monastery and has been an important and respectable temple for more than 135 years. King Rama III had graciously commanded to construct this temple to sacrifice for His Majesty the King's grandfather, grandmother and mother at the old fortress (Tabtim Fortress in Ayutthaya Reign). The temple is located on the west **bank** of Chao Phraya River. Now this temple is used as a location for filming period films as well as a photography scene for special occasions.

Wat Borom Racha Kanchana Phisek Anusorn or Wat Leng Noei Yi 2 is a giant Chinese temple where mostly Thai-Chinese people or general Thai come to pay respect to Shai Zink Ehia (God of Wealth) to make merit for wealth enhancement or to sacrifice as offerings to Lord Buddha for prosperous life as well as other offering items.

<p>1. Which best describes the main idea in the first paragraph?</p> <p>a. Nonthaburi has grown in all parts equally to Bangkok.</p> <p>b. Nonthaburi has beautifully historical stories.</p> <p>c. Nonthaburi has beautifully culture.</p> <p>d. Nonthaburi has Thai combined lifestyle.</p>	<p>2. What is the main reason tourists like to travel to Nonthaburi?</p> <p>a. The cost of living is not expensive.</p> <p>b. It is convenient to travel to Nonthaburi.</p> <p>c. Traveling by boat is more exciting for tourists.</p> <p>d. Water transportation is the only route to travel to Nonthaburi.</p>
<p>3. We can do a lot of activities in Koh Kret except</p> <p>a. We can ride in a boat to see Mon's lifestyle.</p> <p>b. We can bring our own cars to travel in Koh Kret islet.</p> <p>c. We can taste good Mon's foods.</p> <p>d. We can buy many interesting souvenirs.</p>	<p>4. Which place is used to be a filming location for period films?</p> <p>a. Koh Kret</p> <p>b. Nonthaburi City Hall</p> <p>c. Wat Chalerm Phrakiat Worawihan</p> <p>d. Wat Borom Racha Kanchana Phisek Anusorn</p>
<p>5. Which place can we pay respect to the God of Wealth?</p> <p>a. Koh Kret</p> <p>b. Nonthaburi City Hall</p> <p>c. Wat Chalerm Phrakiat Worawihan</p> <p>d. Wat Borom Racha Kanchana Phisek Anusorn</p>	<p>6. What can we infer about Mon people who live in Nonthaburi?</p> <p>a. Most of them moved from Bangkok to live in Koh Kret.</p> <p>b. They have maintained their traditional lifestyle.</p> <p>c. Their daily life is along the rivers throughout Thailand.</p> <p>d. They were commanded to construct the temple in Nonthaburi.</p>

<p>7. Which sentence is true?</p> <p>a. Wat Chalem Phrakiat Worawihan can also be called Wat Leng Noei Yi 2.</p> <p>b. Nonthaburi Province is one of the four provinces in perimeter of Bangkok.</p> <p>c. Koh Kret is a giant island located in the middle of Chao Phraya River.</p> <p>d. We can see Mon's lifestyle in Koh Kret.</p>	<p>8. What does the word 'islet' in the 3rd paragraph mean?</p> <p>a. tropical island</p> <p>b. person who lives on an island</p> <p>c. very small island</p> <p>d. giant island</p>
<p>9. What does the word 'bank' in the 4th paragraph mean?</p> <p>a. an organization that provides financial services</p> <p>b. the side of a river</p> <p>c. a large piece of a solid material that is square</p> <p>d. an organization that provides health services</p>	

Directions: Read the following passage and answer the questions that follow. (Items 10-15)

The Coliseum is an ancient stadium in the center of Rome. It is the largest of its kind. It is very old. They started building it in the year 70. It took ten years to build. It is still around today.

The Coliseum has been used in many ways. In ancient Rome, men fought each other in it. They fought against lions, tigers, and bears. Oh my! It was dreadful. But most of the people loved it. As many as 80,000 Romans would pack inside to watch. These **gruesome** events went on until 523.

The Coliseum has been damaged many times over the years. It was struck by lightning in the year 217. This started a fire. Much of the Coliseum is made of stone. But the fire damaged the upper levels. They were made of wood. This damage took many years to repair. It was not finished until the year 240. The worst damage happened in 1349. A mighty earthquake shook Rome and the Coliseum. The south side of the building collapsed. Pieces of the arena

A sketch of the Coliseum

were all over the ground. Many people took the fallen stones. Others took stones from the seating areas. They used them to repair houses and churches.

The Romans of those days were not connected to the Coliseum. It had last been used as a castle. Before that it was a graveyard. It has been hundreds of years since the games. The damage to the Coliseum was never repaired. It's a good thing the outer wall of it still stands strong. Today the Coliseum is one of Rome's most popular attractions. People from all over the world come to Italy to see it. The Pope leads a big march around it every Good Friday. It is a symbol that many know. It has even appeared on the back of a coin. I guess that makes it a symbol that many people want too.

<p>10. Which event happened first?</p> <p>a. An earthquake damaged the Coliseum.</p> <p>b. The Coliseum was struck by lightning.</p> <p>c. The Coliseum appeared on the back of a coin.</p> <p>d. The Coliseum was used as a castle.</p>	<p>11. For which purpose was the Coliseum not used?</p> <p>a. People fought other people in it.</p> <p>b. It was used as a private castle.</p> <p>c. People fought animals in it.</p> <p>d. It was a meeting place for the government.</p>
<p>12. What did the people do with the stones that they took from the Coliseum?</p> <p>a. They repaired buildings.</p> <p>b. They sold them.</p> <p>c. They used them as weapons.</p> <p>d. They used them as tombstones.</p>	<p>13. Which best defines the word 'gruesome' as it is used in the second paragraph?</p> <p>a. exciting</p> <p>b. funny</p> <p>c. horrifying</p> <p>d. boring</p>

14. Which best describes the main idea in the last paragraph?

- a. All the things the Coliseum has been used for throughout history.
- b. The Coliseum is a popular place to visit today.
- c. The Coliseum is a symbol that many people know.
- d. The Coliseum is mostly used by the Pope today.

15. Which statement would the author most likely agree with?

- a. The Coliseum should be replaced with a building that is not damaged.
- b. The Coliseum has its place in history but it is not useful today.
- c. The Coliseum should be used for fighting once again.
- d. The Coliseum is very old and has been used for many purposes.

Directions: Read the flyer below and match the person with the place they would enjoy

most. (Items 16-21)

 Discover America
California

1 San Francisco

Fisherman's Wharf is a historic marketplace on the seafront with trendy restaurants, shops and street performers. Visit Ghirardelli Square, home to the amazing Ghirardelli Ice Cream and Chocolate Shop, and Pier 39, a lively marketplace with shops, restaurants and music. From here you can take a cruise round the Bay.

3 Alcatraz Island

Once a high-security prison, Alcatraz Island is one of the Bay Area's most interesting tourist attractions. Take the ferry from Pier 41 and visit the dark cell blocks that were home to America's most wanted criminals.

5 Venice Beach

This is where skateboarding started, so you must visit the famous skate park right on the beach. Also watch the bodybuilders at Muscle Beach Gym, which is where Arnold Schwarzenegger started his career.

2 Golden Gate Bridge

Connecting San Francisco and Marin County, this is the largest suspension bridge in the world and one of the most famous Californian landmarks. As you cross the 4200-ft bridge below the famous orange towers, you'll enjoy awesome views of the entire Bay Area.

4 Santa Cruz

Go to the Santa Cruz Surfing Museum, which is in a lighthouse, and see classic boards including one eaten by a shark – the surfer survived! Next stop, the Santa Cruz Beach Boardwalk for a ride on the Giant Dipper rollercoaster.

6 Hollywood

You can stand in the footprints of J Depp at Grauman's Chinese Theatre and then meet his strangely accurate wax model, along with Hugh Jackman, Lance Armstrong, and Brad and Angelina, all at Madame Tussauds Hollywood. Discover how films are made at the working movie studio at Universal Studios Hollywood, where there are exciting park rides and shows.

7 Los Angeles

Have you ever wanted to record yourself? You can at the fascinating Grammy Museum. You can also learn how to dance like Michael Jackson, and find out about the link between blues and jazz.

8 Disneyland

One of the most magical places in the world, Disneyland Park has hundreds of rides such as Space Mountain, Indiana Jones Adventure, Matterhorn and Pirates of the Caribbean. A day in Disneyland is a day you will never forget!

<p>16. 'I love ferry rides. They're so much fun. I also like visiting places with an interesting and unusual history.'</p> <p>a. Santa Cruz Surfing Museum</p> <p>b. San Francisco</p> <p>c. Golden Gate Bridge</p> <p>d. Alcatraz Island</p>	<p>17. 'I'd love to have my photo taken with all my favourite film stars!'</p> <p>a. Madame Tussauds Hollywood</p> <p>b. San Francisco</p> <p>c. Golden Gate Bridge</p> <p>d. Grammy Museum</p>
<p>18. 'I really want to go on some exciting rides. I've just taken up surfing too so I'd like to learn more about that.'</p> <p>a. Santa Cruz Surfing Museum</p> <p>b. San Francisco</p> <p>c. Golden Gate Bridge</p> <p>d. Madame Tussauds Hollywood</p>	<p>19. 'I'm a keen photographer so I want to go to the place with the best views.'</p> <p>a. Santa Cruz Surfing Museum</p> <p>b. San Francisco</p> <p>c. Golden Gate Bridge</p> <p>d. Madame Tussauds Hollywood</p>
<p>20. 'When I'm on holiday, two things are most important for me: great shopping and great food.'</p> <p>a. Santa Cruz Surfing Museum</p> <p>b. San Francisco</p> <p>c. Golden Gate Bridge</p> <p>d. Madame Tussauds Hollywood</p>	<p>21. 'I'm a music lover and my dream is to record a song.'</p> <p>a. Santa Cruz Surfing Museum</p> <p>b. San Francisco</p> <p>c. Grammy Museum</p> <p>d. Madame Tussauds Hollywood</p>

Directions: Read the text below and answer the questions that follow. (Items 22-25)

Time for an adventure?

Are you a bit bored with your nine-to-five routine? Have a look at our exciting range of holidays and decide what type of adventure you'd like.

Activity holidays Our activity holidays are for everyone, people who love danger or who just like sports. We have a huge variety of water, snow or desert holidays. We'll take you SCUBA diving in the Red Sea or kayaking and white water rafting in Canada. If you prefer snow, you can try skiing or snowboarding in the Alps or even igloo-building. For those who like warmer weather, we also have sandboarding (the desert version of skateboarding) or camel safaris.

Polar expeditions Take a cruise to Antarctica or the northern Arctic; explore a land of white natural beauty and wonderful wildlife. Our experts will explain everything about the two poles as you watch the penguins in Antarctica or whales and polar bears in the Arctic. There's no greater adventure than travelling to the ends of the earth. A once-in-a-lifetime experience!

Cultural journeys Our cultural journeys will help you discover ancient civilisations: India, Thailand, Egypt and many more. Visit temples, palaces and ancient ruins — just remember to bring your camera! Get to know local ways of life by exploring markets, trying exotic foods and meeting local people.

Trekking tours We have trekking holidays to famous places such as Machu Picchu or the Everest Base Camp Trek, as well as some nearer to home in the Highlands of Scotland. You don't need to be very sporty, just fairly fit. You'll have a great time enjoying nature with a group of new friends. Some of the holidays include camping, but we'll transport the tents for you!

Wildlife holidays We organise small-group tours to get closer to nature in Africa, Asia or South America. Go on safari in Africa and watch lions and giraffes. Meet the famous turtles of the Galapagos Islands. Look for tigers in India, or take an elephant safari in Sri Lanka. We use local guides and stay a range of accommodation, from tents to tree houses.

22. How can you travel to Antarctica?

- a. By plane
- b. By ship
- c. By skiing
- d. By train

23. On which holiday do you need to be reasonably fit?

- a. Activity holidays
- b. Polar expeditions
- c. Trekking tours
- d. Wildlife holidays

24. On which holiday can you meet local people?

- a. Activity holidays
- b. Polar expeditions
- c. Cultural journeys
- d. Wildlife holidays

25. On which holiday can you go camping?

- a. Activity holidays
- b. Polar expeditions
- c. Cultural journeys
- d. Wildlife holidays

Directions: Directions: Read the following text and answer the questions that follow. (Items 26-30)

Philadelphia is a city known for many things. It is where the Declaration of Independence was signed in 1776, and it was also the first capital of the United States. But one fact about Philadelphia is not so well-known: it is home to nearly 3,000 murals painted on the sides of homes and buildings around the city. In fact, it is said that Philadelphia has more murals than any other city in the world, with the exception of Rome. How did this come to be?

More than 20 years ago, a New Jersey artist named Jane Golden started a program pairing troubled youth with artists to paint murals on a few buildings around the city. From this small project, something magical happened. The young people involved helped to create magnificent pieces of art, but there were other, perhaps more important benefits. The young people learned to collaborate and get along with many different kinds of people during the various steps required to paint and design a mural. They learned to be responsible, because they needed to follow a schedule to make sure the murals were completed. They also learned to take pride in their community. It is hard for any resident to see the spectacular designs and not feel proud to be a part of Philadelphia.

Take a walk around some of the poorest neighborhoods in Philadelphia, neighborhoods full of broken windows and littered front steps, and you will find beautiful works of art on the sides and fronts of buildings. Of course the murals are not just in poor neighborhoods, but more affluent ones as well. Special buses take tourists to different parts of the city to see the various murals, which range from huge portraits of historical heroes, to cityscapes, to scenes depicting the diverse ethnic groups that call Philadelphia home.

As a result of its success, the mural program created by Jane Golden has now become the nation's largest public art program and a model for other cities throughout the country seeking to help troubled youth.

<p>26. The phrase “it is said” in the first paragraph suggests that the author is</p> <p>A. knowingly misleading the reader.</p> <p>B. using a quote from someone else.</p> <p>C. referring to something that is widely believed, but may be untrue.</p> <p>D. referring to something that he or she does not personally believe.</p>	<p>27. The phrase “with the exception of Rome” in the first paragraph means that</p> <p>A. Rome has fewer murals than Philadelphia.</p> <p>B. Philadelphia has fewer murals than Rome.</p> <p>C. Rome has the most beautiful murals of all.</p> <p>D. Rome and Philadelphia are the only cities with murals.</p>
<p>28. Which sentence is an ‘opinion’?</p> <p>a. Philadelphia is where the Declaration of Independence was signed in 1776.</p> <p>b. Philadelphia was the first capital of the United States.</p> <p>c. One fact about Philadelphia is home to nearly 3,000 murals painted on the sides of homes and buildings around the city.</p> <p>d. In fact, it is said that Philadelphia has more murals than any other city in the world</p>	<p>29. Which is the best definition of ‘affluent’ in the third paragraph?</p> <p>a. popular</p> <p>b. clean</p> <p>c. well-known</p> <p>d. wealthy</p>
<p>30. Based on information in the passage, the author most likely believes that</p> <p>a. there are too many murals in Philadelphia</p> <p>b. the mural program was an inspirational idea</p> <p>c. all troubled youth should learn how to paint</p> <p>d. every city in the country should adopt the mural program</p>	

Answers

No.	a	b	c	d	No.	a	b	c	d
1	X				16				X
2		X			17	X			
3		X			18	X			
4			X		19			X	
5				X	20		X		
6		X			21			X	
7				X	22		X		
8			X		23			X	
9		X			24			X	
10		X			25				X
11				X	26			X	
12	X				27		X		
13			X		28				X
14			X		29				X
15				X	30		X		

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจของท่านเพียงระดับเดียว

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ					
1.1 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านอย่างเป็นระบบ					
1.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการการคิดตั้งคำถามหรือข้อสงสัย					
1.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนการหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ					
1.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการแสวงหาและตรวจสอบข้อเท็จจริง					
1.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม					
2 ด้านผู้สอน					
2.1 ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถามเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน					
2.2 ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น					
2.3 ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน					
2.4 ผู้สอนใช้การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
3. ด้านผู้เรียน					
3.1 นักเรียนรู้จักการวางแผนในการทำงานร่วมกัน					
3.2 นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้					
3.3 นักเรียนสามารถประยุกต์เทคนิคการอ่านแบบ นักสืบกับการอ่านภาษาอังกฤษได้					
3.4 เทคนิคการอ่านแบบนักสืบช่วยพัฒนา ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของเครื่องมือ

ตารางแสดงค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

รายการประเมินข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ผลรวม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
แผนการเรียนรู้ที่ 1						
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
9	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
10	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
แผนการเรียนรู้ที่ 2						
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางแสดงค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ (ต่อ)

รายการประเมินข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ผลรวม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
แผนการเรียนรู้ที่ 3						
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แผนการเรียนรู้ที่ 4						
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางแสดงค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ (ต่อ)

รายการประเมินข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ผลรวม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
แผนการเรียนรู้ที่ 5						
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
10	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
แผนการเรียนรู้ที่ 6						
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
10	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้

ตารางแสดงค่า IOC ของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อสอบ (ข้อที่)	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
17	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
18	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
19	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
20	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
21	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางแสดงค่า IOC ของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (ต่อ)

ข้อสอบ (ข้อที่)	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางแสดงค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ						
1.1 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความ เข้าใจในการอ่านอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการ คิดตั้งคำถามหรือข้อสงสัย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนการหาความรู้ เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการ แสวงหาและตรวจสอบข้อเท็จจริง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการ ทำงานเป็นกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. ด้านผู้สอน						
2.1 ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จัก ตั้งคำถามเพื่อสร้างความเข้าใจใน การอ่าน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.2 ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนกล้า แสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.3 ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ เหมาะสมกับการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.4 ผู้สอนใช้การวัดและประเมินผล การเรียนรู้มีความชัดเจนและยุติธรรม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางแสดงค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบนักสืบ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3. ด้านผู้เรียน						
3.1 นักเรียนรู้จักการวางแผนในการทำงานร่วมกัน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.2 นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.3 นักเรียนสามารถประยุกต์เทคนิคการอ่านแบบนักสืบกับการอ่านภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.4 เทคนิคการอ่านแบบนักสืบช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ฉ
ภาพกิจกรรมในห้องเรียน

ภาพกิจกรรมภายในห้องเรียน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล
ประวัติการศึกษา

ศักรินทร์ ศิรินัย
ปี พ.ศ. 2557
ศิลปศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

